

ó

Un. Modifícase o título polo seguinte:

«Real decreto 1326/1987, do 11 de setembro, polo que se establece o procedemento de aplicación das directivas da Comunidade Europea sobre intercambio de información tributaria.»

Dous. Modifícase o número 1 do artigo 1, que queda redactado como segue:

«1. Sen prexuízo doutras obrigas máis amplas en materia de intercambio de información con transcendencia tributaria previstas en convenios para evitar a dobre imposición internacional ou outros convenios internacionais que, subscritos por España, formen parte do ordenamento interno, o Ministerio de Economía e Facenda procederá ao intercambio, cos demais Estados membros da Unión Europea, da información necesaria para a correcta liquidación dos impostos que en cada Estado membro graven a renda ou o patrimonio, así como dos impostos especiais de fabricación e o imposto sobre as primas de seguros.»

Tres. Engádesse un novo parágrafo ao número 2 do artigo 8 coa seguinte redacción:

«Non obstante o disposto neste número, a información obtida conforme o disposto neste real decreto poderá ser utilizada para a comprobación ou liquidación das medidas, exaccións, canons, dereitos, impostos e demais créditos recollidos no artigo 2 do Real decreto 704/2002, do 19 de xullo, polo que se incorporan as modificacións de determinadas directivas comunitarias sobre asistencia mutua en materia de recadación.»

Disposición derradeira única. Entrada en vigor.

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 11 de xuño de 2004.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente segundo do Goberno
e ministro de Economía e Facenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERIO DE TRABAJO E ASUNTOS SOCIAIS

11836 REAL DECRETO 1415/2004, do 11 de xuño, polo que se aproba o Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social. («BOE» 153, do 25-6-2004.)

Mediante o Real decreto 1637/1995, do 6 de outubro, aprobouse o ata agora vixente Regulamento xeral de recadación dos recursos do sistema da Seguridade Social, en desenvolvemento regulamentario das prescricións legais sobre esta materia, contidas no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, e de acordo coa habilitación conferida para o efecto polo artigo 5.2.b) e a disposición derradeira sétima do mesmo texto refundido, que faculta o Goberno para aprobar os regulamentos xerais de aplicación e desenvolvemento da dita Lei xeral da Seguridade Social.

Con posterioridade, os reais decretos 1426/1997, do 15 de setembro, e 2032/1998, do 25 de setembro, modificaron parcialmente o Regulamento xeral de recadación.

Pola súa parte, a recente Lei 52/2003, do 10 de decembro, de disposicións específicas en materia de Seguridade Social, introduciu modificacións importantes que afectan a xestión recadatoria da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, sobre todo no seu artigo 3, que modifica o artigo 20 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, relativo aos adiamentos de pagamento, o seu artigo 4, que modifica o artigo 23 da propia lei no relativo ao xuro de demora aplicable ás cantidades indebidamente ingresadas, e o seu artigo 5, relativo á recadación en período voluntario e en vía executiva, que modifica en todo ou en parte os artigos 25 a 34 da dita lei xeral, artigos todos eles en vigor desde o 1 de xuño deste ano, á parte doutras modificacións como as do seu artigo 12, que modifica os artigos 15 e 104 da mesma lei, aplicable xa desde xaneiro de 2004.

Dada a entidade das innovacións legais introducidas na xestión recadatoria da Seguridade Social pola citada Lei 52/2003, do 10 de decembro, considerouse necesario aprobar na súa integridade un novo regulamento xeral de recadación neste ámbito, acomodado á regulación legal hoxe vixente na materia e en desenvolvemento regulamentario desta, en lugar de introducir reformas parciais ao respecto no Regulamento precedente do 6 de outubro de 1995, que terían que ser de gran parte deste, o que produciría, sen dúbida, certos efectos non desexados, como a dispersión normativa e a dificultade de localización e manexo dos seus distintos preceptos, razóns polas que tamén se incorporan ao novo regulamento parte das previsións da Orde ministerial do 26 de maio de 1999, de desenvolvemento do anterior, ou se deixan parte das súas previsións a futuras normas de rango inferior.

Todo isto preténdese levar a cabo mediante este real decreto polo que se aproba o texto íntegro e unitario do novo Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Traballo e Asuntos Sociais, coa aprobación previa do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 11 de xuño de 2004,

DISPÓÑO:

Artigo único. *Aprobación do Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social.*

Apróbase o Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social, cuxo texto se insire a seguir.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogados o Regulamento xeral de recadación dos recursos do sistema da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 1637/1995, do 6 de outubro; o Real decreto 1328/1986, do 9 de maio, sobre organización da recadación en vía executiva no ámbito da Seguridade Social, e a Orde do 26 de maio de 1999, pola que se desenvolve o Regulamento xeral de recadación dos recursos do sistema da Seguridade Social, excepto os seus artigos 57.2, 59, 68, 69, 73, 78 e 84 e as súas disposicións adicionais segunda, sétima e oitava e a súa disposición derradeira primeira, os cales se manterán en vigor ata que se diten as correspondentes normas de desenvolvemento do regulamento que por este real decreto se aproba.

Así mesmo quedan derogadas as disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan ao disposto no regulamento que por este real decreto se aproba.

Disposición derradeira primeira. *Liquidacións de cotas dos artistas, anteriores ao 31 de decembro de 2002.*

Dáselle unha nova redacción á disposición adicional única do Real decreto 335/2004, do 27 de febreiro, polo que se modifican o Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 2064/1995, do 22 de decembro, e o Real decreto 2930/1979, do 29 de decembro, polo que se revisa a tarifa de primas para a cotización á Seguridade Social por accidentes de traballo e enfermidades profesionais, nos seguintes termos:

«Disposición adicional única. *Liquidacións de cotas dos artistas, anteriores ao 31 de decembro de 2002.*

As cotizacións sociais relativas aos artistas, liquidadas á conta segundo a normativa vixente ata o 31 de decembro de 2002, terán carácter de definitivas para empresas e traballadores, sen prexuízo de que, para efecto das pensións, se computen as bases de cotización que correspondesen polas

retribucións declaradas, en función das actuacións realizadas, conforme o establecido no artigo 32.5.a) do Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social.

Os efectos na acción protectora estenderanse á consideración de días cotizados e en alta, así como aos demais elementos determinantes do dereito e contía da pensión.»

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto e o regulamento que por el se aproba entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Exceptúase do previsto no parágrafo anterior o artigo 50 do Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social, que entrará en vigor o 1 de setembro de 2004, data en que o fará, así mesmo, a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, segundo a súa disposición derradeira trixésimo quinta.

Dado en Madrid o 11 de xuño de 2004.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

ÍNDICE

Regulamento xeral de recadación da Seguridade Social

TÍTULO I

Disposicións xerais

Capítulo I. Xestión recadatoria.

Sección 1.ª Xestión recadatoria e órganos de recadación.

Artigos 1 a 2

Sección 2.ª Colaboración na xestión recadatoria.

Artigos 3 a 5

Capítulo II. Desenvolvemento do procedemento de recadación. Normas xerais.

Artigos 6 a 9

Capítulo III. Recargas e xuros.

Artigos 10 a 11

Capítulo IV. Responsables do pagamento.

Artigos 12 a 16

Capítulo V. Pagamento ou cumprimento voluntario.

Sección 1.ª Requisitos para o pagamento.

Artigos 17 a 20

Sección 2.ª Medios de pagamento.

Artigos 21 a 24

Sección 3.ª Xustificantes e certificacións de pagamento.

Artigos 25 a 26

Capítulo VI. Garantías de pagamento.

Artigos 27 a 30

Capítulo VII. Adiamentos de pagamento.

Artigos 31 a 36

Capítulo VIII. Moratoria e transacción.

Artigos 37 a 38

Capítulo IX. Procedemento de dedución a entidades públicas.

Artigos 39 a 41

Capítulo X. Prescrición.

Artigos 42 e 43

Capítulo XI. Devolución de ingresos indebidos.

Artigos 44 a 45

Capítulo XII. Revisión dos actos de xestión recadatoria.

Artigos 46 e 47

Capítulo XIII. Concorrencia de acredores.

Artigos 48 a 50

Capítulo XIV. Outras disposicións xerais.

Artigos 51 a 54

TÍTULO II

Procedemento de recadación en período voluntario

Capítulo I. Normas xerais.

Artigos 55 a 60

Capítulo II. Efectos da falta de cotización en prazo regulamentario.

Artigos 61 a 66

Capítulo III. Recadación doutros recursos.

Sección 1.ª Contribucións para o sostemento dos servizos comúns e sociais da Seguridade Social.

Artigos 67 e 68

Sección 2.ª Capitais custo de pensións e outras prestacións.

Artigos 69 a 71

Sección 3.ª Contribucións por reaseguro coa Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Artigos 72 e 73

Sección 4.ª Recadación de sancións e recargas sobre prestacións.

Artigos 74 e 75

Sección 5.ª Recadación de préstamos, premios de xestión e outras contraprestacións e indemnizacións.

Artigos 76 e 77

Sección 6.ª Contribucións por axudas e por integración de entidades, reintegro de prestacións indebidamente percibidas e custas procesuais.

Artigos 78 a 81

s

Sección 7. ^a	Normas comúns sobre recadación de recursos da Seguridade Social distintos a cotas.	Artigo 82
Sección 8. ^a	Recadación para entidades e organismos alleos ao sistema da Seguridade Social.	Artigo 83

TÍTULO III

Procedemento de recadación en vía executiva

Capítulo I.	Iniciación do procedemento de constrinximento e normas xerais.	Artigos 84 a 88
Capítulo II.	Embargo de bens.	
Sección 1. ^a	Disposicións xerais.	Artigos 89 a 95
Sección 2. ^a	Normas especiais dos embargos segundo o seu obxecto.	Artigos 96 a 106
Sección 3. ^a	Depósito de bens embargados.	Artigos 107 a 109
Capítulo III.	Alleamento dos bens embargados.	
Sección 1. ^a	Alleamento en favor de terceiros.	Artigos 110 a 123
Sección 2. ^a	Adxudicación de bens á Tesouraría Xeral da Seguridade Social.	Artigos 124 a 126
Capítulo IV.	Custas do procedemento.	Artigos 127 a 128
Capítulo V.	Créditos incobrables.	Artigos 129 a 131
Capítulo VI.	Terzarías.	Artigos 132 a 135

Disposición adicional primeira. Réximes especiais excluídos da aplicación do regulamento.

Disposición adicional segunda. Colaboración do Instituto Social da Mariña.

Disposición adicional terceira. Aplicación do procedemento administrativo de constrinximento para a recadación executiva de reintegros ou exixencia de responsabilidades en favor dos entes xestores dos conceptos de ingreso conxunto coas cotas da Seguridade Social.

Disposición adicional cuarta. Aplicación de medios técnicos: validez e eficacia dos documentos producidos a través destes.

Disposición adicional quinta. Incorporación ao sistema de remisión electrónica de datos.

Disposición adicional sexta. Normas para o pagamento de determinadas débedas entre a Seguridade Social e o sector público.

Disposición adicional sétima. Certificacións de descuberto desaparecidas.

Disposición transitoria primeira. Ámbito de aplicación temporal.

Disposición transitoria segunda. Estrutura orgánica.

Disposición transitoria terceira. Mantemento das declaracións de insolvencia nos expedientes de quebra e de suspensión de pagamentos.

Disposición derradeira primeira. Aplicación supletoria do Regulamento xeral de recadación do Estado.

Disposición derradeira segunda. Facultade de desenvolvemento.

REGULAMENTO XERAL DE RECADACIÓN DA SEGURIDADE SOCIAL

TÍTULO I

Disposicións xerais

CAPÍTULO I

Xestión recadatoria

SECCIÓN 1.ª XESTIÓN RECADATORIA E ÓRGANOS DE RECADACIÓN

Artigo 1. *Concepto e obxecto da xestión recadatoria.*

1. A xestión recadatoria no ámbito da Seguridade Social consiste no exercicio da actividade administrativa conducente á realización dos créditos e dereitos da Seguridade Social cuxo obxecto estea constituído polos seguintes recursos:

- Cotas da Seguridade Social.
- Contribucións que, por calquera concepto, se deban efectuar a favor da Seguridade Social en virtude de norma ou concerto que teña por obxecto a dispensación de atencións ou servizos que constitúan prestacións da Seguridade Social.
- Contribucións para o sostemento dos servizos comúns e sociais da Seguridade Social e de contribución aos demais gastos xerais e á satisfacción das exixencias

da solidariedade nacional, que serán efectuadas polas mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social e polas empresas que colaboren na xestión da Seguridade Social.

d) Capitais custo de pensións ou de renda certa temporal e outras prestacións que deban ingresar as mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social e as empresas declaradas responsables do seu pagamento por resolución administrativa.

e) Contribucións por reaseguramento obrigatorio e facultativo que efectuarán as mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social.

f) O importe das sancións por infraccións en materia de Seguridade Social.

g) O importe das recargas sobre prestacións por falta de medidas de seguridade e hixiene no traballo, declarados procedentes por resolución administrativa.

h) Reintegros dos préstamos que teñan o carácter de investimento social.

i) Premios de cobranza ou de xestión que deriven da recadación de cotas ou outros conceptos para organismos e entidades alleos ao sistema da Seguridade Social.

j) O importe das contraprestacións e indemnizacións que procedan nos contratos administrativos celebrados polas entidades xestoras e a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

k) Contribucións por axudas equivalentes a xubilacións anticipadas ou por axudas previas ás xubilacións ordinarias.

l) Contribucións por integración de entidades de previsión social substitutorias.

m) Reintegros de prestacións indebidamente percibidas.

n) Reintegro de prestacións indebidamente compensadas e de deducións indebidamente practicadas nos documentos de cotización.

ñ) Custas procesuais impostas aos que litigasen contra as entidades xestoras e a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

o) Outros ingresos da Seguridade Social, distintos dos especificados nos puntos anteriores, que teñan o carácter de ingresos de dereito público e cuxo obxecto non sexan froitos, rendas ou calquera outro produto dos seus bens mobles ou inmobles, aos cales se aplican as regras do dereito privado.

p) O importe das recargas e xuros que procedan sobre os conceptos enumerados anteriormente.

2. Así mesmo, a xestión recadatoria da Tesouraría Xeral da Seguridade Social terá como obxecto a cobranza das cotas de desemprego, fondo de garantía salarial, formación profesional e cantos outros conceptos sexan recadados, ou se determine no futuro que sexan recadados, por aquela para entidades e organismos alleos ao sistema da Seguridade Social, incluíndo, se é caso, as recargas e os xuros que procedan sobre tales conceptos.

Artigo 2. *Competencia e atribución de funcións.*

1. A xestión da recadación dos recursos do sistema da Seguridade Social obxecto deste regulamento é de competencia exclusiva da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, que exercerá tales funcións baixo a dirección, vixilancia e tutela de Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, con suxeición ás normas contidas no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, neste regulamento e nas súas disposicións complementarias.

2. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social levará a cabo esta xestión recadatoria a través das súas direccións provinciais, salvo atribución expresa a outros órganos ou unidades, de acordo coa distribución de funcións que se estableza neste regulamento e na normativa reguladora da súa estrutura e organización, e conforme a reserva e repartición de competencias que leve a cabo o ministro de Traballo e Asuntos Sociais, sen prexuízo da delegación de competencias que poida realizar.

O ministro de Traballo e Asuntos Sociais poderá autorizar, cando as circunstancias concorrentes para o mellor servizo así o aconsellen, que determinadas unidades ou órganos estendan o exercicio das súas funcións, nos termos que determine, a todo o territorio nacional ou ao ámbito xeográfico que estableza, ou a todas as actuacións que se deban seguir en relación con determinados suxeitos responsables.

3. As unidades de recadación executiva da Tesouraría Xeral da Seguridade Social son competentes para a execución forzosa do patrimonio do debedor, nos termos establecidos no texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social e neste regulamento, e para as actuacións que lles correspondan, orientadas ao aseguramento da dita execución forzosa ou á regularización do pagamento polo suxeito responsable.

A unidade de recadación executiva que pola súa demarcación territorial resulte competente para a execución forzosa dun título executivo levará a cabo cantas actuacións resulten precisas para o embargo e aseguramento dos bens do responsable da débeda, aínda cando estes bens radiquen fóra da súa demarcación. Non obstante, cando a propia natureza da actuación requira a presenza física do recadador ou funcionario da unidade de recadación executiva actuante, poderase requirir a súa realización ao recadador executivo da demarcación territorial de que se trate.

O recadador executivo e o resto do persoal adscrito ás unidades de recadación executiva terán, no exercicio das súas funcións, a consideración de axentes da autoridade pública, e poderán solicitar a cooperación e o auxilio da autoridade gubernativa por conduto dos seus órganos superiores ou directamente en caso de urxencia e, en especial, nos casos previstos neste regulamento.

SECCIÓN 2.ª COLABORACIÓN NA XESTIÓN RECADATORIA

Artigo 3. *Colaboradores na xestión recadatoria.*

1. Son colaboradores dos órganos de recadación da Tesouraría Xeral da Seguridade Social:

a) As entidades financeiras autorizadas para actuar como oficinas recadadoras no ámbito da Seguridade Social, que a seguir se indican:

1.º Os bancos e as caixas de aforro, que acreditarán a súa condición mediante certificación expedida polo Banco de España de encontrarse inscritos, respectivamente, no Rexistro de bancos e banqueiros e no Rexistro especial de caixas xerais de aforro popular.

2.º As caixas rurais cooperativas de crédito, que acreditarán a súa condición mediante certificación do Rexistro especial de cooperativas de crédito.

As demais cooperativas de crédito poderán ser tamén autorizadas para actuar como oficinas recadadoras, se se apreciase a súa capacidade para levar a bo fin tal colaboración.

b) Calquera outra entidade, órganos ou axentes autorizados para actuar como oficinas recadadoras.

c) As administracións públicas ou entidades particulares ás que se atribúan funcións recadatorias no ámbito da Seguridade Social en virtude de concerto ou por disposicións especiais.

2. As autorizacións, disposicións específicas e concertos que permitan colaborar na xestión recadatoria en ningún caso lles atribuirán o carácter de órganos de recadación ás entidades, órganos, axentes ou administracións públicas autorizados ou habilitados para isto.

Artigo 4. *Autorizacións de colaboración na xestión recadatoria.*

1. A concesión ou denegación de autorizacións para actuar como colaboradores na xestión recadatoria da Seguridade Social corresponderalle, conforme as normas establecidas para o efecto polo ministro de Traballo e Asuntos Sociais, ao secretario de Estado da Seguridade Social, quen deberá resolver as solicitudes formuladas para tal efecto nun prazo de seis meses a partir da data en que a solicitude tivese entrada no seu rexistro. Transcorrido este prazo sen que se ditase e notificase resolución expresa, a solicitude poderase entender desestimada conforme o previsto no artigo 43.2 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. O secretario de Estado da Seguridade Social determinará a forma e condicións en que a colaboración autorizada se teña que prestar e, en caso de incumprimento destas, así como das normas reguladoras da xestión recadatoria, poderá suspender ou revogar a autorización concedida, logo do expediente incoado para o efecto, así como restrinxir temporal ou definitivamente o ámbito territorial de actuación do colaborador ou excluír da prestación do servizo de colaboración algunha das súas oficinas ou unidades.

En particular, o secretario de Estado da Seguridade Social poderá facer uso de tales facultades en caso de darse algunha das circunstancias seguintes:

a) Admisión da documentación recadatoria que non estea debidamente cuberta nos datos relativos á identidade e domicilio do responsable do pagamento.

b) Presentación reiterada da documentación recadatoria, que como colaborador deba remitir á Tesouraría Xeral, fóra dos prazos establecidos, de forma incompleta, con deficiencias ou con manipulación dos datos contidos nesa documentación, sexa a que o colaborador debe custodiar, sexa a que lles deba entregar aos responsables do pagamento.

c) Incumprimento da obriga, como colaborador, de proporcionar datos con transcendencia recadatoria conforme o establecido no artigo 36 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social e neste regulamento.

d) Colaboración ou consentimento no levantamento de bens embargados.

e) Resistencia, negativa ou obstrución á actuación dos órganos de recadación.

f) Non efectuar ou efectuar con atraso o ingreso das cantidades recadadas nas contas da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

g) Escasa utilización da autorización, manifestada pola inexistencia de ingresos realizados a través da entidade, órgano ou axente colaborador de que se trate ou polo seu escaso volume.

3. Os colaboradores autorizados como oficinas recadoras que desexen cesar na súa colaboración deberán solicitalo, cunha antelación mínima de 30 días ao previsto para o cesamento, ao secretario de Estado da Seguridade Social, quen resolverá a solicitude no prazo de tres meses, que se entenderá estimada en defecto de resolución expresa.

4. A resolución do secretario de Estado da Seguridade Social que autorice ou denegue a colaboración, revogue ou suspenda a autorización concedida ou acorde o cesamento na colaboración publicarse no boletín oficial da provincia ou provincias ou no da comunidade ou comunidades autónomas en que pretendese actuar ou viñese actuando a entidade, o órgano ou axente colaborador, ou no do Estado, se o fixer en todo o seu territorio, e producirá efectos desde o día primeiro do mes seguinte ao da súa publicación no correspondente boletín.

Artigo 5. *Concertos de colaboración na xestión recadatoria.*

Os concertos que a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poida celebrar coas administracións públicas ou con entidades particulares para o desenvolvemento da xestión recadatoria requirirán a previa autorización, respectivamente, do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais ou do Consello de Ministros, e deberán fixar, como mínimo, as seguintes materias:

a) Determinación dos servizos recadatorios obxecto do concerto, con indicación dos órganos que asumen as funcións de recadación concertadas.

b) Sinalamento do procedemento administrativo que se ten que observar no cumprimento das funcións recadatorias concertadas.

c) Fixación das compensacións económicas.

d) Determinación dos prazos e formas de ingreso do recadado nas contas da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

e) Sinalamento do prazo de vixencia previsto para o concerto e procedemento para a súa resolución, se é o caso. En todo caso, a habilitación outorgada ás entidades particulares terá carácter temporal.

f) Mención expresa de que calquera modificación legislativa na regulación da xestión recadatoria dos recursos da Seguridade Social que afecte o contido do concerto despois de celebrado poderá dar lugar á súa revisión ou rescisión por resolución da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, adoptada e publicada na mesma forma que o concerto a que se refire.

g) Obriga de non utilizar os datos persoais obxecto de tratamento automatizado para fins distintos dos recadatorios encomendados, así como de non cedelos nin comunicalos a terceiros, salvo nos casos que determinan os artigos 36.6 e 66.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, e de retornalos á Tesouraría Xeral ou destruílos unha vez cumprida a finalidade recadatoria para a que foron subministrados, con suxeición aos restantes requisitos previstos no artigo 12 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

CAPÍTULO II

Desenvolvemento do procedemento de recadación. Normas xerais

Artigo 6. *Desenvolvemento do procedemento.*

1. O período voluntario de recadación iníciase na data de comezo do prazo regulamentario de ingreso e prolongarase, de non mediar pagamento ou outra causa de extinción da débeda, ata a emisión da providencia de constrinximento, coa que se dará inicio ao período de recadación executiva, sen prexuízo dos casos en que sexa de aplicación o procedemento de dedución. Nos casos establecidos neste regulamento deberanse presentar documentos de cotización no prazo regulamentario de ingreso, aínda que este non se chegase a efectuar.

2. Transcorrido o prazo regulamentario de ingreso sen pagamento da débeda, aplicaranse as correspondentes recargas e comezará o devengo de xuros de demora, sen prexuízo de que estes últimos só sexan exixibles no período de recadación executiva, nos termos establecidos neste regulamento.

3. O procedemento de recadación impulsarase de oficio en todos os seus trámites e só se suspenderá nos termos establecidos nos artigos 129 e seguintes da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa, e naqueloutros casos en que así se estableza neste regulamento, por lei ou en execución dela e nas condicións e cos efectos que neles se determinen.

4. A terminación do procedemento recadatorio establecido neste regulamento, tanto en período voluntario como en vía executiva, producirase nos casos de anulación ou extinción do débito perseguido e nos termos e condicións que nel se establecen.

5. En aplicación dos principios de economía e eficacia administrativa poderán non iniciarse o procedemento recadatorio cando o importe dunha débeda sexa inferior á cantidade que determine o ministro de Traballo e Asuntos Sociais como insuficiente para a cobertura do custo que a súa exacción e recadación representen, e se esta circunstancia sobrevén no curso do período de recadación executiva, como consecuencia da execución forzosa do patrimonio do debedor, porase fin ao procedemento, nos termos e condicións que aquel determine.

Artigo 7. *Presunción de legalidade.*

Os actos da Tesouraría Xeral da Seguridade Social para a determinación e recadación da débeda coa Seguridade Social gozan de presunción de legalidade e son inmediatamente executivos.

Artigo 8. *Cómputo de prazos.*

O cómputo dos prazos establecidos neste regulamento rexeráse polo disposto na Lei 30/1992, do 26 de

novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, sen máis particularidades que as seguintes:

a) Cando os prazos regulamentarios para o pagamento das débedas coa Seguridade Social se sinalen por días e sempre que non se exprese outra cousa, enténdese que estes son hábiles, excluíndose do cómputo os sábados, domingos e festivos.

b) Cando tales prazos regulamentarios de ingreso se sinalen por días naturais ou se fixen por meses ou anos, se o último día do prazo é inhábil, entenderase que finaliza o anterior día hábil do prazo de que se trate.

Artigo 9. *Notificacións.*

1. As notificacións que se efectúen nos procedementos recadatorios regulados neste regulamento practícaranse conforme o disposto na Lei 30/1992, do 26 de novembro.

2. Os edictos que a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, en exercicio das súas competencias, ordene publicar nos boletíns oficiais terán a consideración de resolucións ou de anuncios oficiais de inserción obrigatoria, para os efectos previstos na lexislación tributaria que resulte de aplicación, sen que o seu custo se poida considerar repercutible ao debedor.

Serán de inserción gratuíta cantos anuncios se teñan que publicar no "Boletín Oficial del Estado", no da provincia ou no da comunidade autónoma respectiva, relacionados co procedemento recadatorio.

CAPÍTULO III

Recargas e xuros

Artigo 10. *Recargas.*

1. As débedas coa Seguridade Social cuxo obxecto estea constituído por cotas, cando non se aboen no prazo regulamentario de ingreso, devengarán as seguintes recargas:

a) Cando os suxeitos responsables do pagamento de cotas á Seguridade Social non as ingresen pero presentasen os documentos de cotización dentro do prazo regulamentario de ingreso:

1.º Recarga do tres por cento da débeda, se se aboasen as cotas debidas dentro do primeiro mes seguinte ao vencemento do prazo regulamentario.

2.º Recarga do cinco por cento da débeda, se se aboasen as cotas debidas dentro do segundo mes seguinte ao vencemento do prazo regulamentario.

3.º Recarga do 10 por cento da débeda, se se aboasen as cotas debidas durante o terceiro mes seguinte ao do vencemento do prazo regulamentario.

4.º Recarga do 20 por cento da débeda, se esta se aboase unha vez transcorrido o terceiro mes desde a finalización do prazo regulamentario de ingreso, con independencia de se se notificase ou non a providencia de constrinximento ou comezase o procedemento de dedución.

b) Cando os suxeitos responsables do pagamento de cotas á Seguridade Social non as ingresen nin presenten os documentos de cotización dentro de prazo regulamentario de ingreso:

1.º Recarga do 20 por cento da débeda, se se aboasen as cotas debidas antes da terminación do prazo de ingreso da reclamación de débeda ou acta de liquidación.

2.º Recarga do 35 por cento da débeda, se se aboasen a partir da terminación do dito prazo de ingreso.

2. As débedas coa Seguridade Social que teñan carácter de ingresos de dereito público e cuxo obxecto estea constituído por recursos distintos a cotas, cando non se aboen dentro do prazo regulamentario que teñan establecido, incrementaranse coa correspondente recarga prevista no punto 1.a) anterior, segundo a data do pagamento da débeda.

3. En ningún caso se poderá aplicar recarga sobre a débeda constituída pola súa vez por recargas ou xuros.

4. Cando o ingreso fóra do prazo regulamentario sexa imputable a erro da Administración, sen que esta actúe en calidade de empresario, non se aplicará recarga.

5. As recargas liquidaranse e ingresaranse conxuntamente co principal das débedas sobre as que recaian. Calquera que sexa a natureza das ditas débedas, as cantidades recadadas en concepto de recargas integraranse na súa totalidade no orzamento de recursos da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Os ingresos do principal da débeda realizados fóra do prazo regulamentario sen incluír a totalidade ou parte da recarga que proceda serán consideradas como ingresos á conta da totalidade da débeda, a cal non se entenderá satisfeita ata que se produza o ingreso do importe íntegro, incluídas as recargas.

Non obstante, cando en prazo regulamentario se ingresase exclusivamente a achega dos traballadores, conforme o establecido neste regulamento, a recarga aplicarase sobre a parte de débeda que resulte non pagada despois do vencemento do prazo regulamentario de ingreso.

Artigo 11. *Xuros.*

1. O principal das débedas coa Seguridade Social obxecto de xestión recadatoria devengará xuros de demora desde o día seguinte ao do vencemento do prazo regulamentario de ingreso.

A recarga aplicable ao dito principal devengará xuros de demora só desde o vencemento do prazo dos 15 días naturais seguintes ao da notificación da providencia de constrinximento.

En ningún caso, os xuros de demora devengados se acumularán ao principal ou á recarga para efectos do cálculo de novos xuros.

O devengo de xuros prolongarase ata o ingreso na Tesouraría Xeral da totalidade do debido, sen que se suspenda, en ningún caso, pola impugnación administrativa ou xudicial de calquera acto do procedemento.

2. Os xuros de demora que se devengasen en aplicación do punto precedente só serán exixibles cando transcorresen 15 días naturais desde a notificación da providencia de constrinximento ou desde a comunicación do inicio do procedemento de dedución, sen pagamento da débeda.

Tamén serán exixibles os xuros de demora cando se acordase a suspensión do procedemento administrativo nos trámites do recurso contencioso-administrativo que se interpuxese contra as resolucións desestimatorias dos recursos administrativos presentados contra unha reclamación de débeda ou acta de liquidación, se non se aboase o importe da débeda no prazo fixado nas ditas resolucións desestimatorias.

3. O tipo de xuro de demora será o xuro legal do diñeiro vixente en cada momento do período de devengo, incrementado nun 25 por cento, salvo que a Lei de orzamentos xerais do Estado estableza un diferente.

4. O cálculo e liquidación dos xuros de demora exixibles poderase realizar, segundo os casos e nos termos que determine o ministro de Traballo e Asuntos Sociais:

a) Na data de pagamento da débeda constrinxida, cando este sexa realizado nas condicións e cos requisitos establecidos na providencia de constrinximento.

b) Na data da aplicación do ingreso non realizado nas condicións a que se refire o parágrafo anterior ou da aplicación do líquido obtido da execución forzosa de bens do constrinxido ou derivado do procedemento de dedución.

Nos casos previstos nesta alínea b), os xuros exixibles serán os que se devengasen na data de aplicación.

c) En calquera momento en que a tramitación do procedemento de constrinximento o requira.

En calquera caso, poderase efectuar o cálculo por meses naturais, sen considerar fraccións inferiores, así como non exixir cantidades que non superen a contía que determine o ministro de Traballo e Asuntos Sociais.

Non será necesaria a cuantificación expresa do importe dos xuros de demora nas notificacións do procedemento executivo, sempre que se fixe nelas a contía da débeda por principal e recarga e se advirta ao interesado o devengo e a exixibilidade de xuros conforme o disposto no punto 1.

En caso de extinción provisional ou definitiva do crédito da Seguridade Social, non será preciso efectuar a liquidación regulada neste punto, sen prexuízo do seu cálculo posterior exclusivamente no suposto de rehabilitación da débeda extinguida de forma provisional.

CAPÍTULO IV

Responsables do pagamento

Artigo 12. *Responsables de pagamento: normas comúns.*

1. Son responsables do cumprimento da obriga de cotizar e do pagamento dos demais recursos da Seguridade Social as persoas físicas ou xurídicas, ou entidades sen personalidade, ás cales as normas reguladoras de cada réxime e recurso lles imponían directamente a obriga do seu ingreso e, ademais, os que resulten responsables solidarios, subsidiarios ou sucesores mortis causa daqueles, por concorreren feitos, omisións, negocios ou actos xurídicos que determinen esas responsabilidades, en aplicación de calquera norma con rango legal que se refira ou non exclúa expresamente as obrigas de Seguridade Social, ou de pactos ou convenios non contrarios ás leis.

2. Cando en aplicación de normas específicas de Seguridade Social, laborais, civís, administrativas ou mercantís, os órganos de recadación aprecien a concorrencia dun responsable solidario, subsidiario ou mortis causa respecto de quen ata ese momento figurase como responsable, declararán esa responsabilidade e exixirán o pagamento mediante o procedemento recadatorio establecido neste regulamento.

3. En caso de que a responsabilidade pola obriga de cotizar lle corresponda ao empresario poderase dirixir o procedemento recadatorio contra quen efectivamente reciba a prestación de servizos dos traballadores que empregue, aínda que formalmente non figure como empresario nos contratos de traballo, nos rexistros públicos ou nos arquivos das entidades xestoras e servizos comúns. Se o procedemento recadatorio se dirixise xa contra quen figurase como empresario, as novas actuacións contra o empresario efectivo seguiranse conforme o establecido no artigo seguinte, a non ser que se aprecien outras circunstancias que determinen a concorrencia de responsabilidade subsidiaria.

4. Salvo que as normas legais de aplicación aos concretos supostos de responsabilidade establezan outra cousa, non se poderán exixir por responsabilidade solidaria, subsidiaria ou mortis causa, as sancións pecuniarias nin as recargas sobre prestacións económicas debidas a accidentes de traballo e enfermidades pro-

fesionais causados por falta de medidas de seguridade e hixiene no traballo agás, respecto destes últimos, que exista declaración de responsabilidade da entidade xestora competente.

5. Sen prexuízo das especialidades contidas na normativa específica reguladora das actuacións da Inspección de Traballo e Seguridade Social, o previsto neste regulamento para o procedemento recadatorio seguido en relación con reclamacións de débeda por derivación de responsabilidade solidaria, subsidiaria ou mortis causa, será de aplicación ao que se siga en virtude de actas de liquidación emitidas por derivación de responsabilidade.

Artigo 13. *Responsables solidarios.*

1. Cando concorran feitos, negocios ou actos xurídicos que determinen a responsabilidade solidaria de varias persoas, físicas ou xurídicas, ou entidades sen personalidade, respecto de débedas coa Seguridade Social, poderase dirixir reclamación de débeda ou acta de liquidación contra todos ou contra calquera deles. O procedemento recadatorio seguido contra un responsable solidario non suspenderá nin impedirá que se poida seguir contra outro, ata a total extinción do crédito.

2. Cando o debedor presentase os documentos de cotización dentro do prazo regulamentario de ingreso, sen telo efectuado, ou cando xa se emitise reclamación de débeda ou acta de liquidación contra el, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social só lle poderá exixir a dita débeda a outro responsable solidario mediante reclamación de débeda por derivación, ou farao, se é o caso, a Inspección de Traballo e Seguridade Social, mediante acta de liquidación, sen prexuízo das medidas cautelares que se poidan adoptar sobre o seu patrimonio, en calquera momento, para asegurar o cobramento da débeda.

3. Salvo que a responsabilidade solidaria estea limitada por lei, a reclamación de débeda por derivación comprenderá o principal da débeda e as recargas e xuros que se devengasen no momento da súa emisión, no procedemento recadatorio seguido contra o primeiro responsable solidario a quen se reclamase, ou que presentase os documentos de cotización dentro do prazo regulamentario de ingreso. Incluirá, así mesmo, as custas que se xerasen para o cobramento da débeda.

Desde a reclamación de débeda ou acta de liquidación por derivación serán exixibles a todos os responsables solidarios o principal, as recargas e xuros que se lle deban exixir ao dito primeiro responsable, e todas as custas que se xeren para o cobramento da débeda.

4. A reclamación de débeda por derivación conterá todos os extremos exixidos para calquera reclamación de débeda e, ademais, a identificación dos responsables solidarios contra os que se sigan actuacións, e a expresión dos feitos e fundamentos de dereito en que se funda a responsabilidade. Previamente á súa emisión, deberase dar audiencia a quen poida ser o seu destinatario, salvo cando se basee nos mesmos feitos e fundamentos de dereito que motivaron unha previa reclamación de débeda por derivación ao mesmo responsable; en tal caso, farase constar esta circunstancia na reclamación.

5. A suspensión ou terminación do procedemento recadatorio seguido contra un responsable solidario suspénde ou pon fin ao procedemento que se siga contra cada un deles, a non ser que se produzan con motivo de impugnacións ou revisións fundadas en causas que só concorran nalgún deles.

Artigo 14. *Responsables subsidiarios.*

1. Cando concorran feitos, negocios ou actos xurídicos que determinen a responsabilidade subsidiaria dunha persoa, física ou xurídica, ou entidade sen persona-

lidade, respecto de débedas coa Seguridade Social líquidas, vencidas e exhibibles, unha vez constatada a insolvencia do debedor principal, poderase emitir reclamación de débeda ou acta de liquidación contra o responsable subsidiario.

A Tesouraría Xeral da Seguridade Social, con carácter previo á emisión da reclamación de débeda por responsabilidade subsidiaria, e unha vez constatada a insolvencia a que se refire o parágrafo anterior, dirixirá comunicación ao responsable subsidiario sinalándolle o prazo regulamentario para o ingreso do principal da débeda, que se estenderá ata o último día hábil do mes seguinte ao da notificación. Vencido este prazo sen ingreso, a débeda do responsable subsidiario devengará as recargas e xuros previstos neste regulamento para o caso de que se presentasen os documentos de cotización, e emitirase a correspondente reclamación de débeda, seguíndose no sucesivo os trámites ordinarios do procedemento recadatorio.

2. Agás que a responsabilidade estea limitada por lei, a comunicación ao responsable subsidiario comprenderá a totalidade da débeda exhibible ao debedor principal no momento da súa emisión, excluídos recargas, xuros e custas, e conterá, ademais do sinalamento do prazo regulamentario de ingreso, a identificación do debedor principal e manifestación da súa insolvencia, con referencia, se é o caso, ao acto en que se declarase, a expresión da natureza da débeda, traballadores e períodos a que esta se refira e os feitos e fundamentos de dereito da responsabilidade subsidiaria.

3. A constatación da insuficiencia de bens do debedor principal no procedemento recadatorio seguido contra el, a declaración de insolvencia efectuada noutro procedemento administrativo ou xudicial e a declaración de concurso en que se producise a apertura da fase de liquidación serán circunstancias suficientes para a consideración do debedor principal como insolvente para efectos de lle exixir o pagamento da débeda ao responsable subsidiario.

4. A alegación polo responsable subsidiario da existencia de bens realizables do debedor principal non producirá máis efecto, se é caso, que a suspensión da execución forzosa sobre o patrimonio daquel, ata que se realicen os ditos bens.

Para acordar esta suspensión requirirase, con carácter xeral, que non se autorizase xa o alleamento dos bens do responsable subsidiario, e que os bens sinalados por este se identifiquen suficientemente para proceder á súa traba, radiquen en territorio nacional e alcancen unha valoración que, en relación coa débeda e descontadas as cargas, xustifique o seu alleamento forzoso.

Artigo 15. *Sucesores mortis causa.*

1. Os herdeiros do responsable do pagamento da débeda á Seguridade Social, desde a aceptación expresa ou tácita da herdanza, responderán solidariamente entre si do seu pagamento cos bens da herdanza e co seu propio patrimonio, salvo que a aceptasen a beneficio de inventario; en tal caso, só responderán cos bens da herdanza que lles fosen adxudicados. En canto ao alcance da responsabilidade do legatario, aplicarase o disposto na lexislación civil.

2. Constatado o falecemento do debedor, os trámites de execución forzosa dos bens que fosen xa trabados antes do dito falecemento seguiranse con quen teña a representación ou administración da herdanza xacente, ou cos sucesores mortis causa. Para proceder contra bens que non fosen xa embargados, será preciso dirixir reclamación administrativa de débeda por derivación ao sucesor mortis causa, seguíndose no sucesivo os trámites ordinarios do procedemento recadatorio. Se o herdeiro acreditase ter feito uso do dereito a deliberar,

terase en conta o resultado da dita deliberación, e deixarase sen efecto a reclamación que se puidese ter emitido contra el se renunciase á herdanza.

3. A reclamación de débeda por derivación comprenderá o principal da débeda e as recargas, xuros e custas que se devengasen ata o momento da súa emisión no procedemento recadatorio seguido contra o causante da herdanza. Desde a reclamación de débeda por derivación seranlles exhibibles a todos os sucesores os xuros devengados desde a falta de pagamento polo causante, se fosen exhibibles para este ou cando o sexan para calquera dos sucesores, e todas as custas que se xeren para o cobramento da débeda.

4. Tan pronto como resulte acreditado que non existen herdeiros coñecidos ou os coñecidos renuncien á herdanza ou non a acepten, o procedemento para a efectividade dos débitos proseguirase contra os bens da herdanza, sen prexuízo de pór os feitos sen dilación en coñecemento dos órganos competentes da Facenda pública para os efectos legais que procedan.

Artigo 16. *Domicilio do responsable de pagamento.*

1. Para todos os efectos da xestión recadatoria, salvo que para algúns deles se sinala expresamente outro distinto, considerarase domicilio dos suxeitos responsables do pagamento o seguinte:

a) Para os empresarios, aquel en que radique a efectiva xestión administrativa e dirección da explotación, industria ou negocio da empresa, que deberá, así mesmo, figurar na súa solicitude de inscrición na Seguridade Social, na cal se poderá facer constar, ademais, un lugar distinto para efectos de notificacións.

b) Para os traballadores, o indicado na solicitude de alta no réxime de Seguridade Social que corresponda, na cal así mesmo poderá designar un lugar distinto para notificacións.

c) En caso de falta de solicitude de inscrición ou de alta ou de falta de constancia nela do domicilio, considérase como tal:

1.º Para as persoas naturais, ou da súa residencia habitual.

2.º Para as persoas xurídicas domiciliadas en España, o do seu domicilio social, sempre que nel estea efectivamente centralizada a súa xestión administrativa e a dirección dos seus negocios. Noutro caso, atenderase ao lugar en que radiquen estas xestión e dirección.

3.º As persoas naturais ou xurídicas residentes no estranxeiro que desenvolvan actividades en España terán o seu domicilio, para os efectos indicados, no lugar en que radique a efectiva xestión administrativa e a dirección dos seus negocios.

2. Os suxeitos responsables que residan no estranxeiro durante máis de seis meses de cada ano natural virán obrigados a designar un representante con domicilio en territorio español, para os efectos das súas relacións coa Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

3. As variacións dos domicilios, declarados ou designados conforme o disposto nos puntos anteriores, serán comunicadas á dirección provincial ou administración da Tesouraría Xeral da Seguridade Social a que corresponda a xestión da empresa ou declarase a alta do traballador, ou, se é o caso, á unidade administrativa que realízase o acto recadatorio de que se trate.

Cando os suxeitos obrigados e demais responsables do pagamento non lle comunicasen o cambio de domicilio á dita dirección provincial ou administración, estas poderán modificalo de oficio nos casos en que se comprobe que o domicilio real é distinto do anteriormente declarado ou asignado.

CAPÍTULO V

Pagamento ou cumprimento voluntarioSECCIÓN 1.ª REQUISITOS PARA O PAGAMENTOArtigo 17. *Lexitimación para o pagamento.*

Están lexitimados para o pagamento das débedas á Seguridade Social obxecto da xestión recadatoria os suxeitos responsables do pagamento daquelas, os administradores de bens ou negocios intervidos ou administrados xudicialmente e, en xeral, calquera persoa, teña ou non interese no cumprimento da obriga, xa o coñeza e o aprobe, xa o ignore o responsable do pagamento.

En ningún caso o terceiro que pague a débeda estará lexitimado para o exercicio, ante a Administración da Seguridade Social, dos dereitos que lle correspondan ao responsable do pagamento, sen prexuízo das accións de repetición que sexan procedentes segundo o dereito privado.

Artigo 18. *Lexitimación para o cobramento.*

1. O pagamento das débedas obxecto de xestión recadatoria da Seguridade Social deberase efectuar directamente aos órganos de recadación da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou a través dos colaboradores autorizados ou habilitados conforme o disposto neste regulamento, e en ambos os casos producirá os mesmos efectos.

2. Os pagamentos realizados a órganos ou persoas non lexitimadas para recibilos non liberarán en ningún caso o debedor da súa obriga de pagamento, sen prexuízo das responsabilidades de toda orde en que incorra o perceptor non autorizado.

A Administración da Seguridade Social non asumirá ningunha responsabilidade nos casos de usurpación da función recadatoria.

Artigo 19. *Integridade e efectos do pagamento.*

1. Para que o pagamento produza os efectos extintivos que lle son propios ten que ser pola totalidade da débeda.

A integridade do pagamento non obsta a posibilidade das compensacións e deducións procedentes, nos termos establecidos neste regulamento, nin o ingreso separado das contribucións dos traballadores retidas polo empresario nos termos que estableza o ministro de Traballo e Asuntos Sociais, pero non se entenderá extinguida a débeda ata que o pagamento alcance a totalidade desta.

2. Salvo o previsto neste regulamento para efectos do adiamento e fraccionamento do pagamento e da compensación, as cotas correspondentes ás continxencias de accidentes de traballo e enfermidades profesionais non se poderán ingresar separadas das cotas por continxencias comúns e dos conceptos de recadación conxunta.

3. En vía executiva, a integridade do pagamento non será obstáculo para que se apliquen ao pagamento da débeda as cantidades parciais entregadas polo debedor e aquelas que se obtivesen polo embargo e a realización sucesiva do valor dos bens embargados do executado, nos termos previstos neste regulamento.

4. O pagamento realizado extingue a débeda correspondente e libera os responsables, sempre que se realice cos requisitos exixidos neste regulamento.

Artigo 20. *Pagamento por consignación.*

Cando o órgano de recadación rexeite indebidamente o pagamento ofrecido ou non o poida admitir por causa

de forza maior, o responsable de pagamento poderá proceder á súa consignación á disposición da Tesouraría Xeral da Seguridade Social. En tal caso, unha vez que se acorde a procedencia do pagamento ou superada a causa de forza maior, aplicarase a consignación efectuada ao pagamento da débeda, e retrotraerá os seus efectos á data en que se formalizou a dita consignación.

SECCIÓN 2.ª MEDIOS DE PAGAMENTOArtigo 21. *Medios de pagamento.*

1. O pagamento das débedas á Seguridade Social deberase realizar en efectivo, mediante diñeiro de curso legal, cheque, transferencia ou domiciliación bancaria, así como calquera outro medio de pagamento autorizado pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. O pagamento deberase efectuar de acordo co procedemento de ingreso que determine a Tesouraría Xeral da Seguridade Social en función do tipo de débeda e período de recadación a que se refira.

3. O pagamento en diñeiro de curso legal realízase, en todo caso, a través das entidades colaboradoras autorizadas ou habilitadas para o efecto.

Artigo 22. *Cheque.*

1. Ademais dos requisitos xerais exixidos pola súa lexislación específica, os cheques que se expidan para o pagamento das débedas coa Seguridade Social deberán reunir os seguintes requisitos:

a) Ser nominativos a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social e cruzados á entidade financeira en que teña a súa conta debidamente autorizada o órgano recadador ou o colaborador.

b) Ser librados contra entidades financeiras ou de crédito debidamente autorizadas e inscritas no rexistro correspondente e situadas en territorio nacional.

c) Estar datados no mesmo día ou, como moito, nos dous anteriores a aquel en que se efectúe a súa entrega.

d) Estar conformados, visados ou certificados pola entidade librada, que deberá reter o importe consignado para o pagamento do cheque á súa presentación ata un prazo, como mínimo, de 30 días posteriores á data da súa emisión.

e) Indicar o nome ou razón social do librador e, segundo proceda, o seu número ou código de identificación fiscal, que se expresarán debaixo da sinatura con toda claridade. Cando sexa expedido por apoderado, ademais dos datos anteriores figurará na antesinatura o nome completo do titular da conta corrente.

2. Cando un cheque validamente conformado ou certificado non se fixese efectivo en todo ou en parte, a contía non pagada seralle exixida á entidade que o conformou ou certificou.

Artigo 23. *Transferencia bancaria.*

1. O pagamento das débedas coa Seguridade Social poderase efectuar mediante transferencia bancaria.

2. Os mandatos de transferencia poderanse cursar a través de banco ou banqueiro inscrito no correspondente rexistro oficial, caixa de aforros, entidade financeira ou institucións de crédito ou de depósito, para o aboamento do seu importe nas contas da Tesouraría Xeral da Seguridade Social abertas nas entidades financeiras.

3. O mandato de transferencia terá que expresar o concepto concreto a que o ingreso corresponda e conter o pertinente detalle cando o ingreso se refira e se teña que aplicar a varios conceptos, así como, se é o

caso, o código de conta de cotización do suxeito responsable do pagamento.

4. Simultaneamente ao mandato de transferencia, o debedor cursará ao órgano colaborador os documentos cuxa presentación estea establecida, e expresará neles a data da transferencia, o seu importe e a entidade financeira utilizada para a operación.

5. O pagamento efectuado mediante transferencia bancaria entenderase realizado na data en que os fondos teñan entrada na entidade financeira a que se transfiren.

Artigo 24. *Outros medios de pagamento.*

As solicitudes para que a Tesouraría Xeral da Seguridade Social autorice a utilización de medios de pagamento distintos ao diñeiro de curso legal, o cheque ou a transferencia deberán ser resoltas no prazo de tres meses contados a partir do día en que a solicitude tivese entrada en calquera dos rexistros daquela. Se transcorrido o dito prazo non se ditase resolución, a solicitude entenderase desestimada.

SECCIÓN 3.ª XUSTIFICANTES E CERTIFICACIÓNS DE PAGAMENTO

Artigo 25. *Xustificantes de pagamento e deber de información dos empresarios.*

1. O que efectúe un pagamento á Seguridade Social conforme o disposto neste regulamento terá dereito a que se lle entregue un xustificante do pagamento realizado.

2. Os xustificantes do pagamento serán, segundo os casos:

a) Os documentos de cotización ou, se é caso, de ingreso, debidamente dilixenciados.

b) Os recibos expedidos polos órganos recadadores ou polos colaboradores na xestión recadatoria.

c) As certificacións acreditativas do ingreso efectuado.

d) Calquera outro documento ao que especificamente lle outorgue carácter de xustificante de pagamento o director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

3. Os empresarios e demais suxeitos responsables do cumprimento da obriga de cotizar deberán conservar copia dos documentos de cotización ou de ingreso, debidamente dilixenciada pola oficina recadadora, durante un prazo de catro anos, salvo que se transmita a dita documentación por medios informáticos; en tal caso, unicamente se conservará o xustificante do pagamento.

4. Os empresarios deberán informar os interesados, nos centros de traballo e dentro do mes seguinte a aquel a que corresponda o ingreso das cotas, dos datos figurados na relación nominal de traballadores e no boletín de cotización.

Cando os datos das relacións nominais de traballadores se transmitan por medios informáticos, a obriga de informar sobre tales relacións considerarase cumprida mediante a colocación ou posta á disposición dos traballadores, a través da presentación en pantalla de ordenador ou terminal informático, dos datos dos seus arquivos que, para tales efectos, serán considerados copia autorizada das ditas relacións nominais de traballadores.

Nos demais casos, os empresarios deberán expoñer, no lugar e durante o período indicados no primeiro parágrafo deste punto, un exemplar da relación nominal de traballadores e do boletín de cotización ou copia autorizada destes. Esta obriga poderase substituír pondo de manifesto a dita documentación aos representantes de persoal durante o mesmo período.

5. Os xustificantes de pagamento expedidos polos colaboradores na xestión recadatoria producirán para os

responsables do pagamento os mesmos efectos que se o ingreso se realizase na Tesouraría Xeral da Seguridade Social e, en consecuencia, quedarán liberados para con esta, na data de ingreso consignada nos xustificantes, polo importe que figure neles.

A posesión polos suxeitos responsables do pagamento dos xustificantes deste expedidos polos colaboradores determinará a presunción de ingreso na entidade, órgano ou axente que expediu o xustificante de pagamento.

6. O colaborador que recibise o pagamento responderá deste desde a data de ingreso consignada nos xustificantes de pagamento e polo importe que figura nestes, e resultará responsable dos prexuízos causados nos termos que estableza a autorización ou convenio de colaboración.

Artigo 26. *Requisitos formais dos xustificantes de pagamento.*

1. Todo xustificante de pagamento deberá indicar, como mínimo, as seguintes circunstancias:

a) Datos identificativos do suxeito responsable de pagamento.

b) Concepto, importe e período a que se refire o ingreso.

c) Data de pagamento.

d) Órgano recadador ou colaborador que o expide.

Cando o xustificante de pagamento se expida por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos, estas circunstancias, atendendo aos datos que figuran no documento de pagamento, poderanse expresar mediante código ou abreviatura suficientemente identificadoras, no seu conxunto, do suxeito obrigado e da débeda a que se refiran.

2. O debedor a quen se expedise o correspondente xustificante de pagamento poderá solicitar da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e esta deberá expedir, certificación acreditativa do pagamento efectuado.

CAPÍTULO VI

Garantías de pagamento

Artigo 27. *Vixencia e execución de garantías.*

1. Cando a lei ou este regulamento atribúan algún efecto á constitución de garantías de pagamento da débeda de Seguridade Social obxecto de xestión recadatoria, non se admitirán como tales as que non se poidan executar ata, polo menos, os seis meses seguintes ao momento en que concorra a causa establecida para a súa execución.

2. As garantías só quedarán liberadas unha vez comprobado o pagamento total da débeda, incluídos recargos e xuros e custas, se é o caso, a que se estenda a garantía de que se trate, ou cando se extinga, por calquera causa, a obriga do debedor en cuxo favor se constituíse.

Se como consecuencia de resolución administrativa ou xudicial firmes se declarase parcialmente improcedente a débeda obxecto da garantía, quen a constituíse terá dereito á súa redución proporcional. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social levará a cabo as actuacións precisas para a dita redución, en aplicación da normativa reguladora do tipo de garantía de que se trate, e sempre que non resulte prexudicado o aseguramento do crédito subsistente.

En calquera outro caso, para a liberación parcial de garantías aplicarase o que, se é o caso, se prevexa na resolución administrativa en cuxa atención se constituísen, e, no seu defecto, o disposto na lexislación aplicable á garantía de que se trate.

3. A substitución da garantía inicialmente constituída só se admitirá cando concorran causas extraordinarias que a xustifiquen, e sempre que non resulte prexudicado o aseguramento do crédito obxecto da garantía.

4. En caso de incumprimento das obrigas garantidas, os órganos de recadación procederán á execución da garantía conforme os trámites previstos no título III.

Artigo 28. *Tipos de garantía.*

1. En calquera caso en que a lei ou este regulamento lle atribúan efectos á constitución de garantías, admíttase como tal o aval solidario formalizado por entidades financeiras de depósito ou de crédito inscritas no Rexistro de bancos e banqueiros ou de cooperativas de crédito legalmente autorizadas para a dita actividade no territorio español, con renuncia expresa aos beneficios de excusión e división, e que se deberá inscribir no Rexistro especial de avais. Se a norma de aplicación exixise a constitución de aval, entenderase que se refire ao que reúna estes requisitos.

2. Cando non resulte posible, por causa xustificada, a constitución do aval a que se refire o punto anterior, e sempre que a norma de aplicación o permita, poderanse admitir outros medios de garantía, como a hipoteca inmobiliaria, hipoteca mobiliaria, peñor con ou sen desprazamento da posesión, seguro de caución de compañías de seguros autorizadas para operaren no ramo correspondente, aval, fianza persoal ou calquera outra que se estime suficiente. Así mesmo, e para os casos en que a débeda estea sometida a procedemento de constrinximento, poderase admitir como garantía a anotación preventiva de embargo en rexistro público de bens de valor suficiente para cubrir o importe da débeda.

Estas garantías constituiranse e rexerán conforme as normas civís, mercantís ou administrativas que lles sexan aplicables. Cando a lexislación aplicable á garantía de que se trate prevexa a aceptación ou cancelación mediante documento público, levaranse a cabo mediante documento administrativo emitido polo órgano competente para ditar a resolución a que se vincule, se é o caso, a garantía.

Artigo 29. *Aval xenérico.*

Poderase presentar aval xenérico en concepto de garantía especial para responder do pagamento de todas e cada unha das débedas presentes e futuras que manteña o suxeito responsable coa Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

A constitución do aval xenérico non suspenderá o procedemento recadatorio iniciado ou que se puidese iniciar e determinará que o suxeito responsable se considere ao día respecto das súas obrigas de pagamento coa Seguridade Social, mentres que o importe avalado garanta suficientemente a débeda que se puidese xerar.

Artigo 30. *Reembolso do custo das garantías.*

Cando se achegasen garantías para suspender o procedemento de recadación da débeda coa Seguridade Social, e esta sexa declarada improcedente por sentenza ou resolución administrativa firmes, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social reembolsará o custo das ditas garantías e, se é o caso, o xuro legal das cantidades depositadas ou consignadas desde a data do depósito ou a consignación, ata os 30 días seguintes ao da notificación ao interesado da resolución ou sentenza que declare a improcedencia da débeda.

Cando a débeda sexa declarada parcialmente improcedente, o reembolso alcanzará á parte correspondente do custo das referidas garantías e xuros, se é o caso.

A Tesouraría Xeral realizará os citados reembolsos logo de acreditación do seu importe e polo procedemento previsto para a devolución de ingresos indebidos.

CAPÍTULO VII

Adiamentos de pagamento

Artigo 31. *Normas xerais.*

1. Os órganos da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, conforme a repartición de competencias que leve a cabo o seu director xeral, poderán conceder adiamentos para o pagamento de débedas coa Seguridade Social, por solicitude dos suxeitos responsables do pagamento, cando a situación económico-financiera e demais circunstancias concorrentes, discrecionalmente apreciadas polo órgano competente para resolver, lles impida efectuar o ingreso dos seus débitos nos prazos e termos establecidos con carácter xeral neste regulamento.

2. A duración total do adiamento non poderá exceder de cinco anos. Non obstante, cando concorran causas de carácter extraordinario debidamente acreditadas, o órgano competente poderá elevar ao director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social proposta favorable para a concesión doutro período superior, ditando este último, se é o caso, a correspondente resolución.

3. A concesión do adiamento, sempre e cando se cumpran as condicións establecidas neste regulamento e na resolución que o conceda, dará lugar, en relación coas débedas adiadas, á suspensión do procedemento recadatorio e a que o debedor sexa considerado ao día nas súas obrigas coa Seguridade Social de cara á obtención de subvencións e bonificacións, a exención de responsabilidade por novas prestacións da Seguridade Social causadas durante aquel, a contratación administrativa e a calquera outro efecto previsto por lei ou en execución dela.

Artigo 32. *Débedas coa Seguridade Social susceptibles de adiamento.*

1. Poderá ser obxecto de adiamento calquera débeda de Seguridade Social obxecto de xestión recadatoria, excepto as cotas correspondentes ás continxencias de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, e a achega dos traballadores correspondente ás cotas adiadas, cando se refiran a traballadores por conta allea ou asimilados, incluídos no campo de aplicación de réximes do sistema da Seguridade Social que prevexan tales achegas. O ingreso das ditas cotas deberase efectuar, se non estiver xa realizado con anterioridade, no prazo dun mes desde a data de notificación da resolución pola que se conceda o adiamento.

2. Só no caso de que o adiamento se garanta integramente con aval poderán ser obxecto de adiamento as cantidades que se deben en concepto de recarga sobre prestacións económicas debidas a accidente de traballo ou enfermidade profesional orixinado por falta de medidas de seguridade e hixiene no traballo.

3. O adiamento deberá incluír a totalidade das débedas adiables no momento da solicitude, calquera que sexa a súa natureza xurídica, incluídas as recargas e xuros e custas exixibles ao dito momento, sen que a partir da súa concesión se poidan considerar exixibles outras recargas, xuros e custas sobre a débeda adiada, a salvo do que se dispón para o caso de incumprimento.

4. O pagamento efectuado en concepto de cotas inadiables, en cumprimento da resolución de concesión de adiamento, imputarase a estas. O resto dos pagamentos do adiamento imputarase segundo as condicións de amortización establecidas na resolución que o autorice.

Artigo 33. Garantías.

1. O cumprimento do adiamento deberase asegurar mediante garantía suficiente para cubrir o importe principal da débeda, recargas, xuros e custas, salvo as excepcións previstas neste regulamento.

2. O adiamento considerase incumplido se as garantías que estableza a resolución de concesión non se constitúen no prazo dos 30 días naturais seguintes ao da súa notificación, salvo que esta determine un prazo superior, que non poderá exceder de seis meses. Durante o prazo establecido para a constitución de garantías, a resolución de concesión producirá os efectos que lle son propios.

3. Durante a vixencia do adiamento, por solicitude do interesado, o órgano que o concedese poderá autorizar a substitución das garantías inicialmente constituídas por outras distintas, sempre que a débeda pendente de pagamento se encontre en todo momento suficientemente garantida.

4. Non será necesaria a constitución de garantías, sen prexuízo de que se manteñan como tales os embargos que se puidesen trabar para a execución da débeda, nos seguintes supostos:

a) Cando o solicitante sexa a Administración xeral do Estado, unha comunidade autónoma, unha entidade da Administración local ou organismos ou entidades de dereito público con personalidade xurídica propia vinculados ou dependentes de calquera de tales administracións, sempre que non actúen no tráfico xurídico baixo forma societaria mercantil.

b) Cando o total da débeda adiable sexa igual ou inferior a 30.000 euros, ou cando, sendo a débeda adiable inferior a 90.000 euros, se acorde que se ingrese polo menos un terzo da débeda antes de que transcorresen 10 días desde a notificación da concesión e o resto nos dous anos seguintes. Estas cantidades poderán ser modificadas por resolución do director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

c) Cando se trate de débeda correspondente a prestacións indebidamente percibidas que non fosen satisfeitas dentro do prazo ou dos prazos regulamentarios fixados para o efecto, sempre que o suxeito responsable do seu reintegro manteña a súa condición de pensionista da Seguridade Social.

d) Nos adiamentos en que, por concorreren causas de carácter extraordinario que así o aconsellen, o secretario de Estado da Seguridade Social autorice expresamente a exención de garantías, logo da proposta favorable do director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Artigo 34. Xuro.

A concesión de adiamento dará lugar ao devengo de xuro, que será exigible desde a súa concesión ata a data de pagamento, conforme o tipo de xuro legal do diñeiro que se encontre vixente en cada momento durante o período de duración do adiamento.

Aplicarase, en cambio, o xuro de demora naqueles adiamentos en que se eximise o suxeito responsable de pagamento da obriga de constituír garantías por causas de carácter extraordinario.

En todo caso, o xuro que corresponda será aplicable sobre o principal da débeda, as recargas procedentes sobre ela e as custas do procedemento que fosen obxecto de adiamento.

Artigo 35. Procedemento.

1. A solicitude de adiamento conterá necesariamente os datos precisos para a identificación do debedor

e da débeda, con expresión do domicilio para efectos de notificacións, dos motivos que orixinan a solicitude, e do prazo e vencementos que se solicitan. Conterá ademais, se é o caso, o ofrecemento de garantías polo titular dos dereitos que vaian asegurar o cumprimento, con xustificación da súa suficiencia.

2. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá demandar do solicitante canta documentación considere necesaria para acreditar a situación económico-financieira e demais circunstancias que fosen alegadas na solicitude e, en xeral, cuantos informes e actuacións estime convenientes para adoptar a resolución.

3. Se a solicitude de adiamento non reunise os requisitos exigidos ou non se achegasen con ela os documentos establecidos, ou se apreciaren nela defectos ou omisións, requirirase o solicitante para que emende a falta ou presente os documentos preceptivos no prazo de 10 días, con indicación de que en caso contrario se ditará resolución en que se terá por desistido da súa solicitude.

4. A resolución pola que se resolva a solicitude de adiamento deberá ser ditada no prazo máximo de tres meses, contados a partir da data de entrada no rexistro do órgano competente para a súa tramitación. Transcorrido este prazo sen que recaese resolución expresa, poderase entender desestimada a solicitude. Nesta resolución deberase indicar a contía total e o período da débeda adiada, a duración e os vencementos do adiamento, así como os prazos para a constitución das garantías e o cumprimento das demais condicións que se establezan, extremos que, en atención ás circunstancias concurrentes, poderán diferir dos solicitados.

5. A simple solicitude de adiamento non suspende o procedemento recadatorio. Denegada esta solicitude, aplicarase á débeda obxecto desta a recarga que proceda segundo as normas xerais establecidas na lei e neste regulamento.

6. En xeral, dará lugar á denegación da solicitude de adiamento a concorrencia dalgunha das seguintes circunstancias:

a) Que o solicitante incorrese en reiterados incumprimentos de adiamentos anteriormente concedidos.

b) Que, no momento da solicitude, fose xa autorizado o alleamento de bens embargados.

c) Que o importe da débeda adiable non supere o dobre do salario mínimo interprofesional mensual vixente no momento da solicitude.

Artigo 36. Incumplimento.

1. En caso de incumplimento de calquera das condicións ou pagamentos do adiamento, proseguirase, sen máis trámite, o procedemento de constrinximento que se iniciase antes da concesión. Ditarase, así mesmo, sen máis trámite providencia de constrinximento por aquela débeda que non fose xa constrinxida, á cal se aplicará a recarga do 20 por cento do principal, se se presentasen os documentos de cotización dentro do prazo regulamentario de ingreso, ou do 35 por cento, en caso contrario.

No dito procedemento de constrinximento os órganos de recadación procederán en primeiro lugar a executar as garantías que se constituísen.

En todo caso, os xuros de demora que se exixan serán os devengados desde o vencemento dos respectivos prazos regulamentarios de ingreso.

2. Considerarase incumplido o adiamento no momento en que o beneficiario deixe de se manter ao día no pagamento das súas obrigas coa Seguridade Social, con posterioridade á súa concesión.

CAPÍTULO VIII

Moratoria e transacción**Artigo 37. Moratorias.**

Cando concorran circunstancias excepcionais que afecten un determinado sector de actividade ou ámbito xeográfico, que dificulten o cumprimento da obriga de cotizar, o Goberno, por real decreto, poderá autorizar xenericamente os responsables de pagamento afectados a realizar o ingreso das cotas en prazos ou condicións distintas aos previstos neste regulamento ou autorizadas na súa aplicación.

Estas moratorias regularanse polas disposicións contidas no real decreto que as estableza e, no non previsto nelas, polo disposto neste regulamento e nas súas normas de desenvolvemento.

O incumprimento das condicións da moratoria determinará a resolución desta e dará lugar á reclamación da débeda pendente pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, coas recargas e xuros que procedan conforme o procedemento administrativo de recadación en período voluntario e en vía de constrinximento establecido neste regulamento.

Artigo 38. Transacción e arbitraje.

Non se poderá transixir xudicial nin extraxudicialmente sobre os dereitos da Seguridade Social nin someter á arbitraje as contendas que se susciten respecto destes senón mediante real decreto acordado en Consello de Ministros, logo de audiencia do Consello de Estado, agás o previsto no artigo 24 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social e neste regulamento para os acordos e convenios concursais.

CAPÍTULO IX

Procedemento de dedución a entidades públicas**Artigo 39. Procedencia e inicio da dedución.**

1. Se o debedor fose unha Administración pública, organismo autónomo, entidade pública empresarial ou, en xeral, calquera entidade de dereito público, transcorrido o prazo regulamentario de ingreso e unha vez adquira firmeza en vía administrativa a reclamación de débeda ou a acta de liquidación, nos casos en que estas procedan, sen que se satisfixese a débeda, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social iniciará o procedemento de dedución sobre as cantidades que, con cargo aos orzamentos xerais do Estado, se deban transferir á entidade debedora.

A Tesouraría Xeral da Seguridade Social abrirá o trámite de audiencia previa á Administración ou entidade pública debedora, concedéndolle un prazo de 15 días para alegar e presentar os documentos que se estimen oportunos, mediante notificación en que se identificará a natureza, orixe e contía da débeda afectada.

En consideración ás alegacións que, se é o caso, se efectuasen e demais circunstancias concurrentes, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social ditará resolución que acorde a improcedencia das actuacións ou a retención a favor da Seguridade Social na contía que corresponda por principal, recarga e xuros, e continuará deste modo o procedemento de dedución.

2. Nos casos en que a lei preveña que unha entidade de dereito público poida posuír a titularidade de bens embargables, transcorrido o prazo regulamentario de ingreso e unha vez adquira firmeza en vía administrativa a reclamación de débeda ou a acta de liquidación, nos

casos en que estas procedan, sen que se satisfixese a débeda, ditarase providencia de constrinximento contra ela, segundo as normas xerais establecidas neste regulamento.

Transcorrido o prazo de impugnación da providencia de constrinximento sen que fose presentado recurso, ou desestimado o que se interpuxese, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social ditará, sen máis trámite, o acordo de retención a que se refire o punto anterior. Sen prexuízo da prosecución, en todo caso, do dito procedemento de dedución, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social continuará o procedemento de constrinximento sobre os bens embargables da entidade de dereito público debedora ata o total cobramento da débeda.

Artigo 40. Aplicación e efectos da dedución.

En calquera caso, o acordo de retención fixará expresamente o momento en que esta se deba practicar, que deberá ser posterior polo menos en tres meses á data de notificación do dito acordo.

O acordo de retención notificaráselle ao ordenador de pagamentos competente, co fin de que aplique a dedución ás transferencias que se deban efectuar á Administración ou entidade de dereito público debedora, con suxeición aos límites legais que se puidesen establecer, e proceda ao ingreso dos fondos correspondentes a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

A débeda obxecto do procedemento de dedución quedará extinguida desde que se practique a retención. A aplicación e conseguinte extinción da débeda polo importe aplicado seralle notificada á Administración ou entidade de dereito público sometida ao procedemento de dedución.

Artigo 41. Dedución especial a comunidade autónoma.

Sen prexuízo do disposto con carácter xeral nos artigos anteriores, se o debedor for unha comunidade autónoma ou entidade de dereito público dela dependente, e tratándose de débedas líquidas, vencidas e exhibibles, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá acordar a dedución da participación na recadación líquida dos tributos cedidos e xestionados polo Estado e das entregas do Fondo de suficiencia das comunidades autónomas.

Este acordo seralle notificado ao Ministerio de Economía e Facenda, que o aplicará practicando a dedución nas entregas á conta que, por tales conceptos, lle correspondan ao ente debedor.

A resolución en que se declare a extinción total ou parcial da débeda producirá os seus efectos desde o momento en que se practique a retención e pola contía acordada.

CAPÍTULO X

Prescrición**Artigo 42. Prazo de prescrición.**

1. A obriga de pagamento das cotas da Seguridade Social e dos conceptos de recadación conxunta, así como das recargas sobre uns e outras, prescribirá aos catro anos, contados desde a data en que finalice o prazo regulamentario de ingreso daquelas.

2. A obriga de reintegro do importe das prestacións indebidamente percibidas prescribirá aos catro anos, contados a partir da data do seu cobramento ou desde que foi posible exercer a acción para exixir a súa devolución, con independencia da causa que orixinou a per-

cepción indebida, incluídos os supostos de revisión das prestacións por erro imputable á entidade xestora.

3. A obriga de pagamento doutros recursos da Seguridade Social prescribirá nos prazos establecidos nas normas que os regulen ou nas que resulten de aplicación atendendo á natureza do recurso de que se trate.

4. A prescrición declararase de oficio, sen necesidade de que a invoque ou excepcione o responsable de pagamento, en calquera momento do procedemento recadatorio.

Artigo 43. *Interrupción, extensión e efectos da prescrición.*

1. O prazo de prescrición quedará interrompido polas causas ordinarias e, en todo caso, polas seguintes:

a) Por calquera actuación do responsable de pagamento conducente ao recoñecemento ou extinción da débeda.

b) Por calquera acción da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou da Inspección de Traballo e Seguridade Social realizada con coñecemento formal do responsable do pagamento conducente ao recoñecemento, regularización, comprobación, inspección, aseguramento, liquidación e recadación de todos ou parte dos elementos da obriga coa Seguridade Social.

c) Por interposición de recurso ou impugnación administrativa ou xudicial; en tal caso, iniciarase de novo o cómputo do prazo de prescrición a partir da data en que se dite a resolución ou sentenza firmes que os resolvan. Cando estas declaren a nulidade do acto impugnado, considerarase non interrompido o prazo de prescrición por esta causa.

d) Por solicitude dunha prestación económica da Seguridade Social nos supostos en que legal ou regulamentariamente estea prevista a posibilidade de advertir o interesado de que se ten que pór ao día no pagamento das súas cotas para o recoñecemento daquela.

2. Se existisen varias débedas liquidadas a cargo dun mesmo responsable de pagamento, a interrupción da prescrición polo exercicio da acción administrativa só afectará a débeda a que esta se refira.

3. A prescrición dunha débeda ou parte dela aproveita por igual a todos os responsables do seu pagamento. Interrompido o prazo de prescrición para un, entenderase interrompido para todos os demais.

CAPÍTULO XI

Devolución de ingresos indebidos

Artigo 44. *Dereito á devolución de ingresos indebidos.*

1. O suxeito responsable do pagamento de calquera dos recursos que son obxecto de xestión recadatoria pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, sexa cal sexa o momento en que se realizase o ingreso e a causa que o orixinase, terá dereito á devolución total ou parcial do importe dos ingresos que por erro tivese realizado, salvo que no momento da súa realización fose debedor á Seguridade Social ou tivese concedido un adiamento ou moratoria; neste caso, o importe do ingreso erróneo aplicarase á débeda pendente de ingreso ou de amortización, salvo para o caso de débeda exhibible garantida mediante o aval xenérico previsto neste regulamento.

As devolucións de ingresos indebidos incluírán o xuro de demora previsto no artigo 28.3 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social desde a data do seu

ingreso na Tesouraría Xeral da Seguridade Social ata a data da proposta de pagamento.

Non procederá a devolución de cotas ou outros recursos ingresados maliciosamente, sen prexuízo da responsabilidade de toda orde a que houber lugar.

2. Os ingresos que, en virtude de resolución xudicial firme, resulten ou se declaren obxecto de devolución aos interesados terán a consideración de ingresos indebidos e serán obxecto de devolución nos termos fixados na dita resolución, con aplicación do establecido no artigo 106 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa, cando a Administración da Seguridade Social for condenada ao pagamento dunha cantidade líquida, ou do disposto na Lei xeral orzamentaria, noutro caso.

3. O dereito á devolución de ingresos indebidos de cotas prescribirá aos catro anos, contados desde o día seguinte ao do seu ingreso. Unha vez recoñecida a procedencia da devolución, o dereito a exixir o seu pagamento caducará aos catro anos contados desde a data de notificación do acto de recoñecemento.

O dereito á devolución de ingresos distintos de cotas ou demais conceptos de recadación conxunta e asimilados a aquelas suxeitarase aos prazos de prescrición establecidos nas normas aplicables á natureza de tales recursos.

4. Serán por conta da entidade xestora ou colaboradora por cuxa conta se efectúe a devolución de ingresos indebidos os xuros de demora que se satisfagan aos interesados, o importe do reembolso dos custos das garantías achegadas para suspender o procedemento de recadación e os xuros que procedan sobre este.

Artigo 45. *Competencia e prazo de resolución.*

1. A competencia para resolver sobre a procedencia da devolución das cantidades ingresadas indebidamente corresponderalle á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, conforme a distribución de competencias que esta teña establecida.

No suposto de que a devolución se refira aos conceptos de recadación conxunta coas cotas, corresponderalles a resolución aos órganos ou organismos xestores daqueles, os cales, se é o caso, lle comunicarán á Tesouraría Xeral da Seguridade Social as súas resolucións, unha vez que sexan firmes en vía administrativa.

Non obstante, non se requirirá resolución previa dos aludidos órganos ou organismos xestores nos supostos en que a devolución se solicite como consecuencia de erros materiais ou de cálculo, por duplicidades de ingreso ou por exceso sobre o tope máximo absoluto da base de cotización, por períodos posteriores á data de efectos da baixa ou despois de ter prescrito a acción para exixir o seu pagamento, ou en calquera suposto en que a resolución de devolución se deba basear exclusivamente na comprobación material, aritmética ou contable ou no simple cómputo dos extremos alegados polos interesados.

Para os efectos indicados nos parágrafos anteriores, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social resolverá as solicitudes presentadas ou remitirallas, cando proceda, ao organismo correspondente xunto coa documentación presentada para a resolución que proceda.

2. En calquera caso, a resolución deberase adoptar e notificar dentro dos seis meses seguintes á data en que se completase a documentación que deba achegar o solicitante da devolución. Transcorrido este prazo sen que recaese resolución expresa, poderase entender desestimada a solicitude.

s

CAPÍTULO XII

Revisión dos actos de xestión recadatoria

Artigo 46. *Impugnación dos actos de xestión recadatoria.*

1. A salvo das especialidades establecidas no texto refundido da Lei xeral de Seguridade Social e neste regulamento, contra os actos de xestión recadatoria da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, ditados tanto en período voluntario como en vía de constrinximento, poderanse interpor os recursos administrativos dealzada, reposición e revisión, e o recurso contencioso-administrativo, nos supostos, forma, prazo e cos efectos previstos na lexislación común sobre procedemento administrativo e na lexislación reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

2. Sen prexuízo do especialmente establecido para o recurso de alzada contra a providencia de constrinximento e para as terzarías, o procedemento recadatorio só se suspenderá pola interposición de recurso administrativo se o recorrente garante con aval ou procede á consignación á disposición da Tesouraría Xeral da Seguridade Social do importe da débeda exigible, incluídas as recargas, os xuros e as custas do procedemento.

Desestimado o recurso, se o responsable de pagamento non realizase o ingreso da débeda no prazo concedido na reclamación ou, se é o caso, dentro dos 15 días seguintes a aquel en que se notifique a resolución do recurso ou en que se poida entender desestimado por silencio administrativo, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social aplicará o consignado ao pagamento da débeda ou executará o aval. Desde a interposición do recurso, con consignación ou aval, ata o vencemento do dito prazo de pagamento considerarase que o responsable está ao día no pagamento respecto da débeda a que se refira o recurso, sen prexuízo da obriga de ingreso dos xuros de demora que fosen exigibles.

Se dentro do dito prazo de 15 días o interesado acredita a interposición de recurso contencioso-administrativo e a solicitude, nos seus trámites, da suspensión do procedemento, manterase tal suspensión ata que o órgano xudicial resolva sobre esa solicitude. Durante este período seguirase considerando o recorrente ao día no pagamento respecto da débeda obxecto da impugnación, así como no caso de que a citada suspensión se confirme xudicialmente, sempre que o aval ou consignación inclúa o importe das recargas e xuros de demora que procedan, unha vez transcorrido o citado prazo de ingreso de 15 días.

3. As administracións públicas e as entidades e organismos delas dependentes non poderán formular recurso administrativo fronte aos actos de xestión recadatoria da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, aínda que si requirimento previo ao recurso contencioso-administrativo contra eses actos, no prazo e condicións fixados na lei reguladora da dita xurisdición.

Artigo 47. *Revisión de oficio.*

1. Os actos declarativos de dereitos que se poidan ditar no ámbito da xestión recadatoria non se poderán revisar de oficio en prexuízo dos seus beneficiarios. Cando a Tesouraría Xeral da Seguridade Social pretenda a revisión dos ditos actos, deberá acudir á xurisdición contencioso-administrativa.

2. Non obstante o disposto no punto anterior, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá revisar de oficio os seus actos declarativos de dereitos cando a revisión se funde na constatación de omisións ou inexactitudes nas declaracións dos beneficiarios.

3. Os órganos da Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderán revogar en calquera momento os seus actos de gravame ou desfavorables, sempre que tal revogación non constitúa dispensa ou exención non permitida polas leis, ou sexa contraria ao principio de igualdade, ao interese público ou ao ordenamento xurídico.

A revogación só será posible mentres non transcorrese o prazo de prescrición.

4. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá rectificar en calquera momento do procedemento recadatorio, de oficio ou por instancia de persoa interesada, os erros materiais ou de feito e os aritméticos contidos nos seus actos.

CAPÍTULO XIII

Concorrenza de acredores

Artigo 48. *Preferencia de créditos.*

1. Os créditos por cotas da Seguridade Social e conceptos de recadación conxunta e, se é o caso, as recargas e xuros que sobre tales créditos procedan, de conformidade co disposto no artigo 22 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, gozan, respecto da totalidade deles, de igual preferencia que os créditos a que se refire o artigo 1924.1.º do Código civil.

2. Os capitais custo de pensións e outras prestacións a cargo de mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social en réxime de liquidación e de empresas declaradas responsables do seu pagamento, ademais das recargas sobre elas, terán o carácter de créditos privilexiados e gozarán, para o efecto, do réxime establecido no artigo 32 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, conforme o disposto no artigo 121.2 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

3. Os demais créditos de Seguridade Social gozan da mesma orde de preferencia establecida no artigo 1924.2.º E) do Código civil, segundo o disposto no artigo 22 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

4. O acredor do debedor constrinxido pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social que considere o seu dereito preferente ao desta poderá facer valer esta preferencia mediante a terzaría de mellor dereito regulada no título III deste regulamento. Cando a Tesouraría Xeral da Seguridade Social embargue bens que estivesen xa trabados a resultados doutro procedemento executivo, xudicial ou administrativo, formulará, se é o caso, as terzarías, accións ou incidentes que procedan no dito procedemento para a defensa do mellor dereito que poida corresponder á Seguridade Social.

5. Para os efectos previstos na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, os créditos da Seguridade Social contra o concursado terán a preferencia que corresponda en aplicación da dita lei.

Artigo 49. *Conflicto de procedementos e concorrenza de embargos.*

1. Nos casos de conflito entre o procedemento de constrinximento regulado no título III e outros procedementos executivos singulares, administrativos ou xudiciais, a preferencia para continuar a tramitación determinarase, respecto de cada ben obxecto de constrinximento, pola prioridade temporal no embargo do dito ben. Se non fose posible determinar a prioridade por aplicación do dito criterio, haberá que aterse á data da providencia de constrinximento que iniciase antes o procedemento de constrinximento.

2. Non obstante o disposto no punto anterior, se ao se efectuar o embargo de bens estes estivesen embar-

gados a resultas doutro procedemento executivo, xudicial ou administrativo, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá levar a cabo a realización forzosa dos bens embargados cando os dereitos dos embargantes anteriores non se visen prexudicados pola dita realización, sen prexuízo de que se formulen as terzarias e se exerzan as accións que en defensa do mellor dereito da Seguridade Social correspondan.

3. Cando os bens embargados sexan obxecto dun procedemento de expropiación forzosa, paralizaranse as actuacións de execución dos bens afectados, comunicándolle á Administración expropiante o embargo dos pagamentos que se lle realizarán ao expropiado. Para efectos de continuar ou non o procedemento executivo respecto doutros bens do debedor, considerarase realizado o embargo polo prezo firme do ben expropiado; cando non sexa firme, pola parte en que exista acordo, e, de non habelo, polo prezo ofrecido pola Administración expropiante.

4. Cando for preferente o dereito da Tesouraría Xeral da Seguridade Social sobre os bens embargados, comunicaránselle ao órgano xudicial ou administrativo que decretase o reembargo as resolucións administrativas que puidesen afectar os acredores reembargantes.

Artigo 50. *Procedementos de execución universal. Concurso.*

1. Se o responsable da débeda coa Seguridade Social for declarado en concurso, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social constituirase en parte no procedemento e comunicarálle á administración concursal os créditos de que sexa titular mediante a correspondente certificación administrativa.

2. Se non se ditase providencia de constrinximento cando se declare o concurso, seguirase o procedemento recadatorio establecido neste regulamento ata a notificación da dita providencia, cando proceda, suspendéndose calquera actuación executiva posterior a resultas do que se acorde no procedemento concursal.

3. Se se ditase providencia de constrinximento antes da declaración do concurso, seguirase o procedemento recadatorio nos termos previstos no artigo 55.1, parágrafo segundo, da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

4. Só se poderá iniciar ou proseguir a execución administrativa de garantías reais constituídas sobre bens de quen fose declarado en concurso cando concorran algunhas das seguintes circunstancias:

a) Cando a garantía se constituíse para asegurar o cobramento de débedas alleas ao concursado.

b) Cando os bens non estean afectos á actividade profesional ou empresarial ou a unha unidade produtiva de titularidade do concursado.

c) Cando no momento da declaración de concurso xa se publicasen os anuncios de poxa do ben obxecto da garantía, e este non resulte necesario para a continuidade da actividade profesional ou empresarial do debedor.

Se non concorre ningunha de tales circunstancias, suspenderanse as actuacións de execución administrativa da garantía real e instarase do órgano xudicial o que conforme a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, poida resultar procedente para a súa execución, sen prexuízo da aplicación, en canto esta non proceda, do disposto no punto 3 deste artigo, para o cobramento da débeda garantida.

5. A declaración de concurso suspende o devengo de xuros das débedas anteriores á dita declaración, agás que as ditas débedas estean aseguradas con garantía real; neste caso serán exixibles ata onde alcance a dita garantía.

6. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social, conforme a repartición e reserva de competencias que determine o seu director xeral, poderá subscribir ou adherirse aos convenios ou acordos previstos na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, sometendo o seu crédito a condicións que non poderán ser máis favorables para o debedor que as convidas co resto de acredores.

7. Desde que se lle encomende ao Consorcio de Compensación de Seguros a liquidación dunha entidade aseguradora, mediante o procedemento previsto na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, e durante a súa tramitación, quedará en suspenso a execución das providencias de constrinximento contra a dita entidade aseguradora, a resultas do que no dito procedemento se acorde.

CAPÍTULO XIV

Outras disposicións xerais

Artigo 51. *Compensación.*

1. As débedas coa Seguridade Social por conceptos distintos a cotas, ou recargas, xuros e custas que sobre aquelas procedan, poderanse extinguir total ou parcialmente por compensación cos créditos que fosen recoñecidos, liquidados e notificados pola Administración da Seguridade Social a favor do debedor. Esta compensación poderase acordar de oficio ou por instancia dos suxeitos responsables do pagamento nos termos e condicións que se establezan por resolución do director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. Será requisito indispensable a existencia de acto administrativo previo que recoñeza e liquide os créditos e as débedas, debendo reunir ambos os demais requisitos que se establecen nos artigos 1196 e seguintes do Código civil.

3. Cando se iniciase o trámite por instancia de parte, a resolución sobre a compensación deberase adoptar dentro dos seis meses seguintes á data de presentación da solicitude. Transcorrido este prazo sen que se ditase e notificase resolución, poderase entender desestimada.

4. Se a iniciación do procedemento de compensación fose de oficio, a reclamación administrativa da débeda deberá ser firme en vía administrativa.

5. Practicada a compensación, o crédito e a débeda quedarán extinguidos na cantidade concorrente, entregánselle ao interesado o xustificante oportuno da extinción da débeda, declararase extinguido o crédito compensado e, se este for superior á contía da débeda, efectuarase liquidación minorándoo e expresando o importe do remanente a favor do interesado.

6. Os suxeitos responsables do pagamento de cotas á Seguridade Social só poderán compensalas coas prestacións aboadas como consecuencia da colaboración obrigatoria coa Seguridade Social nos termos establecidos no título II.

Artigo 52. *Imputación de ingresos.*

1. Os pagamentos que voluntariamente se efectúen, e as cantidades das compensacións por prestacións aboadas polo responsable de pagamento como consecuencia da súa colaboración obrigatoria coa Seguridade Social, cando se leven a cabo cos requisitos e mediante o procedemento que se regula no título II, imputaranse ás débedas en período voluntario a que se refiran. Se o pagamento non alcanzase a cubrir o importe total desta débeda, distribuirase proporcionalmente entre principal e recargas.

2. Os ingresos que non se deban imputar a débeda en período voluntario, segundo o punto anterior, apli-

s
caranse á amortización dos adiamentos ou convenios concursais con espera que se puidesen conceder ao responsable de pagamento, e, no seu defecto, imputaranse á débeda en período executivo, aplicándose primeiro ás custas e logo aos títulos máis antigos vixentes en cada momento, segundo as previsións contidas no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

3. As cantidades obxecto de compensación incluídas no punto 1 aplicaranse ás débedas por orde de antigüidade da reclamación de débeda ou resolución administrativa que fixe o seu importe e o prazo regulamentario de ingreso. Se a compensación non alcanzase a cubrir o importe total dalgunha destas débedas, distribuirase proporcionalmente entre principal e recargas.

Artigo 53. *Deber xeral de información.*

1. De conformidade co disposto no texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, e sen prexuízo das especialidades contidas neste regulamento, as persoas ou entidades depositarias de diñeiro en efectivo ou en conta ou de calquera outro ben do debedor á Seguridade Social e os funcionarios e fedatarios públicos están obrigados a colaborar coa Administración da Seguridade Social, subministrando calquera información que poida ser útil para a xestión recadatoria, sexa ou non obxecto de tratamento automatizado, incluídos os datos de carácter persoal, sen que a súa cesión requira o consentimento do afectado, nin se suxeite ao disposto no artigo 21 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, sen outras limitacións que as establecidas no artigo 36 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social.

As obrigas a que se refire o parágrafo anterior deberán cumprirse ben con carácter xeral, ben por requirimento individualizado dos órganos competentes da Administración da Seguridade Social, que indicará a utilidade da información solicitada para a efectiva xestión recadatoria dos recursos da Seguridade Social.

2. Os requirimentos de información que, en existencia das ditas obrigas, efectúe o órgano competente da Tesouraría Xeral da Seguridade Social deberán cumprirse no mesmo momento da súa presentación, a non ser que este órgano aprecie a concorrencia de dificultades operativas para o cumprimento inmediato; neste caso, poderá conceder un prazo de ata un mes.

En caso de que estes requirimentos non fosen atendidos nos prazos sinalados, o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social adoptará as medidas tendentes á exixencia da responsabilidade civil, administrativa ou penal que proceda.

Artigo 54. *Medidas cautelares.*

1. Para asegurar o cobramento das débedas coa Seguridade Social e antes do inicio do procedemento de constrinximento, os órganos de recadación executiva da Tesouraría Xeral poderán adoptar medidas cautelares de carácter provisional cando existan indicios racionais de que, noutro caso, este cobramento se poida ver frustrado ou gravemente dificultado.

2. As medidas terán que ser proporcionadas ao dano que se pretenda evitar. En ningún caso se adoptarán aquelas que poidan producir un prexuízo de difícil ou imposible reparación.

3. Como medida cautelar, poderase adoptar algunha das seguintes:

a) Retención do pagamento de devolucións de ingresos indebidos ou doutros pagamentos que deba realizar a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, na contía estritamente necesaria para asegurar o cobramento da débeda. A retención cautelar total ou parcial dunha

devolución de ingresos indebidos deberalle ser notificada ao interesado xuntamente co acordo de devolución.

b) Embargo preventivo de bens ou dereitos, que se practicará conforme as regras establecidas para os embargos ordinarios que lle sexan de aplicación segundo a súa natureza, e asegurarse mediante a súa anotación nos rexistros públicos correspondentes ou mediante o depósito dos bens mobles embargados.

c) Calquera outra legalmente prevista.

4. Cando a débeda coa Seguridade Social non se encuentre aínda liquidada pero se devengase e transcorre o prazo regulamentario para o seu pagamento, e sempre que corresponda a cantidades determinables pola aplicación das bases, tipos e outros datos obxectivos previamente establecidos que permitan fixar unha cifra máxima de responsabilidade, será precisa a previa autorización, no seu respectivo ámbito, do director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou, se é o caso, do seu director xeral, ou autoridade en quen deleguen.

Cando tiver vencido o prazo regulamentario de ingreso e o responsable do pagamento da débeda coa Seguridade Social tiver presentado documentos de cotización ou se tiver xa emitido reclamación de débeda ou acta de liquidación contra el, a medida cautelar poderá ser adoptada sen máis trámite polo órgano de recadación executiva.

5. As medidas cautelares converteranse en definitivas cando se dite providencia de constrinximento sen que se cobrase a débeda. Neste caso, o órgano de recadación executiva notificaralles esta circunstancia aos interesados e, se é o caso, ao rexistro en que se anotase a medida cautelar. A suxeición do ben ou dereito ao procedemento de constrinximento entenderase producida, para todos os efectos, desde a data en que se adoptou a medida cautelar.

6. Desaparecidas as circunstancias que xustificaron a adopción das medidas cautelares, acordada a súa substitución por outra garantía suficiente ou transcorrido o prazo de seis meses desde a súa adopción sen que se convertesen en definitivas dentro do procedemento administrativo de constrinximento, estas medidas serán levantadas de oficio polo mesmo órgano que as adoptou.

7. Os gastos ocasionados pola adopción de medidas cautelares convertidas en definitivas terán a condición de custas do procedemento administrativo de constrinximento.

8. Poderase acordar o embargo preventivo de diñeiro e mercadorías en contía suficiente para asegurar o pagamento da débeda coa Seguridade Social que corresponda exixir por actividades e traballos lucrativos exercidos sen establecemento cando os traballadores non fosen afiliados ou, se é o caso, non fosen dados de alta na Seguridade Social.

Así mesmo, poderanse intervir os ingresos dos espectáculos públicos das empresas cuxos traballadores non fosen afiliados nin dados de alta ou polos que non efectuasen as súas cotizacións á Seguridade Social.

TÍTULO II

Procedemento de recadación en período voluntario

CAPÍTULO I

Normas xerais

Artigo 55. *Prazo regulamentario de ingreso. Regra xeral.*

1. Considérase prazo regulamentario de ingreso para que os responsables do pagamento fagan efectivas

as súas débedas á Seguridade Social o establecido nas disposicións específicas aplicables aos distintos recursos e, no seu defecto, o establecido neste regulamento.

2. Naqueles supostos en que non estea establecido prazo regulamentario para o ingreso dalgún recurso da Seguridade Social, aquel iniciarase coa notificación da reclamación de débeda e finalizará o último día hábil do mes seguinte ao da dita notificación.

Artigo 56. *Prazos regulamentarios de ingreso de cotas.*

1. As cotas da Seguridade Social e os recursos que se recaden conxuntamente con elas ingresaranse dentro do mes seguinte ao que corresponda o seu devengo, agás que establezan outro prazo as normas que regulan cada un dos réximes que integran o sistema da Seguridade Social.

Non obstante o anterior, para os colectivos e réximes que se indican a seguir, consideraranse prazos regulamentarios de ingreso os seguintes:

a) Respecto de colectivos do réxime xeral:

1.º As cotas que deben aboar os organizadores ocasionais de espectáculos taurinos ingresaranse, en todo caso, antes da celebración do espectáculo de que se trate.

2.º As cotas resultantes da regularización definitiva da cotización dos artistas e dos profesionais taurinos ingresaranse dentro do mes seguinte a aquel en que a dirección provincial ou a administración da Tesouraría Xeral notifiquen a diferenza de cotas resultante. Esta regularización deberase realizar dentro do ano seguinte ao da finalización do exercicio a que estea referida.

3.º As cotas correspondentes aos profesionais taurinos en situación de incapacidade temporal ingresaranse dentro do mes seguinte ao da percepción da prestación económica correspondente.

b) Respecto dos réximes especiais:

1.º As cotas correspondentes ao réxime especial de traballadores por conta propia ou autónomos ingresaranse dentro do mesmo mes ao que aquelas correspondan.

2.º No seguro escolar, a cantidade que, como parte da cota, deben aboar os alumnos farase efectiva no momento mesmo de pagar a matrícula correspondente no centro docente.

O centro docente deberá efectuar o ingreso do importe destas contribucións no mes seguinte a aquel en que finalizase o prazo para a matriculación.

A achega ao seguro escolar correspondente ao Estado ou, se é o caso, á comunidade autónoma ingresaranse dentro do mes seguinte a aquel en que comunique a liquidación correspondente a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

c) Respecto doutros supostos especiais:

1.º Nas situacións de convenios especiais o prazo regulamentario de ingreso das cotas correspondentes será o establecido na súa normativa específica e, na falta deste, o aplicable ao réxime de Seguridade Social do que aqueles deriven.

2.º O prazo regulamentario para o ingreso das cotas por incrementos de salarios, modificacións das bases, conceptos e tipos de cotización que se deban aplicar con carácter retroactivo ou polas que se poida optar no prazo establecido para o efecto, en virtude de disposición legal, acta de conciliación, sentenza xudicial ou por calquera outro título lexítimo, finalizará, agás que nas ditas normas ou actos se fixe outro prazo, o último día do mes seguinte ao da publicación no boletín oficial

correspondente das normas que os establezan, ao de esgotamento do prazo de opción, ao da notificación da acta de conciliación ou da sentenza xudicial ou ao da celebración ou expedición do título.

Non obstante, se a norma, a acta de conciliación, a sentenza ou o título correspondente establecesen que tales incrementos ou diferenzas se deben aboar ou deben producir efectos nun determinado mes, o prazo regulamentario de ingreso das cotas correspondentes finalizará o último día do mes seguinte a aquel en que se aboen estes incrementos ou produzan efecto esas diferenzas, sempre que se acredite documentalmente o mes en que fosen aboadas ou aplicadas.

3.º Respecto dos incrementos salariais debidos a convenio colectivo, o prazo regulamentario de ingreso finalizará o último día do mes seguinte a aquel en que se deban aboar, en todo ou en parte, eses incrementos nos termos estipulados no convenio e, no seu defecto, ata o último día do mes seguinte ao da súa publicación no boletín oficial correspondente.

4.º O prazo regulamentario para o ingreso das cotas correspondentes a salarios de tramitación, que se deban aboar como consecuencia de procesos por despedimento ou extinción do contrato de traballo por causas obxectivas, finalizará o último día do mes seguinte ao da notificación da sentenza, do auto xudicial ou da acta de conciliación.

2. O director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá autorizar que se efectúe o pagamento das cotas correspondentes en prazos regulamentarios distintos aos establecidos con carácter xeral neste regulamento cando concorran circunstancias de índole especial que así o aconsellen, así como revogar as autorizacións existentes. Esta excepción en materia de ingreso de cotas non afectará a forma e tempo en que, se é o caso, se teña que efectuar o desconto da achega correspondente aos traballadores.

3. O ministro de Traballo e Asuntos Sociais poderá establecer un sistema simplificado de liquidación e pagamento de cotas da Seguridade Social e conceptos de recadación conxunta con estas, mediante entregas parciais periódicas á conta daquelas e con regularización anual ou no momento da extinción da obriga de cotizar con anterioridade á dita regularización anual.

Artigo 57. *Lugar de pagamento.*

Os ingresos que sexan realizados polos suxeitos responsables dentro do período voluntario de recadación levaranse a cabo a través dos colaboradores autorizados, habilitados ou concertados, enumerados neste regulamento, que efectuarán o ingreso do recadado na conta aberta a nome da Tesouraría Xeral da Seguridade Social en cada entidade financeira autorizada.

A Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá establecer aqueles supostos en que sexa necesaria a súa previa autorización para a realización de determinado tipo de ingresos.

Artigo 58. *Forma do pagamento.*

1. O ingreso das débedas coa Seguridade Social efectuarase cubrindo os modelos e seguindo os sistemas e formalidades que estableza a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. No momento de realizar en período voluntario o pagamento dos importes debidos á Seguridade Social o suxeito responsable deberalles presentar aos colaboradores indicados no artigo anterior o documento ou documentos de ingreso correspondentes, agás nos casos en que se efectúe mediante o sistema de domiciliación en conta.

s Esta presentación poderá tamén efectuarse a través de medios telemáticos, coas particularidades e mediante os sistemas de cobramento que determine o director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

3. Efectuado o pagamento, o colaborador expedirá e entregarálle ao interesado o oportuno xustificante de pagamento, e remitirálle os documentos presentados ao recibir o ingreso ou as referencias ou códigos establecidos para os sistemas de domiciliación en conta e cobramento por portelo, á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, na forma e nos prazos que determine o seu director xeral.

Artigo 59. *Presentación dos documentos de cotización.*

1. A presentación, en prazo regulamentario de ingreso, dos documentos de cotización, na forma e lugares que estableza a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, é obrigatoria aínda cando os suxeitos responsables de pagamento non ingresen as cotas correspondentes.

2. Considéranse presentados dentro do prazo regulamentario:

a) Os documentos de cotización transmitidos en prazo regulamentario por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos nos termos que estableza a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, correspondentes a traballadores dados de alta.

b) Os documentos de cotización correspondentes a traballadores dos réximes especiais de traballadores por conta propia ou autónomos e de empregados de fogar, os relativos ás cotas fixas de convenios especiais, do réxime especial agrario e réxime especial dos traballadores do mar, e que correspondan a períodos posteriores á presentación da alta nos supostos en que esta proceda.

3. A falta de recepción dos documentos de cotización, cando estes sexan expedidos pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, non liberará o suxeito responsable da obriga de pagar dentro de prazo regulamentario.

Artigo 60. *Compensación e dedución nos documentos de cotización.*

1. Os suxeitos responsables do pagamento que presenten os documentos de cotización dentro do prazo regulamentario, efectúen ou non o ingreso da cota total ou das contribucións dos traballadores, poderán compensar naqueles o importe das prestacións aboadas, se é o caso, en virtude da súa colaboración obrigatoria coa Seguridade Social, co das cotas debidas que correspondan ao mesmo período.

2. Os suxeitos responsables do pagamento que teñan recoñecidas bonificacións, reducións e outras deducións nas cotas de Seguridade Social e conceptos de recadación conxunta, e non perdesen o dereito a estes beneficios por calquera causa, poderán descontar o seu importe nos documentos de cotización correspondentes aos períodos a que se refira a liquidación, sempre que se efectúe o seu ingreso dentro do prazo regulamentario.

CAPÍTULO II

Efectos da falta de cotización en prazo regulamentario

Artigo 61. *Efectos da falta de cotización.*

A falta de cotización en prazo regulamentario determinará o devengo das correspondentes recargas e xuros e, nos casos en que legalmente proceda, a emisión de reclamación de débeda, acta de liquidación ou providencia de constringimento, sen prexuízo das sancións que procedan.

Artigo 62. *Reclamacións de débeda.*

1. Procederá a reclamación de débeda nos seguintes supostos:

a) Falta de cotización respecto de traballadores dados de alta, cando non se presentasen os documentos de cotización en prazo regulamentario ou cando, téndose presentado, conteñan erros aritméticos ou de cálculo que resulten directamente de tales documentos. Se estas circunstancias fosen comprobadas pola Inspección de Traballo e Seguridade Social, comunicarallo á Tesouraría Xeral da Seguridade Social coa proposta de liquidación que proceda.

b) Falta de cotización en relación con traballadores dados de alta que non consten nos documentos de cotización presentados en prazo regulamentario, respecto dos cales se considerará que non foron presentados eses documentos.

c) Diferenzas de importe entre as cotas ingresadas e as que legalmente corresponda liquidar, debidas a erros aritméticos ou de cálculo que resulten directamente dos documentos de cotización presentados.

Entenderanse comprendidas dentro deste punto as diferenzas orixinadas polos erros de feito ou de dereito na aplicación das compensacións ou deducións nos documentos de cotización, así como, se é o caso, as correspondentes á omisión ou incorrecta aplicación de recarga.

d) Débedas por cotas cuxa liquidación non lle corresponda á Inspección de Traballo e Seguridade Social.

2. Procederá tamén a reclamación de débeda cando, atendendo aos datos que constan na Tesouraría Xeral da Seguridade Social e por aplicación de calquera norma con rango de lei que non exclúa a responsabilidade por débedas de Seguridade Social, deba exixírselles o pagamento das ditas débedas:

a) Aos responsables solidarios; neste caso, a reclamación comprenderá o principal da débeda a que se estenda a responsabilidade solidaria, as recargas, xuros e custas devengados ata o momento en que se emita esta reclamación.

b) Ao responsable subsidiario, por non ter ingresado este o principal debido polo debedor inicial no prazo regulamentario sinalado na comunicación que, neste caso, se libre para tal efecto.

c) A quen asumise a responsabilidade por causa da morte do debedor orixinario; en tal caso, a reclamación comprenderá o principal da débeda, as recargas, xuros e custas devengados ata que se emita.

3. Nos supostos de falta de cotización respecto de traballadores dados de alta, as reclamacións de débeda estenderanse en función das bases declaradas polo suxeito responsable nos documentos de cotización e de acordo co tipo de cotización vixente na data en que as cotas se devengaron.

Se non existise tal declaración, tomarase como base de cotización a media entre a base mínima e máxima correspondente ao último grupo de cotización coñecido en que estivese encadrada a categoría dos traballadores a que se refira a reclamación. Neste suposto, unha vez transcorridos os prazos establecidos neste regulamento, non producirá ningún efecto no procedemento recadatorio o feito de que os salarios percibidos polos traballadores sexan inferiores ás bases consignadas na reclamación de débeda, non procedendo, en ningún caso, devolución respecto das ditas bases.

Artigo 63. *Requisitos da reclamación de débeda.*

As reclamacións de débeda serán expedidas pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e deberán conter, polo menos, os seguintes datos:

- a) Datos identificativos correspondentes ao suxeito ou suxeitos responsables do ingreso.
- b) Natureza e período do descuberto.
- c) Datos necesarios para a determinación da débeda con indicación do importe reclamado, así como da contía da recarga aplicada, e con expresión, se é o caso, do número de traballadores a que se refire a reclamación e das bases e tipos de cotización aplicados.
- d) Prazo e forma en que ten que ser pagada.
- e) Consecuencias que se derivarán en caso de incumprimento, con advertencia do devengo de xuro de demora e prazo a partir do cal é exixible
- f) Data en que se expide.
- g) Recurso que procede contra a reclamación de débeda, órgano ante o que se ten que presentar e prazo para interpoñelo.

Artigo 64. *Prazos de ingreso das reclamacións de débeda.*

Os importes exixidos nas reclamacións de débeda por cotas e conceptos de recadación conxunta con estas, incluídas recargas sobre unhas e outros, impugnadas ou non, deberanse facer efectivos dentro dos prazos seguintes:

- a) As notificadas entre os días 1 e 15 de cada mes, desde a data da notificación ata o día 5 do mes seguinte ou o inmediato hábil posterior.
- b) As notificadas entre os días 16 e último de cada mes, desde a data de notificación ata o día 20 do mes seguinte ou o inmediato hábil posterior.

Artigo 65. *Actas de liquidación.*

1. Expedirase acta de liquidación de cotas nos seguintes supostos:

- a) Falta de afiliación ou de alta de traballadores en calquera dos réximes do sistema da Seguridade Social.
- b) Diferenzas de cotización por traballadores dados de alta, cando estas diferenzas non resulten directamente dos documentos de cotización presentados dentro ou fóra do prazo regulamentario.

Entenderanse comprendidas dentro deste punto as diferenzas existentes entre as remuneracións realmente percibidas suxeitas a cotización e as bases estimadas que figuren nas reclamacións de débeda emitidas por falta de declaración de bases do suxeito responsable.

c) Por derivación da responsabilidade do suxeito obrigado ao pagamento, calquera que sexa a súa causa e réxime da Seguridade Social aplicable, e con base en calquera norma con rango de lei que non exclúa a responsabilidade por débedas de Seguridade Social. Nos casos de responsabilidade solidaria legalmente previstos, a Inspección poderá expedir acta a todos os suxeitos responsables ou a algún deles; neste caso, a acta de liquidación comprenderá o principal da débeda a que se estenda a responsabilidade solidaria, as recargas, xuros e custas devengados ata a data en que se expida a acta.

d) Aplicación indebida das bonificacións nas cotizacións da Seguridade Social, previstas regulamentariamente para o financiamento das accións formativas do subsistema de formación profesional continua.

Nos casos a que se refiren os parágrafos anteriores, a Inspección de Traballo e Seguridade Social poderá formular requirimento aos responsables do pagamento

de cotas debidas por calquera causa, logo de recoñecemento da débeda por aqueles ante o funcionario actuante. Neste caso, o ingreso da débeda por cotas contida no requirimento farase efectivo ata o último día do mes seguinte ao da súa notificación. En caso de incumprimento do requirimento, procederase a expedir acta de liquidación e de infracción por falta de pagamento de cotas.

2. As actas de liquidación expediranse de acordo coa remuneración total que teña dereito a percibir o traballador ou a que efectivamente perciba de ser esta superior en razón do traballo que realice por conta allea e que debe integrar a base de cotización.

Cando a Inspección de Traballo e Seguridade Social se vexa na imposibilidade de coñecer o importe das remuneracións percibidas polo traballador, estimarase como base de cotización a media entre a base mínima e máxima correspondente ao último grupo de cotización coñecido en que estivese encadrada a categoría dos traballadores a que se refira a acta de liquidación.

Artigo 66. *Prazos de ingreso das actas de liquidación.*

Os importes das débedas figurados nas actas de liquidación de cotas, expídanse ou non simultaneamente actas de infracción polos mesmos feitos, non impugnadas ou impugnadas mediante recurso de alzada sen presentación de aval ou consignación suficiente, ingresaranse ata o último día do mes seguinte ao da notificación do correspondente acto administrativo definitivo de liquidación.

CAPÍTULO III**Recadación doutros recursos****SECCIÓN 1.ª CONTRIBUTIÓNS PARA O SOSTEMENTO DOS SERVIZOS COMÚNS E SOCIAIS DA SEGURIDADE SOCIAL****Artigo 67. *Contribucións das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social aos seus servizos comúns e sociais.***

1. O ingreso das contribucións para o sostemento dos servizos comúns e sociais da Seguridade Social e de contribución aos demais gastos xerais e á satisfacción das exixencias da solidariedade nacional, que deban efectuar as mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais da Seguridade Social, será realizado pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social descontando directamente o seu importe do das cotas por accidentes de traballo e enfermidades profesionais que recade mensualmente das empresas que teñan concertada a súa cobertura coas ditas entidades colaboradoras da Seguridade Social e, no seu defecto, mediante compensación co de calquera outro crédito que estas posúan fronte ás entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social, notificándose así a cada unha das mutuas.

2. En caso de insuficiencia de tales cotas ou créditos, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social efectuará a reclamación de débeda da achega que se debe ingresar conforme o sinalado no artigo 82.

Artigo 68. *Contribucións de empresas colaboradoras ao sostemento dos servizos comúns e sociais.*

1. O pagamento das contribucións que deban efectuar as empresas autorizadas a colaborar na xestión da asistencia sanitaria e incapacidade temporal derivadas de accidente de traballo e enfermidade profesional, para o sostemento dos servizos comúns e sociais da Seguridade Social e de contribución aos demais gastos xerais

s e ás exigencias da solidariedade nacional, realizarase xunto coas cotas á Seguridade Social que estas empresas deban aboar, nos mesmos supostos, forma, prazos e demais condicións establecidos para as mencionadas cotas.

2. A falta de ingreso de tales contribucións determinará a súa reclamación conforme o indicado neste regulamento para as cotas xunto ás que se deberon ingresar.

SECCIÓN 2.ª CAPITAIS CUSTO DE PENSÍONS E OUTRAS PRESTACÍONS

Artigo 69. Prestacións e capitais custo de pensións e de renda certa temporal a cargo de mutuas e empresas.

1. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social recadará das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais e dos empresarios declarados responsables de prestacións por resolución da entidade xestora, e ata o límite da súa respectiva responsabilidade, os seguintes conceptos:

- a) O importe do valor actual do capital custo das pensións das cales fosen declaradas responsables, mediase ou non anticipo por parte da Seguridade Social.
- b) Os xuros de capitalización.
- c) O importe correspondente ás prestacións de contía fixa ou periódica non vitalicia e de tanto alzado, incluídas aquelas que teñan que ser satisfeitas directamente aos beneficiarios pola entidade colaboradora ou o empregador, en caso de falta de pagamento daquelas, mediase ou non anticipo por parte da Seguridade Social.
- d) A recarga do cinco por cento por falta de aseguramento que proceda.

Os xuros de capitalización liquidaranse e ingresaranse xunto cos capitais custo sobre os que recaen. Así mesmo, as recargas por falta de aseguramento da cal fosen declarados responsables de pagamento os empresarios liquidaranse e ingresaranse xunto aos capitais custo de pensión.

2. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social recadará das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais e dos empresarios responsables o capital necesario para constituír unha renda certa temporal durante 25 anos do 30 por cento do salario dos traballadores que morran por consecuencia mediata ou inmediata de accidente de traballo, sen deixaren familiares con dereito a pensión.

3. Para os efectos indicados, a entidade xestora correspondente remitiralle á Tesouraría Xeral da Seguridade Social as resolucións e os acordos firmes en vía administrativa que declaren a responsabilidade da mutua ou da empresa, con indicación expresa do momento en que se realizase a súa notificación, xunto con todos os datos necesarios para que aquela poida calcular o importe do capital que se deba ingresar para a constitución da pensión e fixar os xuros de capitalización e as recargas correspondentes.

Así mesmo, será necesaria resolución previa que esgote a vía administrativa da entidade xestora competente que declare a responsabilidade solidaria, subsidiaria ou *mortis causa* para as prestacións de que sexan responsables as empresas por prestacións ao seu cargo.

A entidade xestora terá que lle comunicar á Tesouraría Xeral da Seguridade Social as sentenzas firmes dadas en procedementos en que fosen obxecto de impugnación as resolucións ditadas declarando responsables,

en todo ou parte dunha prestación, unha mutua ou unha empresa.

4. As sentenzas que condenen unha mutua ou un empresario ao pagamento dunha prestación de Seguridade Social ou a ingresar na Tesouraría Xeral da Seguridade Social o capital necesario para constituír unha pensión ou unha renda certa temporal executaranse a través dos trámites establecidos no texto refundido da Lei de procedemento laboral, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/1995, do 7 de abril, logo de fixación pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social do capital custo correspondente no suposto de pensións.

Artigo 70. Prazo regulamentario de ingreso.

1. O prazo regulamentario de ingreso dos capitais custo de pensións e rendas certas temporais, así como das cantidades por prestacións que non teñen o carácter de pensión, iniciarase o día seguinte ao da notificación da reclamación de débeda practicada pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social polo importe fixado na resolución firme da entidade xestora ou colaboradora, do capital custo, dos xuros de capitalización e, se é o caso, da recarga por falta de aseguramento, e finalizará o último día hábil do mes seguinte a aquel en que se produza esa notificación.

Os xuros de capitalización que se devenguen desde o día en que se expida a correspondente reclamación do importe da débeda ata o do seu pagamento serán liquidados e adicionados polo suxeito responsable deste.

2. Transcorrido o prazo regulamentario de ingreso sen que se satisfixese a débeda, e unha vez firmes en vía administrativa, se é o caso, as reclamacións de débeda, iniciarase o procedemento executivo mediante a emisión da providencia de constrinximento, en que se cuantificará a débeda pendente de pagamento, coa recarga correspondente, ou se iniciará, se é o caso, o procedemento de dedución.

Non obstante, cando o suxeito responsable sexa unha mutua de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá descontar o importe das prestacións, capital custo de pensións e rendas certas temporais, xuros de capitalización e recarga, do importe das cotas que recade das empresas que teñan concertada a súa cobertura coas ditas entidades colaboradoras, ou ben compensalo con outros créditos que estas posúan contra as entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social.

Artigo 71. Supostos de devolución.

1. Nos casos en que, como consecuencia de sentenza firme, se anule ou reduza a responsabilidade da mutua ou da empresa declarada por resolución administrativa, estas terán dereito a que se lles devolva a totalidade ou a parte alícuota, respectivamente, da prestación ou do capital ingresado, máis a recarga, o xuro de demora, se é o caso, e o xuro legal que procedan, sen detracción da parte correspondente ás prestacións satisfeitas aos beneficiarios, que quedan exentos de efectuar restitución ningunha.

Os reintegros ou devolucións a que se refire o parágrafo anterior imputaranse con cargo ao orzamento da respectiva entidade xestora.

2. Agás o establecido no punto anterior, os capitais custo de pensións, calquera que sexa o período de supervivencia dos beneficiarios, non serán obxecto de reversión ou rescate, total ou parcial, e non procederá a realización de ningún reintegro á mutua ou á empresa por esta causa.

SECCIÓN 3.ª CONTRIBUTIÓNS POR REASEGURO COA TESOURARÍA XERAL DA SEGURIDADE SOCIAL

Artigo 72. *Contribucións por reaseguro obrigatorio.*

1. Entenderase directamente ingresada a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social a cantidade resultante de lles aplicar ás cotas satisfeitas polos empresarios asociados a unha mutua de accidentes de traballo e enfermidades profesionais a porcentaxe que para o efecto aprobe o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais como compensación do reaseguro obrigatorio que a favor da entidade colaboradora presta o servizo común, respecto das prestacións periódicas que se causen como consecuencia da actualización dos riscos de incapacidade permanente e morte e supervivencia.

2. Tal cantidade será fixada pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social respecto de cada unha das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, por medio dunha liquidación mensual que lle será notificada á entidade colaboradora. En caso de insuficiencia de tales cotas ou créditos, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social efectuará a reclamación de débeda da achega que se debe ingresar conforme o sinalado neste regulamento.

Artigo 73. *Contribucións por reaseguro facultativo ou outras formas de compensación de resultados.*

1. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social reclamaralles ás mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais as liquidacións derivadas dos concertos subscritos por estas para o reaseguro voluntario do exceso de perdas e as determinadas por outros sistemas de compensación de resultados que fosen autorizados polo Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais.

2. O prazo regulamentario de ingreso destes recursos finalizará o último día hábil do mes seguinte a aquel en que se produza a notificación da reclamación de débeda pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Transcorrido este prazo sen ingreso, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social descontará o importe da reclamación coa recarga e xuros que procedan do importe das cotas recadadas das empresas asociadas á entidade colaboradora, ou compensarao con outros créditos que esta posúa contra as entidades xestoras e servizos comúns.

3. En caso de insuficiencia de tales cotas ou créditos, iniciarase o procedemento executivo mediante a emisión da providencia de constrinximento na cal se identificará a débeda pendente de pagamento, coa recarga e xuros correspondentes.

SECCIÓN 4.ª RECADACIÓN DE SANCIÓNS E RECARGAS SOBRE PRESTACIÓNS

Artigo 74. *Sancións por infraccións en materia de Seguridade Social.*

As resolucións definitivas en vía administrativa que impoñan sancións económicas por infraccións das normas de Seguridade Social comunicaránse á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, a cal instará o seu pagamento dos suxeitos responsables mediante a correspondente reclamación de débeda para os únicos efectos recadatorios e sen posibilidade de revisión da sanción imposta.

Artigo 75. *Recargas sobre prestacións.*

1. As resolucións da entidade xestora da Seguridade Social nas cales se declare a procedencia de recargas

sobre as prestacións económicas debidas a accidentes de traballo e enfermidades profesionais orixinados por falta de medidas de seguridade e hixiene no traballo, así como os responsables destas recargas, conforme o previsto no artigo 123 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, unha vez sexan firmes en vía administrativa comunicaránse á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, con indicación expresa do momento en que se realizase a súa notificación, para a recadación por esta do importe de tales recargas, sen prexuízo das devolucións que, se é o caso, procedan, se se reducen ou anulasen en vía xudicial os dereitos recoñecidos nas ditas resolucións administrativas.

O importe destas devolucións imputarase con cargo ao orzamento da citada entidade xestora da Seguridade Social.

2. Para estes efectos, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, no suposto de que as recargas recaian sobre pensións, determinará o importe do capital custo daqueles, procedendo á súa recadación xunto aos xuros de capitalización que procedan ata a data do seu ingreso. No caso de recargas sobre outras prestacións, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social recadará directamente o importe destas recargas.

3. O prazo regulamentario de ingreso destas recargas iniciarase o día seguinte ao da notificación pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social da reclamación de débeda do capital custo, incluídos os xuros de capitalización que procedan, ou do importe correspondente a outras prestacións, e finalizará o último día hábil do mes seguinte ao da súa notificación.

Os xuros de capitalización que se devenguen desde o día en que se expida a correspondente reclamación do importe da débeda ata o do seu pagamento serán liquidados e engadidos polo suxeito responsable deste.

4. As sentenzas que condenen ao pagamento de recargas sobre prestacións da Seguridade Social executaranse a través dos trámites establecidos no texto refundido da Lei de procedemento laboral, logo de fixación pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social do capital custo correspondente, en caso de tratarse de pensións.

SECCIÓN 5.ª RECADACIÓN DE PRÉSTAMOS, PREMIOS DE XESTIÓN E OUTRAS CONTRAPRESTACIÓNS E INDEMNIZACIÓNS

Artigo 76. *Reintegro de préstamos de carácter social.*

Os reintegros dos préstamos que teñan o carácter de investimento social deberanse efectuar no prazo e demais condicións fixadas no contrato de préstamo.

No suposto de inexistencia de estipulacións ao respecto, o reintegro efectuarase desde o día seguinte ao da notificación da reclamación de débeda expedida pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e ata o último día hábil do mes seguinte.

Transcorrido o prazo regulamentario de ingreso sen que se satisfixese a débeda, iniciarase o procedemento executivo mediante a emisión da providencia de constrinximento, en que se cuantificará a débeda pendente de pagamento, coa recarga e xuros correspondentes.

Artigo 77. *Premios de xestión e outras contraprestacións e indemnizacións.*

1. Os premios de cobranza ou de xestión que deriven da recadación de cotas ou outros recursos para organismos e entidades alleos ao sistema da Seguridade Social, unha vez liquidados pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social na forma, termos e condicións establecidos nas normas que os regulen ou, se é o caso, nas cláusulas do respectivo convenio, serán notificados

s para o seu ingreso aos ditos organismos ou entidades, aínda que a súa contía poderá ser retida de oficio pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social descontándoa das cantidades recadadas en favor daqueles e aplicándoas ao pagamento do premio de cobranza ou de xestión, sen prexuízo da súa ulterior comprobación e control para efectos das regularizacións pertinentes.

2. A liquidación das contraprestacións e indemnizacións que procedan nos contratos administrativos celebrados coas entidades xestoras da Seguridade Social e coa súa Tesouraría Xeral será efectuada, de acordo coas cláusulas do contrato correspondente, pola entidade que o celebre. Unha vez determinado o seu importe de forma definitiva e logo de comunicación deste en caso de ter sido liquidado por outra entidade, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social procederá á súa recadación nos termos establecidos no artigo 82.

SECCIÓN 6.ª CONTRIBUCIÓN POR AXUDAS E POR INTEGRACIÓN DE ENTIDADES, REINTEGRO DE PRESTACIÓN INDEBIDAMENTE PERCIBIDAS E CUSTAS PROCESUAIS

Artigo 78. *Contribucións por axudas equivalentes a xubilacións anticipadas ou previas a xubilacións ordinarias.*

1. O importe das contribucións por axudas equivalentes á xubilación anticipada do sistema da Seguridade Social, a cargo dos fondos de promoción de emprego ou das empresas acollidas a plans de reconversión industrial respecto dos traballadores perceptores daquelas, deberá ser ingresado na Tesouraría Xeral da Seguridade Social nos prazos e demais condicións establecidos no Real decreto 1990/1984, do 17 de outubro, sobre desenvolvemento das medidas laborais da reconversión industrial, e demais disposicións complementarias da Lei 27/1984, do 26 de xullo, sobre reconversión e reindustrialización.

Os fondos de promoción de emprego ou as empresas acollidas á modalidade de pagamento das axudas prevista no artigo 9.2 do citado real decreto deberán ingresar na Tesouraría Xeral da Seguridade Social o importe das axudas e cotas ao seu cargo dentro do prazo de 30 días naturais seguintes á data en que se lles notifique a concesión e a contía das axudas.

Este ingreso poderase realizar integramente ou por anualidades, cun máximo de cinco, logo de autorización da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, sempre que se presenten garantías suficientes en dereito.

2. O importe das contribucións por axudas previas á xubilación ordinaria da Seguridade Social, a cargo de empresas suxeitas a procesos de reestruturación respecto de traballadores perceptores daquelas, deberá ser ingresado na Tesouraría Xeral da Seguridade Social en tantas anualidades como anos vaian permanecer os traballadores percibindo as axudas, cun máximo de cinco.

As empresas poderán, así mesmo, optar por realizar un pagamento único; neste caso, deberánllo manifestar por escrito á Tesouraría Xeral da Seguridade Social. Neste caso, o ingreso da achega deberase efectuar dentro dos 30 días seguintes ao da súa notificación polo órgano xestor.

O ingreso da primeira anualidade deberase realizar no prazo dos 30 días naturais seguintes ao da súa notificación pola Administración competente, presentando ao mesmo tempo garantías suficientes en dereito, ao xuízo da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, para responder do pagamento das anualidades pendentes de ingreso e cuxa validez se estenda desde que os traballadores deban comezar a percibir as axudas ata, polo menos, un ano despois do vencemento da anualidade ou anualidades que se garanten. O prazo de ingreso

das restantes anualidades será o dos 30 días naturais inmediatamente anteriores ao da iniciación da anualidade de que se trate.

3. No suposto de falta de ingreso destas contribucións nos prazos indicados e notificados pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social mediante a correspondente reclamación de débeda, iniciárase o procedemento executivo mediante a emisión de providencia de constrinximento.

4. As empresas poderán solicitar da Tesouraría Xeral da Seguridade Social adiamento das súas contribucións por axudas equivalentes a xubilacións anticipadas ou previas a xubilacións ordinarias de conformidade co disposto neste regulamento.

Non obstante, para efectos da concesión destes adiamentos, as empresas en todos os casos deberán ofrecer e constituír garantías suficientes, salvo respecto dos pagamentos por anualidades de contribucións por axudas previas a xubilacións ordinarias de empresas suxeitas a procesos de reestruturación, nos cales a garantía se tivese xa formalizado para a concesión do dito sistema de pagamento.

Artigo 79. *Contribucións por integración de entidades de previsión social substitutorias.*

1. En defecto de norma expresa nas disposicións que regulen a integración de colectivos protexidos por entidades de previsión social, substitutorias das prestacións outorgadas polos réximes do sistema da Seguridade Social, nos xestionados polo Instituto Nacional da Seguridade Social ou o Instituto Social da Mariña, a contribución procedente en cada suposto de integración será fixada polo Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, que lles comunicará o seu importe á entidade integrada, ao suxeito responsable do seu pagamento, á entidade xestora en que se produza a integración e á Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. En ausencia de norma expresa nas disposicións que regulen a integración, a achega correspondente deberá ser ingresada na Tesouraría Xeral da Seguridade Social a partir do día seguinte ao da notificación por parte do ministerio do seu importe e ata o último día hábil do mes seguinte.

3. No suposto de falta de ingreso nos prazos indicados e notificados pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social mediante a correspondente reclamación de débeda, iniciárase o procedemento executivo mediante a emisión da correspondente providencia de constrinximento.

Artigo 80. *Reintegro de prestacións indebidamente percibidas.*

1. O establecido nos puntos seguintes para o reintegro das prestacións indebidamente percibidas será unicamente aplicable naqueles supostos en que non fose posible a aplicación do procedemento especial de reintegro por desconto regulado no Real decreto 148/1996, do 5 de febreiro, polo que se regula o procedemento especial para o reintegro das prestacións da Seguridade Social indebidamente percibidas, ou ben cando, iniciado este, non fose posible efectuar as deducións necesarias para cancelar a débeda na súa totalidade.

2. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social recadará dos suxeitos responsables o importe das prestacións que fosen declaradas como indebidamente percibidas mediante resolución ou acordo firme en vía administrativa da entidade xestora ou colaboradora, Administración ou organismo público correspondente.

3. Para estes efectos, a entidade xestora ou colaboradora, Administración ou organismo remitiralle á Tesouraría Xeral da Seguridade Social as citadas reso-

lucións ou acordos firmes en vía administrativa, con indicación do momento en que se realizou a súa notificación ao suxeito responsable e de se foron ou non impugnadas ante os tribunais.

4. Para o reintegro das citadas prestacións, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social expedirá reclamación de débeda en que se fixará o prazo regulamentario para o reintegro, que comezará coa notificación desta reclamación e finalizará o último día hábil do mes seguinte ao daquela notificación, podendo o suxeito obrigado solicitar o establecemento de diversos prazos regulamentarios para o reintegro.

Os órganos da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, conforme a repartición de competencias que leve a cabo o seu director xeral, poderán establecer eses prazos regulamentarios, ata un máximo de cinco anos, cando a situación económica e demais circunstancias concorrentes, discrecionalmente apreciadas polo órgano competente para resolver, impidan efectuar o reintegro no prazo indicado na reclamación. En caso de denegación da solicitude, a resolución dará un novo prazo de ingreso de 15 días desde a notificación da resolución, salvo que fose maior a parte do prazo que quede para o pagamento fixado na reclamación de débeda.

No suposto de falta de ingreso no prazo indicado na reclamación de débeda ou na resolución denegatoria da ampliación do prazo regulamentario de ingreso, iniciárase o procedemento executivo mediante a emisión da correspondente providencia de constrinximento.

No suposto de falta de ingreso do importe correspondente a algún dos prazos regulamentarios concedidos, entenderase revogada a autorización pola que se concedían estes prazos, e iniciárase automaticamente a vía executiva, mediante a emisión da correspondente providencia de constrinximento, pola totalidade do importe que quedase por pagar. Neste caso, e para efectos de cálculo dos xuros de demora que correspondan, entenderase como prazo regulamentario de ingreso o primeiro prazo deixado de ingresar.

5. As sentenzas firmes na orde xurisdiccional social que recaian sobre as resolucións ou acordos firmes que declaren a obriga de devolver as prestacións indebidamente percibidas serán, así mesmo, comunicadas á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, co obxecto de continuar o procedemento recadatorio nos termos que procedan.

6. Os reintegros de prestacións declarados por resolución xudicial, sen que exista previamente resolución da entidade xestora ou colaboradora, Administración ou organismo público correspondente, efectuaranse nos termos establecidos nela, e en defecto de cumprimento voluntario, instarase a súa execución xudicial; para estes efectos deberá ser remitida á Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Artigo 81. *Custas procesuais.*

1. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social recadará as custas procesuais a cuxo pagamento fose condenada a parte que litigase contra as entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social.

2. Unha vez firme o auto aprobatorio da taxación de custas, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social emitirá reclamación de débeda na cal se indicará o importe das custas e o prazo regulamentario de ingreso que finalizará o último día hábil do mes seguinte ao da súa notificación. Transcorrido este prazo sen ingreso, iniciárase o procedemento de constrinximento mediante a emisión da correspondente providencia de constrinximento coas recargas e xuros que procedan.

SECCIÓN 7.ª NORMAS COMÚNS SOBRE RECADACIÓN DE RECURSOS DA SEGURIDADE SOCIAL DISTINTOS A COTAS

Artigo 82. *Normas xerais.*

1. A recadación dos recursos da Seguridade Social que teñan o carácter de ingresos de dereito público non regulados nas seccións precedentes deste capítulo, así como a dos recursos a que se refiren esas seccións, no que non estea previsto nelas ou nas normas específicas que os regulen, efectuarase conforme as normas seguintes:

a) A Tesouraría Xeral da Seguridade Social reclamaralle o pagamento ao debedor mediante a correspondente reclamación de débeda expedida polo órgano de recadación que teña adscritas as funcións recadatorias en período voluntario.

b) Esta reclamación de débeda deberá recoller, polo menos, os datos identificativos do responsable do pagamento, natureza e elementos determinantes da contía da débeda liquidada, así como prazo, lugar e forma en que se deba proceder ao seu pagamento. Ademais, expresará as consecuencias directas do incumprimento e o recurso que contra aquela proceda, órgano ante o que se debe formular e prazo e demais requisitos para interpo-lo.

Cando non estea previsto expresamente o prazo regulamentario de ingreso, este será o sinalado no número 2 do artigo 55.

c) Transcorrido o prazo regulamentario de ingreso sen que os suxeitos responsables efectuasen o pagamento, a débeda incrementárase coa recarga procedente conforme o previsto no número 2 do artigo 10.

d) Os xuros de demora devengados desde o vencemento do prazo regulamentario de ingreso serán exixibles cando transcorran 15 días desde a notificación da providencia de constrinximento ou desde a notificación do inicio do procedemento de dedución sen que se aboa-se o importe da débeda.

2. Os efectos da impugnación das reclamacións de débeda, en todo o que non estea especialmente previsto nas seccións precedentes deste mesmo capítulo, rexe-ranse polo disposto no artigo 46.

3. O procedemento recadatorio seguido para a efectividade das resolucións administrativas que declaren a responsabilidade no pagamento de prestacións ou de recargas por falta de medidas de seguridade e hixiene no traballo, ou ben a obriga de devolver prestacións da Seguridade Social como indebidamente percibidas, continuará no caso de que estas resolucións sexan confirmadas por sentenza firme da orde xurisdiccional social.

SECCIÓN 8.ª RECADACIÓN PARA ENTIDADES E ORGANISMOS ALLEOS AO SISTEMA DA SEGURIDADE SOCIAL

Artigo 83. *Recadación de recursos alleos ao sistema da Seguridade Social.*

1. A recadación en período voluntario das cotas de desemprego, formación profesional, fondo de garantía salarial e de cantos outros conceptos se determine, por norma ou por pacto, que sexan recadados pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social para entidades e organismos alleos ao sistema da Seguridade Social, sempre que se liquiden e ingresen conxuntamente coas cotas da Seguridade Social, efectuarase nos prazos e con suxeición ás regras e formalidades establecidas para a recadación das ditas cotas neste regulamento, sen prexuízo do expresamente establecido por lei ou en execución dela.

2. Os convenios que poida celebrar a Tesouraría Xeral para a recadación de tales recursos alleos aos da Seguridade Social xuntamente coas cotas desta requirirán autorización previa do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais e deberán fixar, como mínimo, as seguintes materias:

- a) Ámbito de aplicación e obxecto da recadación.
- b) Limitación do convenio á recadación en período voluntario.
- c) Fixación do premio de xestión ou das compensacións económicas que procedan e indicación de que o seu importe deberá ser descontado pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social do recadado para a entidade ou organismo antes de ingresalo nas súas contas.
- d) Prazo de vixencia e procedemento para a súa resolución, facéndose constar expresamente que calquera modificación lexislativa que afecte o contido do convenio poderá dar lugar á súa revisión por parte da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

TÍTULO III

Procedemento de recadación en vía executiva

CAPÍTULO I

Iniciación do procedemento de constrinximento e normas xerais

Artigo 84. *Providencia de constrinximento: natureza e contido.*

1. A providencia de constrinximento constitúe o título executivo suficiente para o inicio do procedemento de constrinximento pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social e ten a mesma forza executiva que as sentenzas xudiciais para proceder contra os bens e dereitos dos responsables do pagamento da débeda.

A súa omisión determinará a improcedencia da vía de constrinximento.

2. A providencia de constrinximento, expedida pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social conforme a distribución de competencias establecida, deberá conter polo menos os seguintes datos:

- a) Datos identificativos do suxeito responsable do ingreso das débedas.
- b) Concepto e importe da débeda pendente de ingreso por principal e recarga, así como período a que corresponde.
- c) Indicación expresa de que a débeda non foi satisfeita, nas circunstancias previstas no artigo seguinte.
- d) Data en que se expide.
- e) Advertencia expresa de que se o pagamento non se efectúa dentro do prazo dos 15 días naturais seguintes ao da notificación, serán exixibles os xuros de demora devengados desde a finalización do prazo regulamentario de ingreso.
- f) Advertencia de que, unha vez firme en vía administrativa a providencia de constrinximento sen que se efectuase o ingreso, se procederá á execución administrativa das garantías existentes e, se é o caso, ao embargo dos bens do constrinxido, en contía suficiente para cubrir o principal da débeda, as recargas e os xuros e custas do procedemento que se causasen e se prevexa que se causen ata a data de ingreso ou da adxudicación a favor da Seguridade Social, nos termos establecidos neste regulamento.
- g) Expresa mención de que contra a providencia de constrinximento soamente será admisible recurso de alzada baseado nos motivos enumerados no artigo 86, debidamente xustificadas.

Artigo 85. *Providencia de constrinximento: casos en que procede.*

1. Ditarase providencia de constrinximento, sen previa reclamación de débeda ou acta de liquidación, nos seguintes casos:

- a) Falta de ingreso da totalidade ou dalgunha das contribucións que integran a cota, respecto de traballadores dados de alta e incluídos en documentos de cotización presentados en prazo regulamentario, cando a débeda estivese correctamente liquidada.
- b) Falta de ingreso das cotas relativas a traballadores en alta nos réximes especiais de traballadores por conta propia ou autónomos e empregados de fogar, cotas fixas do réxime especial agrario e do réxime especial dos traballadores do mar, cotas por convenios especiais e calquera outra cota fixa que se puidese establecer.

2. No resto dos casos, ditarase providencia de constrinximento cando transcorrese, sen pagamento da débeda, o prazo fixado na reclamación de débeda ou a acta de liquidación e estas adquirisen firmeza en vía administrativa.

Artigo 86. *Impugnación da providencia de constrinximento.*

1. Contra a providencia de constrinximento soamente será admisible recurso de alzada baseado nos motivos, debidamente xustificadas, que a continuación se especifican:

- a) Pagamento.
- b) Prescrición.
- c) Erro material ou aritmético na determinación da débeda.
- d) Condonación, adiamento da débeda ou suspensión do procedemento.
- e) Falta de notificación da reclamación de débeda, cando esta proceda, da acta de liquidación ou das resolucións que estas ou as autoliquidacións de cotas orixinen.

2. A interposición de recurso suspenderá o procedemento de constrinximento, sen necesidade da presentación de garantía, ata a notificación da súa resolución.

Artigo 87. *Execución forzosa.*

1. Unha vez firme en vía administrativa a providencia de constrinximento sen que se efectuase o ingreso, o recadador executivo instará a execución das garantías existentes e, se é o caso, procederá ao embargo dos bens e dereitos do responsable para o cobramento forzoso da débeda, mediante o seu alleamento ou adxudicación á Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. Para proceder contra os bens e dereitos do responsable, acumularanse nun só procedemento as providencias de constrinximento que se ditasen contra este, sen prexuízo de que, cando as circunstancias do procedemento o exixan, se proceda á segregación das providencias acumuladas.

3. As actuacións do procedemento de constrinximento para o cobramento da débeda poderán prever un incremento sobre a contía exixible de ata un 10 por cento, en concepto de previsión de custas e xuros que se poidan devengar ata o momento do efectivo cobramento. A previsión de custas nunca poderá superar o tres por cento do importe da débeda.

4. Se como consecuencia das actuacións de execución forzosa se producise un exceso de cobramento

respecto do importe da débeda constringida, procederase á inmediata restitución do sobranse ao constringido ou, se é o caso, a quen conste como titular do ben ou dereito en cuxa execución se producise, salvo que medie embargo ou orde de retención.

Artigo 88. *Execución de garantías.*

1. Cando o cumprimento da débeda estiver garantido mediante aval, peñor, hipoteca ou calquera outra garantía persoal ou real, procederáse inmediatamente a lle exixir o pagamento ao garante ou a executar a garantía dada polo procedemento administrativo de constringimento regulado neste regulamento.

Non obstante, se o recadador executivo da Seguridade Social estimar insuficiente ou desproporcionada a garantía constituída, poderá proceder, sen esperar á súa execución, ao embargo doutros bens do debedor.

2. Se a garantía consistise en aval, fianza ou outra garantía persoal, instarase do garante o pagamento da débeda ata o límite do importe garantido, e será previsto expresamente de que de non realizar o pagamento no prazo fixado se procederá contra os seus bens.

3. Se a garantía consistise en peñor, hipoteca ou outra de carácter real constituída por ou sobre bens ou dereitos do debedor, susceptibles de alleamento forzoso, procederáse a allealos con preferencia a outros bens do debedor, polo procedemento establecido para a alleamento de bens embargados de similar natureza, sen necesidade de previa anotación preventiva de embargo.

Na execución da garantía hipotecaria polo procedemento administrativo de constringimento, o tipo para a poxa e a oferta mínima para o concurso poderanse fixar de acordo coas regras previstas neste regulamento e con independencia do prezo en que se taxase o ben no momento de constituír a hipoteca.

4. Se a garantía consistise en diñeiro consignado ou depositado en efectivo, requiríraselle ao depositario o ingreso no prazo do 24 horas. Se o depositario é a propia Administración da Seguridade Social, aplicarase a cantidade consignada ou depositada a cancelar a débeda, e se o for outra Administración pública, instarase dela a súa entrega presentando copia da providencia de constringimento e aplicándose o importe entregado á cancelación da débeda.

CAPÍTULO II

Embargo de bens

SECCIÓN 1.ª DISPOSICIÓN XERAIS

Artigo 89. *Obtención de información para o embargo.*

1. Por requirimento das unidades de recadación executiva da Seguridade Social, deberán facilitar información sobre os bens e o paradoiro do responsable da débeda:

- A Administración da Seguridade Social e demais administracións públicas.
- Os rexistros públicos.
- As entidades ou persoas públicas ou privadas obrigadas por lei a achegala, nos termos regulados no artigo 36 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social e neste regulamento.
- O propio responsable do pagamento.

2. Se o debedor non fixese manifestación dos seus bens, non se poderá estimar como causa de impugnación do procedemento de constringimento a preterición ou alteración da orde de prelación que se debe observar no embargo de bens, en relación cos bens e dereitos non sinalados.

Artigo 90. *Obriga de información de entidades financeiras.*

1. A solicitude de información que se refira a movementos de contas correntes, depósitos de aforro e a prazo, contas de préstamo e créditos e demais operacións activas ou pasivas de bancos, caixas de aforro, cooperativas de crédito e de cantas persoas físicas ou xurídicas se dediquen ao tráfico bancario ou crediticio exixirá a autorización previa do director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social competente.

2. Os requirimentos sobre movementos das operacións a que se refire o punto anterior formularanse con indicación das circunstancias seguintes:

- Identificación do debedor, expresando o nome e apelidos ou razón social, o seu número ou código de identificación fiscal, ou calquera outro dato que permita a súa individualización á entidade financeira.
- Clase de operacións obxecto da investigación que se require, especificándose se se trata de movementos de contas correntes, depósitos de aforro e a prazo, contas de préstamos e créditos e demais operacións activas ou pasivas de banco, caixa de aforros, cooperativa de crédito e da persoa física ou xurídica dedicada ao tráfico bancario ou crediticio a que se require.
- Período a que están referidas as operacións que se requiren.

3. Os informes e requirimento a que se refiren os puntos precedentes deberán ser formulados no prazo máximo de 10 días, salvo cando as circunstancias do caso requiran, a criterio do órgano de recadación, a fixación dun prazo superior para o efecto.

Artigo 91. *Orde de prelación que se debe observar no embargo de bens.*

1. A unidade de recadación executiva embargará os bens do constringido na orde determinada pola maior facilidade do seu alleamento e a menor onerosidade desta para o constringido.

2. Se polas circunstancias da execución resultase imposible a aplicación dos criterios establecidos no punto anterior, o embargo de bens suxeitarase á orde establecida no artigo 592.2 e 3 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil. Para tales efectos, enténdese que un crédito, efecto, valor ou dereito é realizable no acto ou a curto prazo cando, en circunstancias normais e ao xuízo do recadador executivo, tendo en conta o seu vencemento e de acordo coas circunstancias xurídicas do documento, pode ser realizado nun prazo non superior a tres meses.

3. Por solicitude expresa do debedor, que se consignará na dilixencia de embargo, poderase alterar a orde de prelación establecida neste artigo se, a xuízo do recadador executivo, os bens que se sinalan garanten o cobramento da débeda coa mesma eficacia e celeridade que os bens a trabar con carácter preferente, sempre que non se irroque ou poida presumiblemente causarse prexuízo a terceira persoa coa adopción desta medida e sen que en ningún caso se poida pospoñer o embargo de diñeiro efectivo ou en contas abertas en entidades de depósito.

Artigo 92. *Bens inembargables e limitacións ao embargo.*

1. Non poderán ser obxecto de embargo os bens exceptuados polos artigos 605 e 606 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil, ou por outras disposicións con rango de lei.

2. Para efectos do embargo de salarios, soldos, pensións, retribucións ou os seus equivalentes e de pres-

s
tacións económicas recoñecidas ao debedor pola Seguridade Social ou por calquera organismo ou entidade pública, aplicarase o disposto nos artigos 27.2 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores e 607 da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuízamento civil.

3. Non se embargarán os bens de cuxa realización se presume, a xuízo do recadador executivo, que o seu produto ha de resultar insuficiente para a cobertura do custo desta realización, o que se fará constar no expediente por medio de dilixencia.

Artigo 93. *Dilixencia de embargo.*

Por cada actuación de embargo practicarase dilixencia de embargo, que se lle notificará ao constrinxido, e ao cónxuxe cando se trate de bens que formen parte da sociedade de gananciais, sen prexuízo do disposto especificamente para o embargo de bens inmobles.

A dilixencia de embargo en caso de cotas de participación de bens posuídos pro indiviso limitarase á cota de participación do debedor e notificaráselles aos condóminos.

Artigo 94. *Incumprimento das ordes de embargo.*

1. En caso de incumprimento das ordes de embargo polo debedor e por calquera outra persoa física ou xurídica obrigada a colaborar no embargo, así como de obstrución ou inhibición na práctica destas ordes, a Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social realizará ou promoverá as actuacións pertinentes, incluído, se é o caso, o exercicio das accións penais que procedan.

2. As persoas ou entidades depositarias de bens embargables que, con coñecemento previo do embargo practicado pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, colaboren ou consintan no seu levantamento serán responsables solidarios da débeda ata o límite do importe levantado. Para estes efectos, o pagador de soldos, salarios, pensións ou créditos embargados terá a consideración de depositario.

Artigo 95. *Levantamento de embargo.*

Tan pronto como se satisfíxese na súa totalidade a débeda obxecto de constrinximento, o recadador executivo da Seguridade Social alzará os embargos que puidesen subsistir para a execución forzosa da dita débeda, acordará a súa entrega ao constrinxido ou, se é o caso, a quen conste como titular do ben ou dereito obxecto de alleamento, e dirixirá os oportunos mandamentos de cancelación das anotacións de embargo que se puidesen ter practicado nos rexistros públicos.

SECCIÓN 2.ª NORMAS ESPECIAIS DOS EMBARGOS SEGUNDO O SEU OBXECTO

Artigo 96. *Embargo de diñeiro efectivo ou en contas abertas en entidades de crédito, aforro ou financiamento.*

1. En caso de embargo de diñeiro efectivo ou en depósitos á vista en entidades de crédito, aforro ou financiamento, aplicaranse as normas seguintes:

a) Cando o embargado sexa diñeiro efectivo, o diñeiro será inmediatamente ingresado na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social e, ademais de facelo constar na dilixencia de embargo, expedirase documento por duplicado especificando o importe; un dos exemplares unirase ao expediente e o outro entregaráselle ao debedor.

Se o diñeiro efectivo embargado fose o de caixas, despacho de billetes ou similares de empresas ou establecementos en funcionamento, o recadador executivo da Seguridade Social, se o autorizase o director provincial correspondente da Tesouraría Xeral, poderá acordar os pagamentos que, con cargo a este efectivo, sexan necesarios para evitar a paralización das súas actividades.

b) O embargo de diñeiro depositado á vista en contas de calquera clase abertas en entidades de crédito, aforro ou financiamento realizarase mediante dilixencia de embargo, que comprenderá todos os posibles saldos do debedor existentes nesas entidades, ata alcanzar o importe da débeda reclamada en vía de constrinximento, de acordo coas seguintes normas:

1.ª A dilixencia de embargo comunicaráselle, a través de calquera das súas oficinas, á entidade de depósito, que procederá inmediatamente á retención do importe embargado se existise saldo en calquera conta aberta na dita entidade.

2.ª Cando o diñeiro se encontre depositado en contas correntes ou de aforro á vista a nome de varios titulares, xa sexan as contas de titularidade indistinta con solidariedade activa fronte ao depositario, habitualmente denominadas contas indistintas, xa sexan de titularidade conxunta ou de mancomunidade activa fronte ao depositario, o embargo poderá alcanzar á parte do saldo correspondente ao debedor, entendéndose que lles corresponde a partes iguais aos titulares da conta, salvo que dos termos do contrato se desprenda outra cosa ou que se probe unha titularidade material dos fondos diferente.

Para tales efectos, o director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou os directores provinciais poderán autorizar ou efectuar os requirimentos sobre operacións, activas ou pasivas, que tivesen lugar nas contas, cando se consideren necesarios para probar as relacións reais entre os cotitulares e a auténtica titularidade material sobre os fondos depositados, co fin de limitar o embargo aos que efectivamente correspondan ao debedor.

3.ª Cando como consecuencia de tales actuacións se trabe diñeiro depositado nas contas, notificaráselle a dilixencia de embargo ao constrinxido conforme as regras xerais establecidas neste regulamento. O importe das cantidades retidas en tal caso será ingresado na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social unha vez transcorridos 20 días naturais sen que a entidade correspondente recibise comunicación en contrario por parte do recadador executivo da Seguridade Social.

Se o débito constrinxido non quedase totalmente resolto co importe das cantidades retidas, poderase proseguir o procedemento de constrinximento respecto dos demais bens e dereitos do debedor para a realización do débito pendente.

2. As mesmas normas establecidas no punto anterior aplicaranse cando o depósito de diñeiro estiver constituído en contas denominadas a prazos, podendo minoarse o saldo na cantidade que por disposición anticipada lle corresponda á entidade depositaria. Só no caso de que o depositante careza de facultade para efectuar esta disposición anticipada, o ingreso das cantidades retidas se diferirá ata o día seguinte ao do vencemento do prazo.

Artigo 97. *Embargo de créditos e dereitos realizables.*

1. O embargo de créditos e dereitos sen garantía notificaráselle á persoa ou entidade debedora do constrinxido, apercibíndoo de que, a partir da data da notificación, non terá carácter liberatorio o pagamento efectuado ao seu debedor. Cando o crédito ou dereito embar-

gado vencese, aquela deberá ingresar na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social o importe ata cubrir a débeda. Noutro caso, o crédito quedará afectado á dita débeda ata o seu vencemento, se antes non resulta liquidada.

Se o crédito ou dereito consiste en pagamentos sucesivos, ordenaráselle ao pagador ingresar na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social o seu importe ata o límite da cantidade debida, mentres non resulte solucionado pola realización doutros bens sen esperar a posibles devengos sucesivos.

2. Se se tratase de créditos garantidos, notificaráselle tamén o embargo ao garante ou, se é o caso, ao posuidor do ben ofrecido en garantía, que poderá depositalo ata o vencemento do crédito. Vencido este, sen pagamento da débeda, executarase a garantía segundo a súa natureza.

3. En execución forzosa da débeda de Seguridade Social, o recadador executivo decretará a retención dos pagamentos que a Tesouraría Xeral da Seguridade Social deba, se é o caso, efectuar ao constrinxido, ao cal lle notificará que, chegada a data do vencemento de pagamento, se aplicará o seu importe á débeda conforme as regras xerais de imputación. Unha vez que se efectúe esta aplicación, extinguiranse os respectivos créditos polo importe aplicado.

Artigo 98. *Embargo de títulos, valores ou outros activos financeiros.*

1. No embargo de títulos, valores, efectos ou outros activos financeiros admitidos a negociación nun mercado secundario oficial de valores, se están depositados ou anotados nunha entidade de depósito ou entidade especializada na xestión de valores, ou cando se trate de valores representados mediante anotación en contas, cotas de participación ou outros procedementos similares, procederase da seguinte forma:

a) O embargo efectuarase mediante a comunicación da dilixencia de embargo á entidade onde se encontren anotados ou depositados.

A dilixencia afectará todos os títulos, valores, efectos ou outros activos financeiros do debedor que se poidan encontrar depositados ou anotados na dita entidade, ata cubrir o importe que, de acordo coas cotizacións no mercado secundario de valores, cubra a débeda.

b) O recadador executivo da Seguridade Social ordenará o seu alleamento, que se realizará a través do mercado oficial nas mellores condicións posibles, segundo as prácticas usuais de boa xestión. Se a orde é tramitada pola entidade depositaria ou xestora, esta poderá deducir do importe obtido os gastos e comisións que procedan. En caso contrario, a entidade entregarálle os títulos ou os documentos que permitan o seu alleamento ao recadador executivo da Seguridade Social, que lle transmitirá a orde ao organismo rector correspondente para o seu cumprimento.

c) O importe obtido deberase ingresar na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social ata o límite do debido.

2. Se os títulos, valores, efectos ou outros activos a que se refire o punto anterior non están depositados ou anotados nas entidades de depósito ou especializadas na xestión de valores, a dilixencia de embargo presentaráselle ao propietario ou, se é o caso, ao depositario. Este entregarállos ao recadador executivo xuntamente coa póliza de compra ou título de adquisición, dispoñéndose a súa venda na forma e polos medios previstos nas alíneas b) e c) do punto 1.

3. Cando se trate de valores ou outros activos financeiros non admitidos a cotización oficial, o embargo

comunicaráselle a quen resulte obrigado ao pagamento, en caso de que este se tivese que efectuar periodicamente ou en data determinada, ou á entidade emisora no suposto de que fosen redimibles ou amortizables á vontade do seu tedor ou propietario.

Á comunicación do embargo engadiráselle o requirimento de que, no momento do seu vencemento ou, no suposto de non ter vencemento, no acto de recibir a comunicación, se reteña, á disposición da unidade de recadación executiva, o importe ou o mesmo título ou instrumento financeiro, así como os xuros ou dividendos que, se é o caso, produzan

Artigo 99. *Embargo de accións e participacións sociais.*

Cando se embarguen participacións en sociedades civís, colectivas, comanditarias, en sociedades de responsabilidade limitada ou accións que non coticen en mercados secundarios oficiais, comunicaráselles o embargo aos administradores da sociedade, que deberán pór en coñecemento da unidade de recadación executiva a existencia de pactos de limitación á libre transmisión de accións ou calquera outra causa estatutaria ou contractual que afecte as accións embargadas. O embargo tamén comprenderá os dereitos económicos devengados a partir da data de realización.

Artigo 100. *Embargo de xuros, rendas e froitos de toda especie.*

1. Cando se embarguen xuros, rendas e froitos do constrinxido que se materialicen en pagamentos en diñeiro, a dilixencia de embargo notificaráselles ao debedor e mais á persoa ou entidade pagadora, a cal debe retelos e ingresalos na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social ata cubrir a cantidade debida.

Cando os froitos que se deban embargar sexan os correspondentes aos dereitos de explotación dunha obra protexida pola Lei 22/1987, do 11 de novembro, de propiedade intelectual, aqueles consideraranse como salarios, realizándose o embargo coas limitacións, en canto cantidades a reter, establecidas para eles.

2. En garantía do embargo de rendas ou froitos obtibles polo debedor en empresas ou actividades comerciais, industriais e agrícolas, nomearase un depositario que os administre cando as circunstancias concorrentes así o aconsellen.

As funcións de administración do depositario incluírán a adopción das medidas precisas para a obtención dos froitos e rendas de que se trate.

3. Se os froitos están asegurados, notificaráselle á entidade aseguradora o embargo das indemnizacións ou prestacións que correspondan en caso de sinistro, as cales se deberán ingresar, unha vez ocorrido o sinistro, na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Artigo 101. *Embargo de soldos e prestacións.*

1. A dilixencia de embargo de soldos, salarios e pensións ou outras prestacións notificaráselles ao debedor e ao pagador. Este último estará obrigado a reter e ingresar periodicamente as cantidades retidas, atendendo ás limitacións establecidas para o embargo desta categoría de bens, na conta determinada para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. Se o debedor é beneficiario de máis dunha das ditas prestacións, para efectos de deducir a parte inembargable, acumularanse todas elas, e a cantidade embargada poderase detraer da percepción ou percepcións que fixe a unidade de recadación executiva. Se o debedor

s
propón expresamente outra, seralle aceptada, se isto non supón obstáculo para o cobramento.

3. Cando o embargo comprenda percepcións futuras, aínda non devengadas, e existan outros bens embargables, unha vez cobradas as devengadas, poderán embargarse estes bens, sen esperar aos posibles devengos sucesivos, continuándose o constrinximento respecto do débito pendente sobre os demais bens do debedor.

Unha vez cuberto o débito, o órgano de recadación comunicarlle ao pagador a suspensión das retencións.

Artigo 102. *Embargo dos restantes bens mobles e dos semoventes.*

1. O embargo dos demais bens mobles e dos semoventes será levado a efecto polo persoal da unidade de recadación executiva no domicilio do debedor ou, se é o caso, no lugar onde se encontren os bens, estendéndose a correspondente dilixencia.

Se o resultado do embargo é positivo, notificaráselle a dilixencia ao debedor que non estivese presente durante a súa realización.

2. Cando para a práctica do embargo sexa necesario o acceso a calquera lugar que dependa do consentimento do seu titular, e este non o prestase, solicitarase do xulgado competente autorización para a entrada, solicitude que se efectuará, segundo as circunstancias concurrentes, con carácter individualizado ou de forma conxunta para varios debedores, xustificando a necesidade da entrada en domicilio ou lugar onde se encontren os bens.

Se o xuíz denegase expresamente a autorización solicitada ou transcorresen tres meses sen se ter pronunciado, o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social promoverá as actuacións que procedan.

Consentido este acceso, ou autorizado xudicialmente, o embargo practicarase presentándose o persoal da unidade de recadación executiva no dito lugar, ordenando a súa entrega ao posuidor dos bens, que se detallarán na correspondente dilixencia. En caso de negativa á entrega inmediata ou imposibilidade desta, procederase ao precintado ou á adopción de medidas necesarias para impedir a substitución ou levantamento, todo o cal se fará constar en dilixencia.

Cando non se encontren bens legalmente embargables ou cando os que se encontren non sexan suficientes para garantir o pagamento da débeda, farase constar no expediente por medio de dilixencia. En tal caso, deberán relacionarse xenericamente os que non se trabasen por estaren exceptuados de embargo, para o efecto de que a Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social competente poida acordar o exercicio das accións a que se refire o artigo 1111 do Código civil.

3. Nos casos de oposición ou obstrución ás actuacións materiais tendentes á apreensión dos bens obxecto de embargo, o persoal da unidade de recadación executiva poderá solicitar das autoridades gubernativas a protección e o auxilio necesarios para levar a cabo o embargo de bens, logo de exhibición en caso necesario da oportuna autorización xudicial para a entrada no domicilio ou locais do debedor ou dun terceiro.

4. As autoridades gubernativas prestaranlles a protección e a colaboración necesarias aos recadadores executivos da Seguridade Social, ao seu persoal e aos demais órganos de xestión recadatoria da Tesouraría Xeral da Seguridade Social no exercicio das funcións que lles están atribuídas para a recadación en vía de constrinximento, incluído o auxilio das forzas de orde pública.

5. Cando o embargo afecte bens comprendidos nos artigos 12, 52, 53 e 54 da vixente Lei sobre hipoteca mobiliaria e peñor sen desprazamento, o recadador exe-

cutivo expedirá mandamento de embargo para a súa anotación preventiva no rexistro da localidade correspondente. Estes mandamentos expediranse na forma establecida no artigo 34 do regulamento da dita lei, e observaranse na súa tramitación as formalidades establecidas no título III do seu regulamento.

6. Cando se trate de automóviles, camións, motocicletas, embarcacións, aeronaves ou outros vehículos, procederase segundo o disposto nos puntos anteriores. Se non for posible aprehender o ben, requirirase o constrinxido para que, nun prazo de cinco días, o poña á disposición dos órganos de recadación coa súa documentación e chaves necesarias para a súa apertura, funcionamento e, se é o caso, custodia, advertíndoo de que, en caso contrario, poderán ser suplidos á súa custa.

Non obstante, cando as anotacións preventivas ou cancelacións de embargo deste tipo de bens sexan practicadas por medios telemáticos, a unidade de recadación executiva de ámbito estatal poderá expedir un único mandamento por cada remisión electrónica de ficheiros en que se ordene esta anotación ou cancelación, no rexistro correspondente, da totalidade das dilixencias de embargo ou de levantamento ditadas polas diferentes unidades de recadación executiva e incluídas neles.

Se non se efectúa a posta á disposición nin se localiza o ben obxecto de embargo, poderase proceder ao embargo doutros bens, pero o recadador executivo solicitará das autoridades que teñan ao seu cargo a vixilancia da circulación, e das demais que proceda, a captura, depósito e precintado dos bens citados no lugar onde os encontren, impidan calquera outra actuación en prexuízo dos dereitos da Seguridade Social e se poñan, se é o caso, á disposición do recadador embargante.

Cando se decrete o embargo dunha embarcación, mandarase practicar ademais anotación do embargo tanto no Rexistro de matrícula de buques da provincia marítima correspondente como no libro de buques do Rexistro Mercantil, e o recadador executivo comunicarlle á autoridade marítima competente que o empresario correspondente non está ao día na cotización á Seguridade Social, a fin de que non autorice o despacho do buque ou embarcación para a súa saída ao mar.

Para efectos de embargo, os buques mercantes terán a consideración de bens inmobles.

7. Cando se trate de embargo de bens adquiridos polo sistema de vendas a prazo, producirase o sobreseimento do procedemento de constrinximento respecto do ben inscrito no Rexistro de bens mobles cando, por certificación do rexistrador, consten inscritos dereitos a favor de persoas distintas do debedor embargado.

Artigo 103. *Embargo de bens inmobles.*

1. A dilixencia de embargo de bens inmobles especificará os datos seguintes:

a) Nome e apelidos, razón social ou denominación do titular do dereito sobre o predio embargado ou cantos datos poidan contribuír á súa identificación.

b) No caso de predios rústicos, natureza e nome do dito predio, lugar, segundo se denomine na localidade, e termo municipal onde radique; polígono e parcela catastrais; estremas e superficie.

c) No caso de predios urbanos, localidade, rúa e número, ou outros datos que permitan a súa identificación, locais e pisos de que se compón e a súa superficie.

d) Dereitos do debedor sobre os inmobles embargados.

e) Período, concepto a que corresponde o débito e importe total da responsabilidade a que se afecta o inmovible por principal, recarga, xuros, se é o caso, e custas.

f) Advertencia de que do embargo se tomará anotación preventiva no Rexistro da Propiedade a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. O embargo de bens inmobles notificaráselles ao debedor, ao seu cónxuxe, aos terceiros posuidores, aos acredores hipotecarios e aos anotantes anteriores. Neste acto requiriráselle ao debedor a entrega dos títulos de propiedade para efectos da valoración e, se é o caso, inmatriculación ou inscrición do predio embargado.

3. Cando o debedor non presente os títulos no prazo sinalado e se trate de bens inscritos, a unidade de recadación executiva dirixirá mandamento aos rexistradores da propiedade para que, á custa dos debedores, libren certificacións dos extremos que sobre a titulación dominical de tales bens consten no Rexistro.

Cando non estivesen inscritos títulos de dominio nin os debedores os presentasen, os rematantes dos bens deberán, se lles interesa, substituílos polos medios establecidos no título VI da Lei hipotecaria, incumbíndolles instar o procedemento que corresponda, sen que a Tesouraría Xeral da Seguridade Social contraia outra obriga a este respecto que a de emitir, se o debedor non outorga a escritura de venda, o certificado de adxudicación.

Artigo 104. *Mandamento de anotación de embargo de bens inmobles.*

1. Os mandamentos que para obter a anotación preventiva de embargo de bens inmobles expidan os recadadores executivos da Tesouraría Xeral da Seguridade Social terán, para todos os efectos, a mesma virtualidade que se emanasen da autoridade xudicial.

2. O mandamento para a anotación preventiva de embargo de bens inmobles debe conter, en todo caso, os seguintes requisitos:

a) Nome e apelidos do recadador executivo ou funcionario da unidade de recadación executiva que practica o embargo.

b) Transcrición literal da dilixencia de embargo do inmovible ou inmobles de que se trate, indicando a quen e en que concepto se notificou o embargo.

c) Nome e apelidos ou razón social do debedor e expresión do dereito que teña sobre os bens embargados.

d) Período, concepto a que corresponda o débito e importe da responsabilidade a que se afecta o inmovible por principal, recargas, xuros e custas.

e) Data en que se expide o mandamento de anotación de embargo.

f) Expresión de que a anotación se terá que facer a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

3. Simultaneamente á expedición do mandamento para anotación preventiva, o recadador solicitará do rexistrador da propiedade que se libre certificación acreditativa das cargas que no Rexistro figuren sobre cada predio, con expresión detallada daquelas e dos seus titulares, incluíndo na certificación o propietario do predio nese momento e o seu domicilio.

A unidade de recadación executiva comunicarlles inmediatamente o embargo aos que, posuíndo algún dereito sobre o predio embargado, non fosen obxecto de notificación con anterioridade.

Artigo 105. *Presentación dos mandamentos de embargo no Rexistro da Propiedade.*

1. O mandamento de embargo presentarase directamente ou por calquera medio electrónico, informático ou telemático no Rexistro da Propiedade, o cal, de modo

inmediato, xustificará a presentación e expedirá nun momento posterior nota acreditativa de que quedou practicada a anotación oportuna ou de que non se puido practicar, expresando detalladamente neste caso non só os defectos advertidos, senón tamén a forma e o medio de emendalos.

Cando o mandamento se adiante por telefax desde a unidade de recadación executiva a fin de que cause asento de presentación, quedará en suspenso a práctica da anotación ata que se presente o documento orixinal, o que inescusablemente se deberá facer no prazo máximo de 10 días seguintes ao da dita remisión.

2. Se o predio ou predios non constasen inscritos ou non fose posible practicar a anotación por calquera defecto substituíble, tomarase razón do embargo no libro especial correspondente e farase constar así na contestación ao mandamento.

Cando se trate de predios non inscritos, a unidade de recadación executiva solicitará do debedor que emende a falta de inscrición. Se o debedor non levase a efecto a inscrición, o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, á vista das circunstancias que concurran no expediente, ordenará que se inicien as actuacións necesarias para suplir os títulos de dominio polos medios previstos no título VI da Lei hipotecaria ou o alleamento en poxa pública do ben embargado sen suplir previamente a falta de títulos de propiedade. Neste último caso, expresarase nos edictos tal circunstancia e observarase o previsto na regra 5.ª do artigo 140 do Regulamento hipotecario.

3. En caso de suspensión da anotación preventiva de embargo por defectos emendables, o recadador executivo solicitaralle ao rexistrador correspondente a prórroga de prazo para a emenda, polo menos, oito días antes de que finalice o prazo de 60 días que, como ordinario, sinala o artigo 96 da Lei hipotecaria.

4. O rexistrador practica o asento que proceda e expedirá a certificación referente a cargas e gravames, dentro do prazo fixado na Lei hipotecaria.

A Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá exercer cantas accións civís procedan legalmente para exixir responsabilidades dos danos e perdas a que der lugar a dilación dos rexistradores na práctica dos servizos que lles encomenda este regulamento.

Artigo 106. *Embargo de empresa.*

1. Poderase decretar o embargo da empresa cando, atendendo a todas as circunstancias, resulte preferible ao embargo dos seus distintos elementos patrimoniais.

2. Do acto do embargo expedirse a correspondente dilixencia, na cal se farán constar, inventariados, todos os bens e dereitos da empresa embargada.

3. Se no patrimonio da empresa estivesen incluídos bens susceptibles de inscrición nos rexistros públicos, practicarase respecto daqueles a correspondente anotación preventiva de embargo.

4. O embargo de empresa comprenderá, se os houber, os seguintes bens e dereitos:

a) Dereitos de traspaso ou de subarrendamento do predio, se este fose arrendado para uso distinto do de vivenda ou os de cesión do contrato de arrendamento, se é o caso, así como as instalacións do local.

b) Dereitos de propiedade intelectual e industrial.

c) Equipamento, máquinas, mobiliario, utensilios e demais instrumentos de produción e traballo.

d) Mercadorías e materias primas.

e) Posibles indemnizacións.

f) Calquera outro ben e dereito susceptibles de embargo.

5. Segundo as circunstancias do caso, poderase acordar a adopción dalgunha das medidas seguintes:

- a) O precintado do local ata o alleamento do embargado.
- b) O nomeamento dun depositario con funcións de administrador nas condicións que se establecen nos artigos seguintes.

SECCIÓN 3.ª DEPÓSITO DE BENS EMBARGADOS

Artigo 107. *Lugares para o depósito.*

1. Os bens embargados seguirán depositados nos lugares ou entidades en que se encontren ao seren trabados se, ao xuízo do recadador executivo da Seguridade Social, ofrecen garantías de seguridade e solvencia.

2. Cando os bens embargados se encontrasen en lugares que non ofrezan estas garantías, depositaranse:

- a) Nos locais da propia Tesouraría Xeral da Seguridade Social destinados para tal efecto.
- b) Nos locais doutros entes públicos ou empresas privadas dedicados habitualmente a actividades de depósito, sempre que reúnan condicións para isto.
- c) En defecto dos anteriores, en locais de persoas físicas ou xurídicas, distintas do debedor, que ofrezan esas garantías de seguridade e solvencia, logo de designación daquelas como depositarios.
- d) Excepcionalmente, nos propios locais onde estivesen situados, cando se trate de bens de difícil ou custoso transporte, procedéndose en caso necesario ao seu precintado ou á adopción de medidas que garantan a súa seguridade e integridade.

Artigo 108. *Funcións do depositario.*

1. O depositario, sexa este un terceiro ou o propio debedor, está obrigado a custodiar e conservar os bens embargados, a exhibilos cando a unidade de recadación executiva o dispoña e a entregarlos á persoa que o recadador executivo designe. No seu nomeamento terase en conta a súa capacitación profesional cando a natureza dos bens exixa unha especial actividade para a súa conservación e custodia.

2. Cando o depositario for nomeado tamén administrador dos bens embargados, as súas funcións, ademais das sinaladas, comprenderán as habituais de xestión de bens e negocios, debendo ingresar nas contas da Tesouraría Xeral da Seguridade Social as cantidades resultantes da dita xestión.

Neste último caso, o nomeamento será realizado polo director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, que establecerá a clase e a contía das operacións que requiran a súa previa autorización.

Artigo 109. *Dereitos, deberes e responsabilidade do depositario de bens embargados.*

1. O depositario, agás cando se trate do propio debedor ou dun ente público, ten dereito á retribución convida pola prestación dos seus servizos e ao reintegro dos gastos que soportase por razón do depósito cando non estean incluídos na dita retribución.

2. Considéranse gastos reintegrables aos depositarios os seguintes:

- a) Os de transporte dos bens embargados ao lugar en que se teñan que depositar, así como os de embalaxe, acondicionamento, almacénaxe, garda, custodia, mantemento e conservación.
- b) Os orixinados polo desempeño de funcións de administración necesarias para a xestión dos bens embargados.

c) Para incluír outros gastos será precisa a autorización da Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

3. Ademais dos deberes inherentes ás súas funcións como depositario e, se é o caso, como administrador dos bens embargados, o depositario ten o deber de render as contas que lle sexan ordenadas polos órganos de recadación e de cumprir as medidas que para a mellor administración e conservación dos bens sexan acordadas polos ditos órganos. En caso de incumprimento destes deberes, designarase un novo depositario, sen prexuízo da responsabilidade civil ou penal en que poida incurrir.

4. O depositario será responsable solidario da débeda ata o límite do importe en que estean valorados os bens embargados cando colabore ou consinta no seu levantamento, responsabilidade que lle será exixida conforme o procedemento establecido neste regulamento, sen prexuízo da responsabilidade civil ou penal en que poida incurrir.

CAPÍTULO III

Alleamento dos bens embargados

SECCIÓN 1.ª ALLEAMENTO EN FAVOR DE TERCEIROS

Artigo 110. *Valoración de bens.*

1. Os órganos de recadación, se é o caso, e aquelas persoas ou entidades que designe a Tesouraría Xeral da Seguridade Social procederán a valorar os bens embargados con referencia a prezos de mercado e de acordo cos criterios habituais de valoración. Cando os bens de que se trate, en función da lexislación aplicable, teñan prezo taxado para o seu alleamento, será este o que se considere para os trámites do alleamento.

2. A unidade de recadación executiva da Seguridade Social notificaralle a valoración ao debedor, o cal, en caso de discrepancia, poderá presentar valoración contradictoria no prazo de 15 días, ampliable cando as circunstancias concorrentes así o aconsellen.

Se a diferenza entre ambas as valoracións, consideradas pola suma dos valores asignados á totalidade dos bens, non excedese do 20 por cento da menor, estimarase como valor dos bens o da taxación máis alta. En caso contrario, a unidade de recadación executiva solicitará dos colexios ou asociacións profesionais ou mercantís oportunos a designación doutro perito taxador, que deberá realizar nova valoración en prazo non superior a 15 días desde a súa designación. Esta valoración terá que estar comprendida entre os límites das efectuadas anteriormente e será a definitivamente aplicable.

3. De o taxador designado non cumprir dentro do prazo que se lle sinale o cometido que aceptou, entenderase que renuncia ao cargo, e, sen prexuízo da exixencia de responsabilidades en que poida ter incorrido, procederase á designación do que o que teña que substituír.

Artigo 111. *Fixación do tipo para o alleamento.*

1. A valoración obtida segundo os criterios do artigo anterior servirá como tipo para o alleamento.

2. Se sobre os bens embargados existisen cargas ou gravames de carácter real, servirá como tipo para a poxa a diferenza entre o valor dos bens e o das cargas ou gravames anteriores que sexan preferentes ao dereito anotado da Seguridade Social, que quedarán subsistentes, sen se aplicar á súa extinción o prezo do remate. Para tales efectos, levaranse a cabo as actuacións oportunas.

tunas para comprobar se as cargas inscritas subsisten ou foron modificadas por pagamentos posteriores á súa inscrición ou outras causas.

3. Cando as cargas ou gravames preferentes absorban ou excedan do valor fixado ao ben, atenderase ao importe da débeda constringida. Se o importe debido non supera o valor fixado ao ben, servirá como tipo para o alleamento o importe da débeda; en caso contrario, servirá de tipo de alleamento o valor do ben. En ambos os casos quedarán subsistentes as cargas e os gravames preferentes, sen aplicar á súa extinción o prezo do remate.

4. Se aparecen indicios de que todas ou algunhas das cargas anteriores e preferentes son simuladas e o seu importe impide ou dificultase a efectividade do débito, remitiranse as actuacións ao servizo xurídico para o exercicio, se é o caso, das accións que procedan, incluída a existencia de responsabilidades en vía civil ou penal. En atención ás circunstancias concorrentes e para a mellor posibilidade de cobramento, poderase agardar ao resultado de tales accións para proseguir os trámites do alleamento.

Artigo 112. *Lotes.*

1. Os bens mobles trabados poderanse distribuír en lotes, integrando en cada un destes os que sexan de análoga natureza, atendida a súa clase e o aproveitamento ou servizo de que sexan susceptibles.

2. Formarase un só lote con aqueles bens mobles embargados sobre os cales se constituíse unha mesma hipoteca mobiliaria ou estean afectos a un mesmo contrato de peñor con ou sen desprazamento da posesión.

3. Así mesmo, formaranse lotes, aínda que non se trate de bens dunha mesma natureza, cando se estime conveniente a fin de obter maiores facilidades para a concorrencia de licitadores.

Artigo 113. *Formas de alleamento. Concurso.*

1. O procedemento ordinario para a realización dos bens embargados será o de poxa. Non obstante, tratándose de bens mobles ou semoventes, o director provincial poderá autorizar o seu alleamento por concurso, cando as circunstancias concorrentes, o volume ou o valor dos bens así o aconsellen.

2. No alleamento por concurso a providencia en que se aprobe especificará o lugar en que se deban presentar as proposicións, a fianza que se debe prestar e a forma de pagamento; ademais, poderá establecer que o alleamento se realice mediante unha soa licitación verbal, sen admitir licitacións en sobre pechado. Poderá, así mesmo, exixir condicións especiais para a adxudicación, referidas tanto ás características profesionais que deban reunir os concursantes como á retirada dos bens alleados. No anuncio do concurso especificaranse tales extremos.

3. Transcorridos cinco días hábiles desde a finalización do prazo de admisión de proposicións, o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social procederá a adxudicar o concurso ou a declaralo deserto. A adxudicación, se é o caso, efectuarase en favor da oferta máis vantaxosa, tendo en conta non só o aspecto económico, senón tamén o cumprimento das condicións especiais exixidas na convocatoria. O adxudicatario non poderá reservar para si o dereito a ceder a terceiros.

4. No non previsto para o concurso neste punto, aplicarase o establecido para o alleamento por poxa.

Artigo 114. *Capacidade para licitar.*

Con excepción do persoal da unidade de recadación executiva, dos taxadores, dos depositarios dos bens e dos funcionarios directamente implicados no procedemento

de constrinximento, poderá tomar parte na poxa ou concurso, por si mesmo ou por medio de representante, calquera persoa que posúa capacidade de obrar conforme dereito e que non teña para isto impedimento ou restrición legal.

Artigo 115. *Competencia para acordar o alleamento.*

1. O alleamento e a forma en que se deba practicar decretarase mediante providencia do director provincial en cuxa demarcación territorial se encontren os inmobles ou se encontren depositados os mobles. Esta providencia ditarase por proposta da unidade de recadación executiva que efectuase o embargo, que requirirá a autorización do director provincial do que dependa se o alleamento se tiver que efectuar noutra provincia.

2. Non obstante, cando as circunstancias así o aconsellen, o director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderalle autorizar a unha dirección provincial o alleamento de bens situados ou depositados en provincias distintas.

Artigo 116. *Providencia de poxa.*

1. A providencia pola que se decreta a venda por poxa determinará o prazo para presentar ofertas, que será polo menos dun mes, así como o día, a hora e o lugar en que estas se farán públicas e o tipo de poxa.

2. Esta providencia seralles notificada ao debedor, ao seu cónxuxe, ao depositario dos bens embargados, aos condonos, aos acredores hipotecarios e pignoratícios e aos titulares de anotacións de embargo practicadas con anterioridade ao dereito da Seguridade Social.

Cando se trate de poxar o dereito de traspaso do local de negocio ou o dereito de cesión do contrato de arrendamento, a notificación efectuaráselles, ademais, ao arrendador, ao cedente ou ao administrador do predio cando proceda, cos requisitos e para os efectos previstos na Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos.

En todas as notificacións se fará constar que, en calquera momento anterior ao da adxudicación dos bens, estes poderán liberarse pagando a totalidade da débeda perseguida, incluídos a recarga, xuros e as custas do procedemento.

Artigo 117. *Anuncio de poxa.*

1. A poxa publicarase no taboleiro de anuncios da dirección provincial, das súas dependencias e dos concellos, en cuxas demarcacións estean os bens.

Cando o valor dos bens supere a contía que se fixe por resolución do director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, o anuncio da poxa deberase inserir, ademais, no boletín oficial da provincia ou boletín oficial da comunidade autónoma correspondente.

Cando, ao xuízo do director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, sexa conveniente para o fin perseguido e resulte proporcionado co valor dos bens, poderase publicar tamén o anuncio da poxa en medios de comunicación de gran difusión ou en publicacións especializadas.

2. No anuncio da poxa farase constar:

a) Descrición dos bens ou lotes de bens, a súa titularidade e tipo de poxa, así como o lugar onde estean situados ou depositados os bens ou os títulos de propiedade dispoñibles e días e horas en que poderán ser examinados.

Cando se trate de bens inscrites en rexistros públicos, advertirase expresamente que os licitadores se terán que conformar cos títulos de propiedade que se ache-

gasen ao expediente, e non terán dereito a exixir outros; que, de non estar inscritos os bens no rexistro, o certificado de adjudicación ou, se é o caso, a escritura pública de venda, son títulos mediante os cales se pode efectuar a inmatriculación nos termos previstos polo artigo 199.b) da Lei hipotecaria, e que, nos demais casos en que sexa preciso, terán que proceder, se lles interesa, como dispón o título VI da dita lei.

b) Expresión das cargas, gravames, situacións xurídicas e titulares destes que, se é o caso, afecten os bens e teñan que quedar subsistentes, sen se aplicar á súa extinción o prezo da adjudicación.

c) Que as licitacións anteriores á celebración da poxa se deberán presentar en sobre pechado e conforme o modelo oficial establecido para o efecto pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

d) Prazo para a presentación das licitacións e lugar, día e hora de celebración da poxa.

e) Obriga de xuntar a cada licitación cheque certificado, visado ou conformado polo librado, expedido a nome da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, por importe, en todo caso, do 25 por cento do tipo de poxa.

f) Posibilidade de presentar licitacións verbais superiores ao 75 por cento do tipo de alleamento no acto de celebración da poxa, constituíndo no acto un depósito do 30 por cento do dito tipo fixado para a poxa, a non ser que se presentase previamente licitación en sobre pechado co seu correspondente depósito.

g) Obriga do adjudicatario de aboar, mediante ingreso en conta, cheque conformado expedido a nome de Tesouraría Xeral da Seguridade Social, ou transferencia bancaria, a diferenza entre o prezo da adjudicación e o importe do depósito constituído, dentro dos cinco días hábiles seguintes ao da dita adjudicación, perdendo o depósito noutro caso.

h) Advertencia de que a poxa se suspenderá en calquera momento anterior á adjudicación dos bens se se fai o pagamento da débeda, xuros, se é o caso, recargas e custas do procedemento, e procederáse, se é o caso, á devolución dos cheques que se formalizasen para a constitución do depósito.

i) Exhortación ao debedor do dereito que o asiste a presentar terceiro que mellore as licitacións feitas no acto da poxa, conforme o punto 5 do artigo 120, no prazo de tres días hábiles contados a partir da data da súa celebración.

j) Que a Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá exercer o dereito de tanteo nos termos establecidos no artigo 121.

Artigo 118. *Presentación de licitacións en sobre pechado.*

1. Entre a convocatoria e o día hábil inmediatamente anterior á celebración da poxa, os licitadores presentarán as súas licitacións en sobre pechado e independente para cada ben ou lote de bens, indicándose no seu exterior o número deste ben ou lote, e incluíndo no seu interior copia do documento nacional de identidade ou, se se trata de estranxeiros, do seu documento de identificación e da acreditación da representación con que, se é o caso, se actúe, así como o importe da licitación coa sinatura do interesado.

2. Simultaneamente á presentación da oferta, o licitador deberá constituír depósito mediante cheque certificado, visado ou conformado polo librado, por importe, en todo caso, do 25 por cento do tipo establecido para o alleamento do ben de que se trate. O cheque será nominativo a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e deberá reunir os requisitos establecidos no artigo 22. Na certificación, conformidade ou visado expedido polo librado, farase constar que se garante a exis-

tencia de fondos suficientes na conta do librador, obríndose o librado a reter o importe para o seu pagamento ata 10 días, como mínimo, posteriores á data en que se fagan públicas as ofertas presentadas.

3. Tanto as ofertas como a constitución dos depósitos deberán realizarse, en todo caso, na sede da Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social na cal se tramite o expediente.

Para efectos de posibles adjudicacións, no xustificante que acredite ter presentado oferta farase constar a hora e o minuto en que esta se realizase, así como o número de orde que lle correspondese.

Artigo 119. *Constitución da mesa de poxa.*

A mesa de poxa estará composta polo director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou titular do órgano ou unidade en quen delegue, que actuará como presidente; polo xefe da unidade de recadación executiva que teña ao seu cargo o expediente executivo; polo interventor delegado na Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e por un funcionario que para tal efecto designe o director provincial, que actuará como secretario.

Calquera membro da mesa poderá ser substituído polo funcionario que designe o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social e, se é o caso, o interventor delegado.

No non previsto neste regulamento, a mesa de poxa suxeitará a súa actuación ás previsións contidas no capítulo II do título II da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 120. *Celebración de poxa e adjudicación de bens.*

1. Constituída a mesa, o acto da poxa dará comezo coa lectura pública das relacións de bens ou lotes destes, así como das demais condicións reguladoras da poxa.

2. Se no acto de celebración de poxa concorre algunha persoa interesada en participar na licitación que non presentase en prazo licitación en sobre pechado nin constituíse o depósito necesario, poderá ser admitida a participar nela se constituíse no acto un depósito do 30 por cento do tipo fixado para a poxa. Para tal fin, abrirase un prazo polo tempo imprescindible para que os que desexen licitar constituán o depósito necesario. Non será admitida como licitador ningunha persoa desde que a mesa fixese pública a existencia de licitacións presentadas por escrito.

3. Feita pública pola presidencia a existencia ou non de ofertas presentadas por escrito, con indicación dos lotes ou bens a que afecten, con carácter previo á apertura dos sobres que as conteñan convocará os licitadores para que formulen de viva voz licitacións superiores ao 75 por cento do tipo de taxación, coa participación, se é o caso, dos que presentaron a súa oferta en sobre pechado, que se identificarán neste momento, e serán anunciadas polo secretario as sucesivas licitacións que se vaian facendo con suxeición aos tramos fixados. A poxa darase por terminada cando, repetida ata por terceira vez a máis alta, non haxa quen a supere, adjudicándose o ben ao mellor licitador, se non houberse ofertas en sobre pechado.

As licitacións verbais que se vaian formulando deberán gardar unha diferenza entre elas de, polo menos, o dous por cento do tipo de poxa.

4. De se teren presentado ofertas en sobre pechado, e concluída a formulación de ofertas verbais, o secretario procederá á apertura dos sobres presentados e exporá

ante a mesa e en voz alta as poxas que se efectuasen sempre que superen a licitación máxima alcanzada verbalmente por calquera licitador.

Feita pública a licitación máis alta, declararase adjudicado o ben ou lote de bens ao mellor licitador.

Se coincidisen como mellor licitación varias das ofertadas, daráselle preferencia na adjudicación á presentada por escrito, e se concorresen dúas desta natureza, á rexistrada en primeiro lugar.

5. No caso de non se teren realizado licitacións verbais, o secretario exporá ante a mesa e en voz alta as licitacións que se realizasen por escrito, observándose as seguintes regras para a adjudicación dos bens poxados:

a) Aprobarase o remate en favor da mellor licitación, cando esta supere o 60 por cento do tipo da poxa ou cando, sendo inferior, cubra polo menos o importe da débeda, incluíndo recargas, xuros e custas causadas.

b) Tamén se poderá aprobar o remate en favor dunha mellor licitación inferior ao 60 por cento e que non cubra o importe debido, sempre que supere polo menos o 25 por cento do tipo de poxa, mediante resolución motivada do director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

c) Se coincidisen como mellor licitación varias das ofertadas, daráselle preferencia na adjudicación á rexistrada en primeiro lugar.

d) Se a mellor licitación fose inferior ao 75 por cento do tipo de poxa e non cubrixe o importe da débeda, o debedor poderá presentar un terceiro que a mellore polo menos ata ese límite e que acredite o ingreso íntegro do importe ofrecido no prazo de tres días hábiles; neste caso, aprobarase o remate en favor do terceiro.

6. Sen interrupción, en forma sucesiva e nas mesmas condicións, iranse poxando os lotes ou bens pola orde establecida e, se para algún non houber licitador, pasarase ao que siga. O acto darase por terminado tan pronto como co importe dos bens adjudicados se cubra a totalidade das débedas exixibles ao debedor, incluído o principal, as recargas, os xuros e as custas.

7. Os bens poxados que non resulten adjudicados, ou aqueles respecto dos cales non se satisfaga no prazo establecido o prezo de remate, poderán ser obxecto dunha segunda poxa que se celebrará nas mesmas condicións da primeira, ao criterio do director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social. Se non se acordase esta segunda poxa, ou celebrándose resultase tamén deserta, e os bens non se adjudicasen á Tesouraría Xeral da Seguridade Social polos trámites previstos na sección 2.ª deste capítulo, serán devoltos ao constrinxido ou, se é o caso, a quen conste como titular do ben ou dereito obxecto de alleamento, procedéndose ao levantamento do embargo.

8. Concluído o acto, o secretario da mesa procederá a devolver os depósitos que se constituísen, conservando os presentados polos adjudicatarios, aos cales lles previrá que ingresen a diferenza ata o prezo da adjudicación no prazo dos cinco días hábiles seguintes.

9. O adjudicatario poderá ceder o seu dereito a un terceiro que non incorra en prohibición de licitar, mediante comparecencia de ambos ante a dirección provincial no prazo establecido no punto anterior, acreditando ter efectuado o pagamento do prezo de adjudicación.

10. Se o adjudicatario non completase o pagamento no dito prazo polos medios sinalados no anuncio da poxa, perderá o importe do depósito constituído, que se ingresará en firme na conta de recadación da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, e quedará obrigado a resarcilo dos maiores prexuízos que do incumprimento de tal obriga se deriven.

11. Finalizada a poxa, levantarase acta en que se fará constar o desenvolvemento, incidencias e resultados da poxa, que será subscrita por todos os membros da mesa. No suposto previsto no punto 5.d), designarase adjudicatario provisional, a resultas do dereito que asiste o debedor, o licitador que realizou a oferta máis vantaxosa.

12. Non prexudicará o adjudicatario o pagamento da débeda constrinxida efectuado con posterioridade á adjudicación dos bens alleados.

Artigo 121. *Dereito de tanteo a favor da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.*

A Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá exercer dereito de tanteo en todas as poxas, con anterioridade á emisión do certificado de adjudicación ou da escritura pública de venda e no prazo máximo de 30 días; neste caso, adjudicarase o ben poxado, notificándose así ao debedor e ao adjudicatario, ao cal se lle devolverá o depósito que tiver constituído, e, se é o caso, o resto do prezo satisfeito.

Artigo 122. *Actuacións posteriores á adjudicación.*

1. Unha vez pagado o prezo de remate no prazo establecido, o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, sen prexuízo do previsto no punto 2, emitirá certificado de adjudicación, no cal se fará constar a aprobación do remate e a identificación do adjudicatario, a descrición dos bens alleados e as cargas e gravames a que estivesen afectos, a identificación do debedor, o importe das débedas obxecto de execución e o valor de adjudicación do ben. Así mesmo farase constar, se é o caso, que queda extinguida a anotación rexistral do embargo que dese lugar ao alleamento, librándose co certificado mandamento de cancelación das cargas posteriores á dita anotación, conforme o previsto na lexislación reguladora do rexistro público en que se practicase.

2. Se o ben adjudicado fose inmovible, antes da emisión do certificado a dirección provincial comprobará se se observaron todas as formalidades legais na substanciación do expediente de constrinximento, requirindo para o efecto informe do servizo xurídico, e disporá, se é o caso, o necesario para emendar os defectos que se observen. Este certificado incluírá, ademais dos extremos requiridos no punto anterior, os relativos á situación do inmovible e todas aquelas circunstancias que, se é o caso, sexan precisas para a súa inscrición de acordo coa lexislación hipotecaria. A certificación así emitida será título suficiente para a inscrición ou inmatriculación da adquisición a favor do adjudicatario no Rexistro da Propiedade.

Se o adjudicatario solicita o outorgamento de escritura de venda do inmovible adjudicado, con carácter previo ao outorgamento da escritura remitirase o expediente ao servizo xurídico para que se emita o preceptivo informe, que deberá ser formulado no prazo de cinco días a partir da data de recepción do expediente de referencia. O director provincial disporá o necesario para que se emenden os defectos que se observen.

Unha vez devolto o expediente polo servizo xurídico, con informe de se teren observado as formalidades legais no procedemento de constrinximento, deberán ser outorgadas as escrituras de venda dos inmovibles que fosen alleados, dentro dos 15 días seguintes, logo de citación aos debedores ou aos seus representantes se os houber, ou por edicto se así procede.

Se non comparecesen á citación, serán outorgadas de oficio tales escrituras polo director provincial en nome dos debedores e a favor dos adjudicatarios, facéndose

s
constar nelas que queda extinguida a anotación preventiva feita no Rexistro da Propiedade a nome da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Así mesmo, expedirase mandamento de cancelación das cargas non preferentes con relación aos créditos executados, de acordo co disposto no artigo 175.2.^a do Regulamento hipotecario.

3. O documento público de venda entregaráselle ao adxudicatario, e remitirase copia á Axencia Estatal de Administración Tributaria ou órgano correspondente da Administración pública competente, para efectos da liquidación e pagamento dos tributos que graven a transmisión dos bens.

Os adxudicatarios que teñan a condición de empresario ou profesional estarán facultados, nos termos dispostos no Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, para expedir a factura en que se documente a operación e se repercute a cota do imposto, presentar a declaración-liquidación correspondente, ingresar o importe do imposto e efectuar, se é o caso, a renuncia ás exencións do artigo 20.2 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.

O exercicio polo adxudicatario destas facultades deberá ser manifestado por escrito ante o órgano da Tesouraría Xeral da Seguridade Social que estea desenvolvendo o procedemento de alleamento, de forma previa ou simultánea ao pagamento do importe da adxudicación.

Os requisitos das comunicacións, as obrigas do adxudicatario, a expedición da factura, a posible renuncia á exención e o pagamento, se é o caso, da cota resultante axustaranse aos termos establecidos na disposición adicional quinta do Regulamento do imposto sobre o valor engadido.

4. Se o ben adxudicado fose obxecto de depósito, ordenaráselle ao depositario a entrega inmediata dos bens ao adxudicatario.

5. Os gastos que orixine a transmisión da propiedade do ben adxudicado, incluídos os fiscais e rexistrais, serán sempre por conta do adxudicatario.

6. Agás que existise embargo ou orde de retención, o sobranche do prezo obtido na poxa, se o houber, entregaráselle ao constrinxido ou, se é o caso, a quen conste como titular do ben ou dereito obxecto de alleamento.

Artigo 123. *Execución material de poxas públicas por empresas e profesionais especializados.*

1. A execución material do alleamento por poxa de bens do debedor poderá tamén ser realizado por empresas ou profesionais especializados cando así o acorde o director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, logo de autorización do seu director xeral.

2. A salvo do previsto neste artigo, os órganos de recadación da respectiva dirección provincial manterán as funcións de xestión recadatoria que lles corresponden segundo este regulamento.

No demais será aplicable, nos casos a que se refire este artigo, o disposto en xeral para as poxas, coas particularidades seguintes:

a) Non será necesario constituír depósito previo para concorrer á licitación.

b) A licitación acomodarse aos procedementos específicos de cada empresa ou profesional especializado co que se concertase a execución da poxa. Calquera que sexa o seu procedemento para a realización da poxa, existirá sempre un mínimo de adxudicación previamente fixado, para cada ben ou lote de bens, pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

c) A mesa da poxa estará presidida no acto da licitación por un dos compoñentes previstos para a mesa

na poxa ordinaria, que decidirá sobre as incidencias que puidesen xurdir no seu desenvolvemento.

d) Cando o debedor pague no acto da licitación a débeda, incluídos a recarga, xuros, se é o caso, e custas, o representante da mesa acordará a terminación da licitación de bens correspondente.

3. Para efectos do disposto nos puntos anteriores, a Dirección Xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social poderá celebrar directamente concertos con persoas físicas ou xurídicas especializadas para a execución material das poxas, sempre que as empresas e profesionais se encontren ao día nas súas obrigas tributarias e de Seguridade Social impostas polas disposicións vixentes e se encontren nas demais circunstancias establecidas para poder contratar coa Administración conforme os artigos 15 e seguintes do texto refundido da Lei de contratos das administracións públicas, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2000, do 16 de xuño.

Os concertos que se celebren deberán determinar as condicións das contraprestacións económicas que deba percibir a empresa ou profesional especializado como consecuencia da realización da prestación dos seus servizos, deberán ser autorizados polo Consello de Ministros e terán carácter temporal.

4. O representante da mesa da poxa, ao finalizar a licitación, practicará a liquidación que corresponda referida ao produto obtido, que deberá ser ingresado na Tesouraría Xeral da Seguridade Social no prazo máximo dos 20 días seguintes ao da celebración da licitación.

SECCIÓN 2.ª ADXUDICACIÓN DE BENS Á TESOURARÍA XERAL DA SEGURIDADE SOCIAL

Artigo 124. *Normas xerais.*

1. Cando algún ou algúns dos bens embargados non se adxudicasen nos procedementos de alleamento previstos nos artigos precedentes, poderase acordar a adxudicación á Tesouraría Xeral da Seguridade Social dos que poidan ser de interese ao servizo común para o cumprimento dos seus fins, nos termos e condicións fixados neste artigo e nos seguintes.

2. Para efectos de valoración, a adxudicación realizarase por valor igual ao débito perseguido pero sen que exceda do 80 por cento do valor que serviu de tipo para a alleamento.

3. A adxudicación extinguirá as débedas ata o importe do valor da adxudicación, entregándose ao debedor os xustificantes correspondentes, e producirá a alta dos bens adxudicados no inventario da Seguridade Social.

Artigo 125. *Adxudicación de bens inmóbles.*

1. O director xeral acordará a adxudicación de bens inmóbles á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, por proposta do director provincial, logo do informe do servizo xurídico, cando se xustifique a súa conveniencia para uso administrativo ou explotación patrimonial.

2. Acordada a adxudicación de inmóbles, procederase á súa inscrición no Rexistro da Propiedade en virtude de certificación expedida pola Dirección Provincial da Tesouraría Xeral, comprensiva da resolución do director xeral que acorda a adxudicación, a descrición e localización dos bens alleados e as cargas e gravames a que estivesen afectos, a identificación do debedor e o importe das débedas obxecto de execución, o valor de adxudicación do ben e demais circunstancias que sexan precisas para a súa inscrición de acordo coa lexislación hipotecaria.

A certificación terá a eficacia suficiente para producir a inscrición ou inmatriculación, se é o caso, a nome da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Practicados os asentos que procedan a nome da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, o rexistrador da propiedade devolveralle a esta o orixinal da certificación con anotación dos seus honorarios.

3. Así mesmo, a Dirección Provincial da Tesouraría Xeral expedirá, se é o caso, mandamento de cancelación das cargas posteriores con relación aos créditos executados, de acordo co disposto na lexislación hipotecaria.

Artigo 126. *Adxudicación de bens mobles.*

Respecto dos bens mobles non alleados e cuxa adxudicación se presuma que puidese interesar á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, o director provincial poderá acordar a súa adxudicación ao dito servizo común, logo de consulta, se é o caso, ao posible órgano usuario en función da previsible utilidade que lle puidese reportar.

CAPÍTULO IV

Custas do procedemento

Artigo 127. *Custas do procedemento.*

1. Enténdense por custas no procedemento de constrinximento aqueles gastos que se produzan con ocasión e por consecuencia da súa tramitación. As custas causadas, aínda que sexan anticipadas pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, serán en todo caso por conta do constrinxido, a quen lle serán exixidas.

2. Considéranse custas os gastos seguintes:

a) Os de investigación e pescuda dos elementos que integran o patrimonio do debedor.

b) Os dereitos de peritos e demais honorarios que se deban realizar a persoas que interveñan no procedemento, como os devengados con ocasión de valoracións e alleamentos dos bens embargados.

c) As taxas e dereitos arancelarios que se deban aboar pola expedición de copias, certificacións, notas, testemuños e documentos análogos que se teñan que solicitar para a adecuada tramitación do procedemento, salvo que sexan achegados por rexistros e protocolos que os faciliten de forma gratuíta.

d) Os producidos polo depósito e administración, se é o caso, dos bens embargados, incluíndo a desmontaxe, embalaxe, acondicionamento, transporte, almacenaxe, custodia, mantemento e conservación.

e) Aqueloutros gastos imprescindibles para a execución, logo de autorización da Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social competente.

3. Non se poderán incluír como custas do procedemento de constrinximento os gastos ordinarios dos órganos e unidades da Administración da Seguridade Social.

Artigo 128. *Documentación, liquidación e xustificantes de pagamento das custas do procedemento.*

1. Os documentos xustificativos dos gastos orixinais polas custas causadas no procedemento de constrinximento terán que ser unidos ao expediente de constrinximento.

Ningunha partida de custas lle poderá ser exixida ao debedor se no expediente non figuran os recibos ou xustificantes que as acrediten.

2. Cando o servizo ou a xestión que ocasionen as custas se produzan en virtude dun contrato administrativo, atenderase aos prezos ou tarifas sinalados neste,

nos pregos de cláusulas administrativas, xerais ou particulares ou, se é o caso, no das prescricións técnicas, salvo que o contratista adquirise a obriga de fixar con respecto a cada debedor o importe da contraprestación.

3. As custas que afecten varios debedores e que non sexan susceptibles de individualización distribuiranse entre todos de forma proporcional ás súas respectivas débedas.

4. Comprobado o pagamento das custas, entregáraselle ao debedor un xustificante que exprese os conceptos polos que se satisfíxeron.

Procederá a devolución de custas satisfeitas nos casos de anulación da liquidación ou do procedemento de constrinximento en que se causasen.

CAPÍTULO V

Créditos incobrables

Artigo 129. *Cualificación.*

1. Cualifícanse administrativamente como incobrables aqueles créditos que non se puidesen facer efectivos por se ter esgotado o procedemento de constrinximento seguido contra os bens coñecidos e embargables dos suxeitos responsables.

Entenderase que concorren as circunstancias previstas no parágrafo anterior se non existisen máis bens do responsable da débeda que aqueles respecto dos cales xa se esgotasen as posibilidades de alleamento forzoso, sen adxudicación á propia Tesouraría Xeral da Seguridade Social ou a un terceiro.

Non procederá a cualificación dun crédito como incobrable mentres o suxeito responsable do pagamento da débeda exerza unha actividade que determine a inclusión e alta de traballadores no campo de aplicación de calquera dos réximes do sistema da Seguridade Social.

2. Correspóndelle ao director provincial ou órgano en quen delegue a cualificación do crédito como incobrable por proposta do recadador executivo, que deberá xuntar os informes e as actuacións acreditativos das circunstancias que a xustifiquen, nos termos que con carácter xeral determine o director xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Artigo 130. *Efectos.*

1. A cualificación administrativa dun crédito como incobrable non afecta a obriga de pagamento do responsable da débeda nin a suxeición do seu patrimonio á dita responsabilidade, podendo seguirse de novo o procedemento de constrinximento contra aquel ou exercer a Tesouraría Xeral da Seguridade Social cantas accións para o seu cobramento lle correspondan de acordo coas leis, contra quen proceda e deba responder da débeda por calquera causa, mentres non se extinga a acción administrativa para o seu cobramento.

2. Esta cualificación motivará a baixa en contas do crédito, e procederase á data dos títulos executivos correspondentes, sen prexuízo de que lles corresponda aos órganos de recadación efectuaren as comprobacións oportunas da persistencia da situación de insolvencia e das posibles adquisicións de bens ou de novas titularidades xurídicas polos responsables da débeda.

3. Se como consecuencia das comprobacións a que se refire o punto anterior se acreditase a titularidade de bens executables para o cobramento da débeda, a unidade de recadación executiva proseguirá, sen necesidade de realizar ningún trámite previo, o procedemento de constrinximento, rehabilitándose o crédito incobrable mediante o correspondente contraído en contas.

s
Artigo 131. *Extinción definitiva do crédito incobrible.*

Extinguirase definitivamente a acción administrativa de cobramento daqueles créditos cualificados incobrables que non fosen obxecto de rehabilitación no prazo de prescrición.

CAPÍTULO VI

Terzarías

Artigo 132. *Competencia e clases.*

Correspóndelle á Tesouraría Xeral da Seguridade Social a resolución das terzarías que se susciten no procedemento de constrinximento e a súa interposición ante esta será requisito previo para que se poidan exercer ante os xuíces e tribunais da orde civil.

A terzaría só se poderá fundar no dominio dos bens embargados ao debedor ou no dereito do terceiroista a ser reintegrado do seu crédito con preferencia ao perseguido no expediente de constrinximento.

Artigo 133. *Presentación e admisión das reclamacións en terzaría.*

1. A reclamación previa en terzaría formularase por escrito ante a unidade de recadación executiva, xuntando inescusablemente os documentos orixinais en que o terceiroista funde o seu dereito, así como copia destes, se desexa que aqueles lle sexan devoltos logo de cotexo. Se non unise tales documentos ao escrito de reclamación, a unidade de recadación executiva requiriralle ao terceiroista que no prazo de 10 días proceda á súa achega, coa advertencia de que, en caso contrario, será considerado desistido da reclamación.

2. Non se admitirán a trámite as reclamacións previas en terzaría se concorre algunha das circunstancias seguintes:

a) Que a terzaría fose interposta despois de outorgado o documento público de venda, de realizada a entrega dos bens mobles en calquera das súas modalidades ou do acordo de adxudicación dos bens á Tesouraría Xeral da Seguridade Social, ou tratándose da de mellor dereito, despois de que a unidade de recadación executiva recibise o prezo da venda.

b) Cando se trate de segunda ou ulterior terzaría que se funde en títulos ou dereitos que posúe o terceiroista ao tempo de interpoñer a primeira.

Artigo 134. *Tramitación da terzaría.*

1. O recadador executivo cualificará provisionalmente, sen prexuízo da resolución que en definitiva se dite, a terzaría presentada conforme o previsto no artigo precedente. Se for de mellor dereito, proseguirase o procedemento ata a realización dos bens. Se fose de dominio, a presentación producirá os seguintes efectos:

a) Adoptaranse respecto do ben de que se trate as medidas de aseguramento que mellor correspondan á súa natureza e ás circunstancias conxuntas.

b) Se os bens obxecto da terzaría non se puidesen conservar sen sufrir deterioración ou quebranto, o recadador executivo elevará proposta de alleamento á Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

c) Tomadas as medidas de aseguramento procedentes, a unidade de recadación executiva suspenderá o procedemento de constrinximento en canto aos bens controvertidos, mentres a terzaría non se resolva, sen prexuízo de que este procedemento se deba seguir respecto do resto dos bens e dereitos do debedor.

2. Ultimados estes trámites, a reclamación en terzaría e os documentos que deben acompañala uniranse ao expediente de constrinximento e remitiranse á Dirección Provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social para a súa resolución. Se for de mellor dereito, darase traslado da reclamación previa ao constrinxido, co obxecto de que poida aducir alegacións e achegar documentos ou outros elementos de xuízo, especialmente os relativos á cuantificación e subsistencia do crédito do terceiroista.

Artigo 135. *Resolución da reclamación en terzaría.*

1. A reclamación en terzaría será resolta, logo da práctica da proba que se poida estimar oportuna, polo director provincial da Tesouraría Xeral da Seguridade Social no prazo máximo de tres meses, contado desde o día en que se promoveu. Transcorrido este prazo sen que recaese resolución expresa, poderase entender desestimada para efectos de formular a correspondente demanda ante os órganos xurisdiccionais da orde civil.

2. Se se ditase resolución estimatoria da terzaría de dominio, alzarase o embargo trabado sobre o ben de que se trate, sen prexuízo da prosecución do procedemento de constrinximento sobre outros bens do constrinxido. Se se estimase a terzaría de mellor dereito, farase entrega ao terceiroista do importe se é o caso obtido do alleamento, ata a cantidade suficiente para cubrir o crédito preferente.

3. Transcorridos 20 días contados desde a notificación da resolución recaída ou, se é o caso, desde o día en que presuntamente se entenda desestimada a terzaría de acordo co punto 1, proseguirán os trámites do procedemento de constrinximento que quedaron en suspenso, salvo que o terceiroista xustifique documentalmente a interposición de demanda xudicial ante os órganos xurisdiccionais da orde civil en relación coa terzaría presentada ante a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

Disposición adicional primeira. *Réximes especiais excluídos da aplicación do regulamento.*

O disposto neste regulamento non será de aplicación aos réximes especiais da Seguridade Social dos funcionarios civís do Estado, Forzas Armadas e funcionarios ao servizo da Administración de xustiza, que continuarán rexéndose polas súas normas específicas.

Disposición adicional segunda. *Colaboración do Instituto Social da Mariña.*

O Instituto Social da Mariña colaborará coa Tesouraría Xeral da Seguridade Social no desempeño da función recadatoria no ámbito do réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar, con especial referencia ao control das cotizacións para efectos de despacho de buques pola autoridade marítima competente, segundo o establecido para o efecto.

Disposición adicional terceira. *Aplicación do procedemento administrativo de constrinximento para a recadación executiva de reintegros ou exixencia de responsabilidades en favor dos entes xestores dos conceptos de ingreso conxunto coas cotas da Seguridade Social.*

O procedemento de constrinximento regulado neste regulamento será aplicable para a recadación executiva dos reintegros ou a exixencia de responsabilidades en favor dos entes xestores dos conceptos que se recaden conxuntamente coas cotas da Seguridade Social, como

consecuencia da anulación, redución ou imputación de responsabilidades ao empresario respecto dos dereitos recoñecidos aos perceptores dos beneficios concedidos por aqueles, en todo o que non estea expresamente previsto nas súas normas específicas.

Disposición adicional cuarta. *Aplicación de medios técnicos: validez e eficacia dos documentos producidos a través destes.*

1. Todos os actos definitivos ou de trámite dos procedementos recadatorios regulados neste regulamento poderán ser realizados mediante a aplicación de técnicas e medios electrónicos, informáticos e telemáticos, con suxeición ao disposto na normativa vixente.

2. Os documentos nos cales se formalicen ou mediante os cales se lles notifiquen aos interesados os citados actos, emitidos, incluída a súa sinatura, por medios electrónicos, informáticos ou telemáticos, aprobados pola Secretaría de Estado da Seguridade Social, gozarán de plena validez e eficacia, sempre que nestes quede garantida a súa autenticidade mediante a impresión dos datos que determine a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, con suxeición ao disposto na normativa vixente.

Disposición adicional quinta. *Incorporación ao sistema de remisión electrónica de datos.*

1. Os profesionais colexiados e as demais persoas que no exercicio da súa actividade cubran e presenten documentos de cotización en representación dos suxeitos responsables do cumprimento da obriga de cotizar, deberanse incorporar ao sistema de remisión electrónica de datos regulado na Orde do 3 de abril de 1995, nos prazos e demais condicións que estableza a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

2. A incorporación ao Sistema RED para a remisión electrónica de datos que se establece no punto anterior será determinante para a percepción da contraprestación establecida na disposición adicional cuarta do Regulamento sobre colaboración das mutuas de accidentes de traballo e enfermidades profesionais, aprobado polo Real decreto 1993/1995, do 7 de decembro.

Non obstante, o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais poderá establecer a percepción dunha porcentaxe mínima da dita contraprestación no suposto de non incorporación ao Sistema RED polos profesionais e demais persoas a que se refire o punto anterior.

Disposición adicional sexta. *Normas para o pagamento de determinadas débedas entre a Seguridade Social e o sector público.*

As transferencias ao Estado pendentes de pagamento, que figuran como obrigas recoñecidas nas contas e balances do Instituto Nacional da Saúde e do Instituto Nacional de Servizos Sociais en 31 de decembro de 1995, derivadas dos servizos transferidos á Comunidade Autónoma do País Vasco e á Comunidade Foral de Navarra, serán amortizadas no prazo máximo de 10 anos a partir do 1 de xaneiro de 1996.

A recuperación das débedas do sector público existentes en 31 de decembro de 1995 coa Seguridade Social e os pagamentos efectuados a esta como consecuencia do establecido na disposición adicional trixésima da Lei 41/1994, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1995, serán destinados pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social á amortización a que se refire o parágrafo anterior.

Disposición adicional sétima. *Certificacións de descuberto desaparecidas.*

Nos casos de destrución, subtracción ou extravío de certificacións de descuberto emitidas polas direccións provinciais da Tesouraría Xeral da Seguridade Social con anterioridade a novembro de 1994, teranse en conta as previsións seguintes:

a) O expediente que para o efecto se debe instruír na dirección provincial será previo a calquera outra actuación, terá carácter de urgente e será tramitado polo funcionario que o director provincial designe.

b) Notificaráselles aos debedores a iniciación do expediente, advertíndolles que non fagan efectivos os importes a ningunha persoa que intentase o seu cobramento. Se algún dos debedores comparecese no expediente facendo manifestacións de interese, tomaráselle declaración.

c) Tan pronto como existan indicios de responsabilidade contra calquera funcionario ou persoa estraña á Administración da Seguridade Social, proseguiranse as actuacións que procedan para declarar e sancionar esta responsabilidade, coa autorización previa da Dirección Xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

d) Comprobada a inexistencia de responsabilidade, o director provincial decretará a nulidade das certificacións de descuberto afectadas, e autorizará a expedición de duplicados de tales títulos, dándose traslado do actua-do aos debedores afectados.

Disposición transitoria primeira. *Ámbito de aplicación temporal.*

1. As recargas e xuros de demora previstos neste regulamento aplicaranse ás cotas e demais conceptos de recadación conxunta que se devenguen a partir do 1 de xuño de 2004. Tamén serán de aplicación ás cotas resultantes das regularizacións dos colectivos de artistas e profesionais taurinos, así como aos recursos distintos a cotas, cando as reclamacións correspondentes se emitan a partir do 1 de xuño de 2004.

Os actos e procedementos de xestión recadatoria que se sigan respecto das cotas, conceptos de recadación conxunta e recursos distintos a cotas a que se refire o parágrafo anterior rexeranse, en todo caso, polo disposto neste regulamento.

2. Os actos e procedementos de xestión recadatoria de cotas, conceptos de recadación conxunta e demais recursos da Seguridade Social, iniciados con anterioridade ao 1 de xuño de 2004, rexeranse polo disposto na normativa anterior ata a emisión da providencia de constrinximento.

As actuacións executivas posteriores á emisión da providencia de constrinximento seguiranse de acordo coas disposicións establecidas neste regulamento.

3. Sen prexuízo do disposto no número 1, o procedemento recadatorio que se debe seguir en caso de adiamentos incumplidos a partir do 1 de xuño de 2004 rexerase polo previsto neste regulamento que igualmente se aplicará ás solicitudes pendentes de resolución á súa entrada en vigor.

4. Para efectos do disposto nos puntos anteriores, os actos e trámites realizados polos órganos de recadación nos procedementos promovidos ante eles de acordo coa normativa anterior serán válidos nos novos procedementos administrativos que se inicien ou continúen.

5. A exacción das custas procesuais prevista no artigo 81 que xa fose iniciada con anterioridade á súa entrada en vigor, continuará tramitándose polas normas procesuais comúns.

s
Disposición transitoria segunda. *Estructura orgánica.*

Mentres non se estableza a estrutura das unidades administrativas nas respectivas direccións provinciais da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, na forma prevista no artigo 7 do Real decreto 1314/1984, do 20 de xuño, polo que se regula a estrutura e competencias da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, segundo a redacción dada pola disposición adicional segunda do Real decreto 469/2003, do 25 de abril, polo que se modifican parcialmente a estrutura orgánica e as funcións do Instituto Nacional da Seguridade Social e da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, continuarán subsistentes a estrutura orgánica e os postos de traballo das unidades de recadación executiva actuais, nos termos previstos na disposición transitoria única do citado Real decreto 469/2003, do 25 de abril.

Disposición transitoria terceira. *Mantemento das declaracións de insolvencia nos expedientes de quebra e de suspensión de pagamentos.*

Será circunstancia suficiente para a consideración do debedor principal como insolvente, para efectos de lle exixir o pagamento da débeda ao responsable subsidiario, a declaración de quebra ou a cualificación da insolvencia como definitiva en expediente de suspensión de pagamentos, declaradas de conformidade coa lexislación anterior á entrada en vigor da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Disposición derradeira primeira. *Aplicación supletoria do Regulamento xeral de recadación do Estado.*

No non previsto neste regulamento e nas disposicións de desenvolvemento que para o efecto se diten, aplicarase á recadación dos recursos do sistema da Seguridade Social, supletoriamente, o Regulamento xeral de recadación do Estado, ben que as referencias que neste se efectúan ao Ministerio de Facenda, Dirección Xeral de Recadación, delegacións de Economía e Facenda e demais órganos de recadación se entenderán feitas, respectivamente, ao Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, á Dirección Xeral da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, ás direccións provinciais e aos demais órganos de recadación da Seguridade Social, que teñan atribuídas funcións análogas en materia recadatoria.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de desenvolvemento.*

Facúltase o ministro de Traballo e Asuntos Sociais para ditar, no ámbito das súas competencias, as disposicións necesarias para a aplicación e o desenvolvemento deste regulamento.

XEFATURA DO ESTADO

12010 REAL DECRETO LEI 3/2004, do 25 de xuño, para a racionalización da regulación do salario mínimo interprofesional e para o incremento da súa contía. («BOE» 154, do 26-6-2004.)

I

O artigo 35 da Constitución española, ademais de afirmar que todos os españois teñen o deber de traballar e o dereito ao traballo, recoñécelles aos traballadores

o dereito a unha remuneración suficiente para satisfacer as súas necesidades e as da súa familia.

De acordo coa devandita previsión, o artigo 27 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, sinala que lle corresponde ao Goberno determinar anualmente o salario mínimo interprofesional (SMI) e establece os factores que cómpre ter en conta para iso.

A disposición citada constitúe a normativa básica en materia de SMI, en cuxo desenvolvemento se dita anualmente o correspondente real decreto polo que se fixa a súa contía para cada exercicio.

II

O SMI en España tradicionalmente estivo revestido dunhas características especiais, o que o diferencia dos salarios mínimos vixentes nos países da nosa contorna e o fan dificilmente comparable con eles. Estas peculiaridades son fundamentalmente o dobre efecto que se lle atribuíu ao SMI.

Así, o SMI ten, en primeiro lugar, un efecto directo ou estritamente laboral, atribuído polo artigo 27 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, de servir de chan ou garantía salarial mínima dos traballadores, ningún dos cales pode percibir polo seu traballo en calquera actividade un salario por debaixo da contía do SMI, actuando como garantía mínima de retribución suficiente.

Neste aspecto, a incidencia do SMI é limitada, dado que se aplica a un número reducido de traballadores, os que non estean cubertos pola negociación colectiva; agora ben, para estes traballadores, o SMI constitúe a súa retribución efectiva e a única garantía de dereito que recoñece a nosa Constitución a unha retribución suficiente.

Dentro deste efecto directo ou laboral, inclúense, loxicamente, os supostos en que o SMI se utiliza como referente para determinar o salario ou retribución dos traballadores, como é o caso, entre outros, dos empregados de fogar, dos penados que realizan actividades laborais en talleres penitenciarios e dos traballadores con contratos para a formación, ou aqueloutros en que serve para concretar aspectos que están intimamente vinculados ao salario dos traballadores, tales como a determinación das garantías, privilexios e preferencias do salario, os límites de responsabilidade do Fondo de Garantía Salarial, a garantía financeira que deben constituír as empresas de traballo temporal, as bases mínimas de cotización á Seguridade Social, o concepto de colocación adecuada do sistema de protección por desemprego ou a contía da subvención dos custos salariais correspondentes aos postos de traballo ocupados polos traballadores con discapacidade nos centros especiais de emprego e aos referidos aos alumnos traballadores nos programas de escolas taller, casas de oficio e talleres de emprego.

Agora ben, ademais do indicado efecto directo ou laboral, o SMI ten múltiples efectos indirectos que se lle viñeron atribuíndo en moi diversas normas legais ou convencionais, sendo precisamente estes efectos os que impediron que o SMI tivese unha evolución máis acorde coa exigencia de suficiencia que se recolle no artigo 35 da Constitución. En contraste coa limitada incidencia do SMI na súa función de garantía salarial mínima, os efectos indirectos do SMI son moi amplos.

Así, en primeiro lugar, o SMI véñse utilizando como indicador de nivel de renda que permite o acceso a determinados beneficios ou a aplicación de determinadas medidas. Por exemplo, na normativa educativa, para a percepción de bolsas de estudos e o pagamento de